ÁRA: 25 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1993. MÁJUS 19. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 49. ÉVFOLYAM, 20. SZÁM

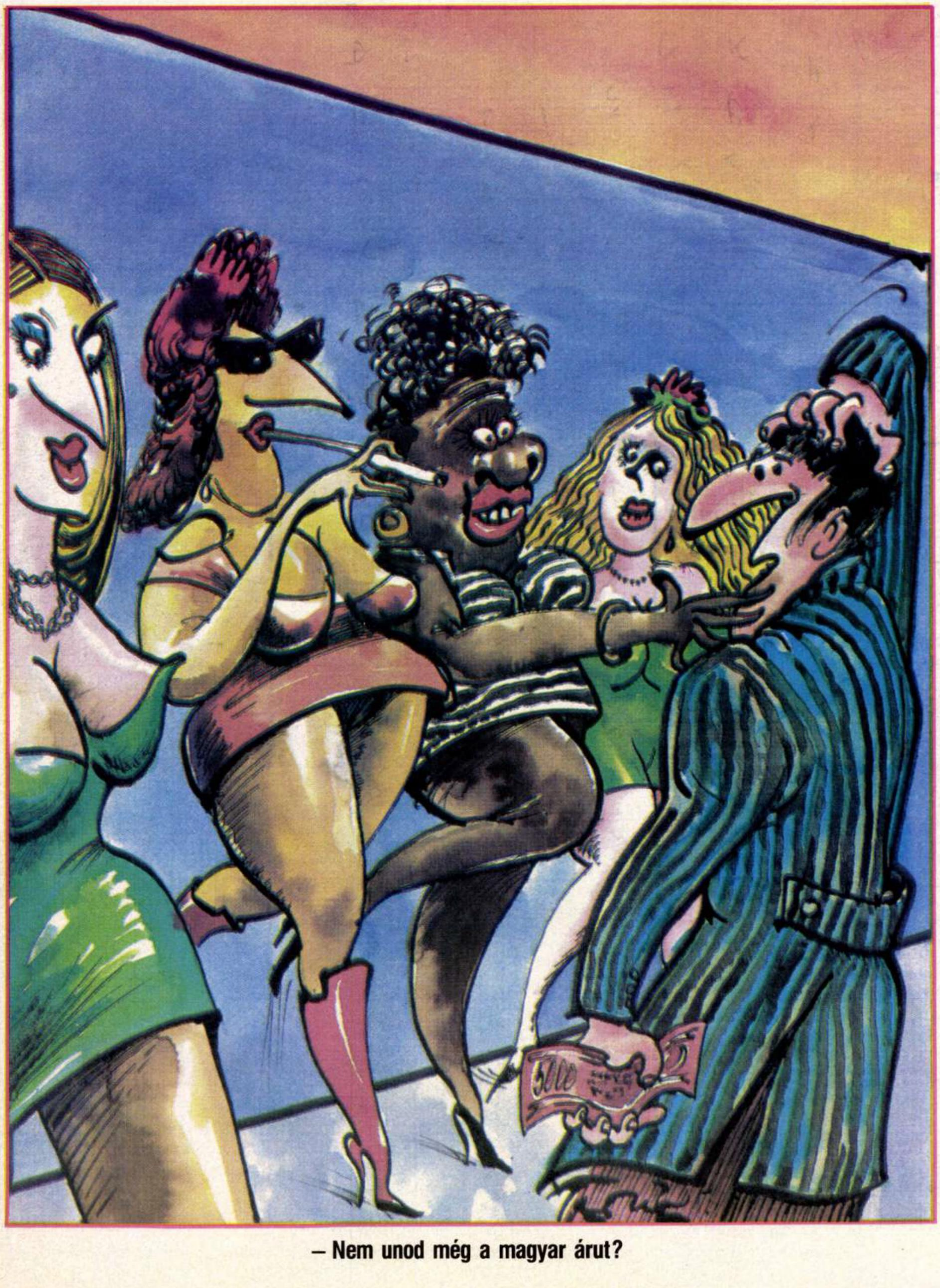

TARNÓCZY ZOLTÁN RAJZA

– Nem unod még a magyar árut?

Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Becsei Miklós
Bodnár Gyula
Dr. Bólya Péter
Dalmáth Ferenc
Fekete Gyula
Fülöp Kálmán
Galambos Szilveszter
Kiss György Mihály
Mátyás István
Nagy Anikó
Walter Béla
Wéber Tamás

és rajzolói:

Antal József
Balogh Lajos
Dluhopolszky László
Dunai Imre
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Lehoczki Károly
Nemes Zoltán
Papp Imre
Rau Tibor
Szabó László Róbert
Dr. Tarnóczy Zoltán

WÉBER TAMÁS:

MEGKÉRDEZTÜK MATULA BÁCSIT

(Könyv- és természetkedvelő generációk sora nőtt fel Fekete István Tüskevár című regényén, s okultunk-derültünk Matula bácsi bölcsességein. Egy ideje azonban nagy a csend az öreg körül. Ezért is örültünk annak, hogy Matula bácsi kötélnek állt: exkluzív interjút adott a Ludas Matyi riporterének.)

– Erőt, egészséget, Matula bácsi!

– Snájdig TB-képviselőt neked is, szépszál öcsém! Akkora vagy, mint a sógornőm férje vót, amikor átment rajta az úthenger.

– Mi újság a berekben, Matula bátyám?

– Megkergűt ott minden, mióta az oroszok telenyomták kerozinnal a fődet... Csikasz kutyám csak szivatóval indul, a récék meg összevissza röpdösnek.

– Azelőtt is röpdöstek.

– De nem húztak maguk után kondenzcsíkot!

– Lehet, hogy ez összefügg az ózonlyukkal?

– Öreg vagyok én má' a lyukakhoz...

– Nem tetszett hallani, hogy kilyukadt az ózonpajzs?

– Ha kilyukadt, meg kő fótozni!... Mi az az ózonpajzs?

– Ózonréteg, amely megszűri a káros sugárzásokat.

– Akkó nem lesz többé a tévében Közjáték? Merthogy az is káros egy sugárzás. Agyilag.

– A sugárfertőzésről mit tud?

– Vót itt egy asszonyka, aki fölment Pestre a Sugárba, oszt utána hetekig ki se látszott a náthából.

– Én arra gondoltam, hogy a radioaktív...

– Az, akinek mozog a rádiója! Egyébként a szomszédék Tóth Marija kapott egy darab urániumot a Noszty fiútól.

– Miféle Noszty fiútól?

– Hát a glasznoszty fiútól. Ukrán a lelkem... Vagy urán.

– Mit szól ahhoz, hogy szárad a Szigetköz?

– Jöttek a gébicsek északrú'... Mindegyiknek kulacs vót a nyakában.

– Maguk hogyan védik a természetet itt, a berekben?

– Valamennyi vadkacsára katalizátort szereltünk. A Csikasz kutyám is nagy környezetbarát. Ha virágot lát, csóválja a farkát.

– Mit gondol, Matula bácsi, ilyen mértékű környezetszennyezés mellett van esély arra, hogy a természet újjászülessen?

– Tudod, öcsém, a természet előbb-utóbb bizonyosan újjászületik... De vajon lesznek-e még akkor a Földön emberek?

ÓZONLYUK

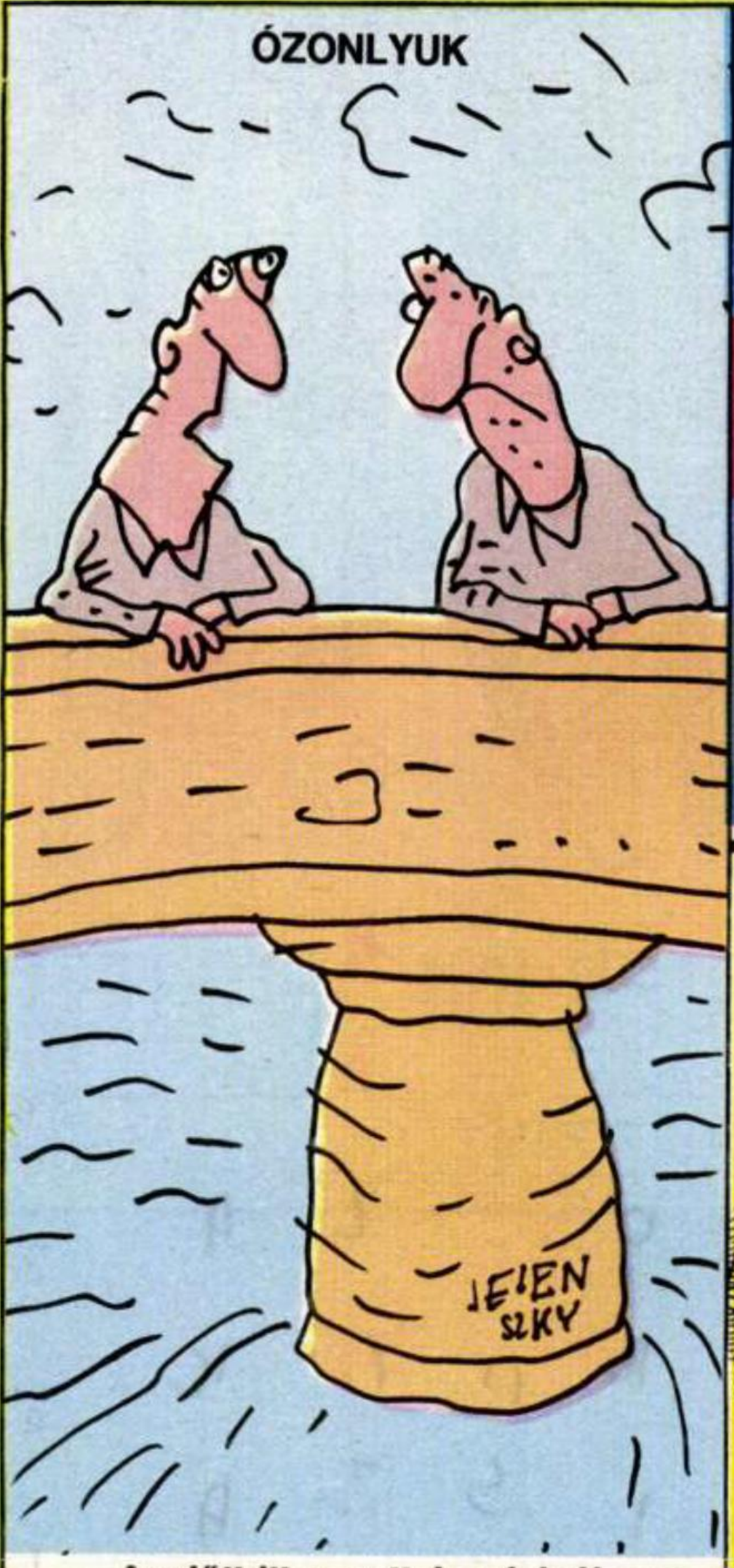

– Azelőtt itt ugrottak a folyóba az öngyilkosok, mostanában inkább kiülnek a partra napozni.

VILÁGJELENSÉG

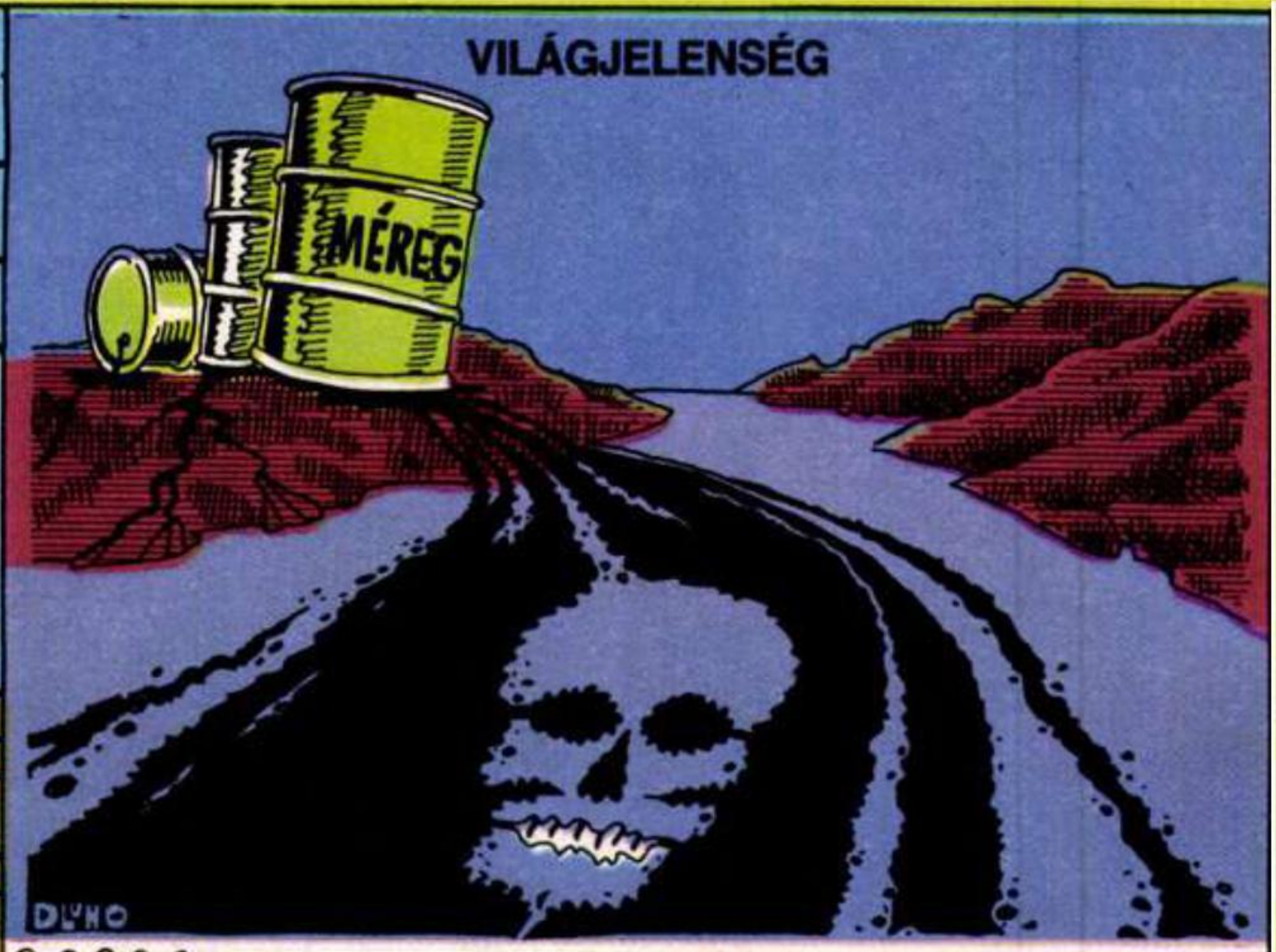

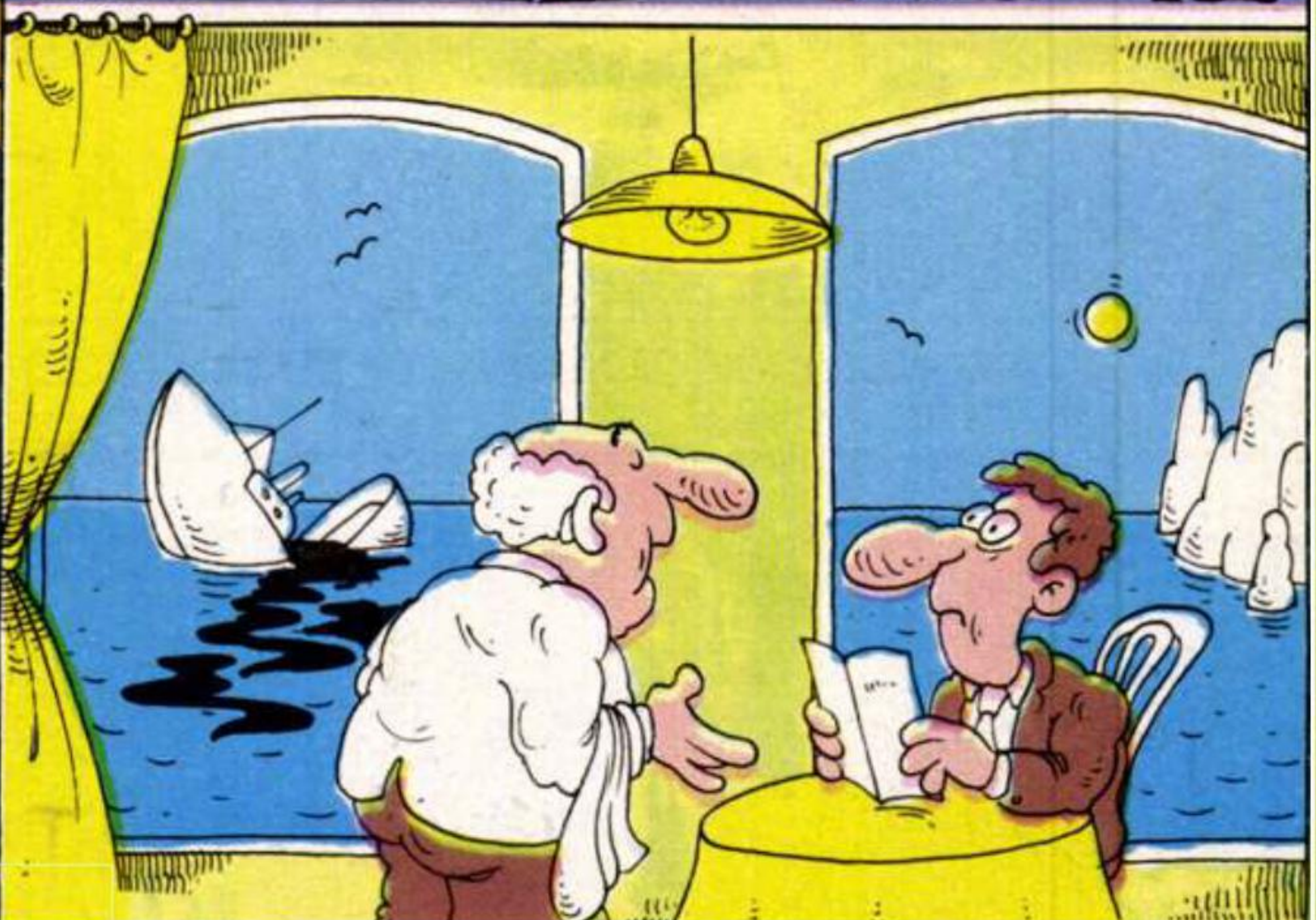

– Sajnálom, uram, pillanatnyilag csak olajos hallal szolgálhatunk.

TAVASZI NAGYTAKARÍTÁS

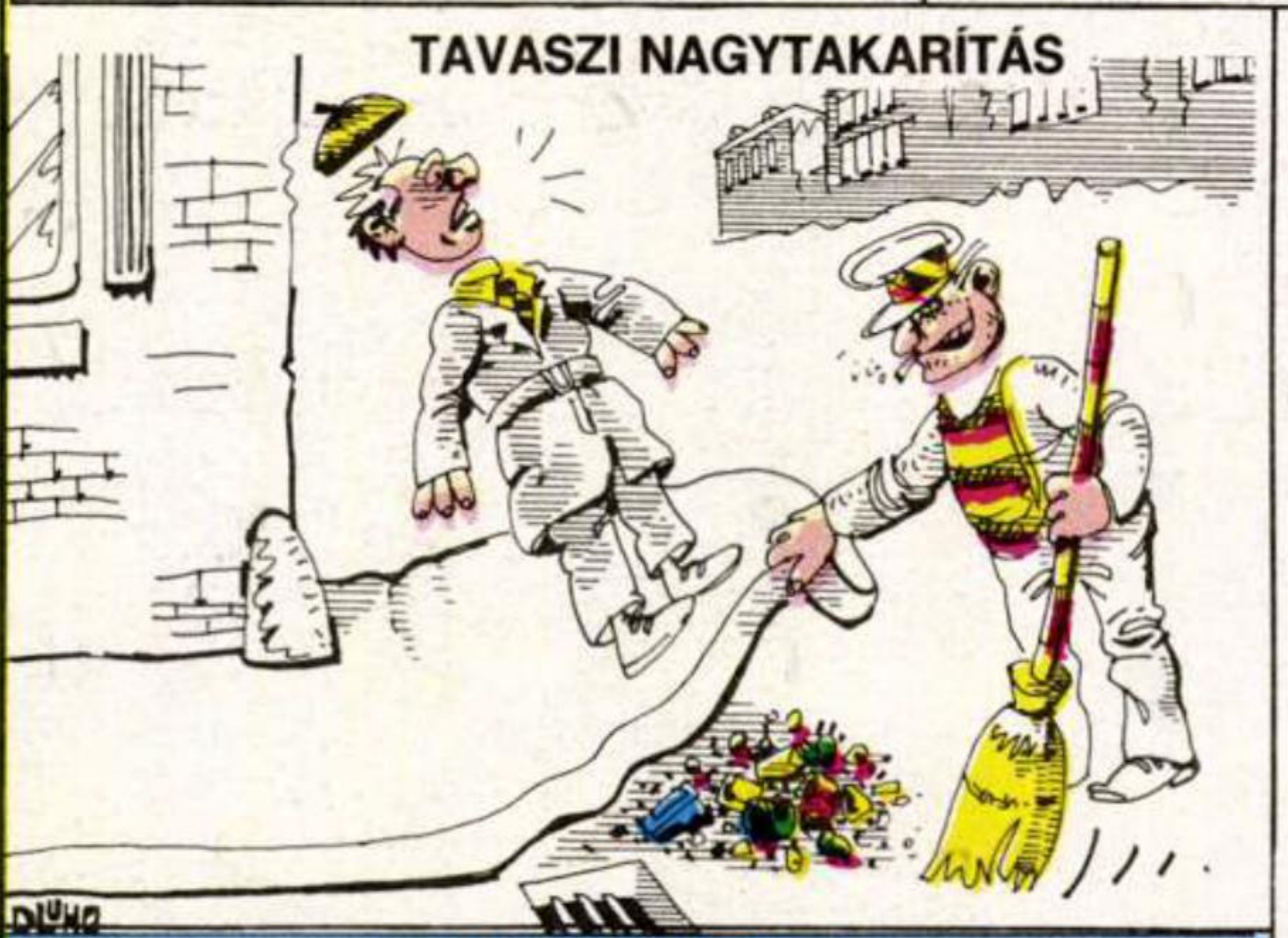

MÁJUSI VETÉS

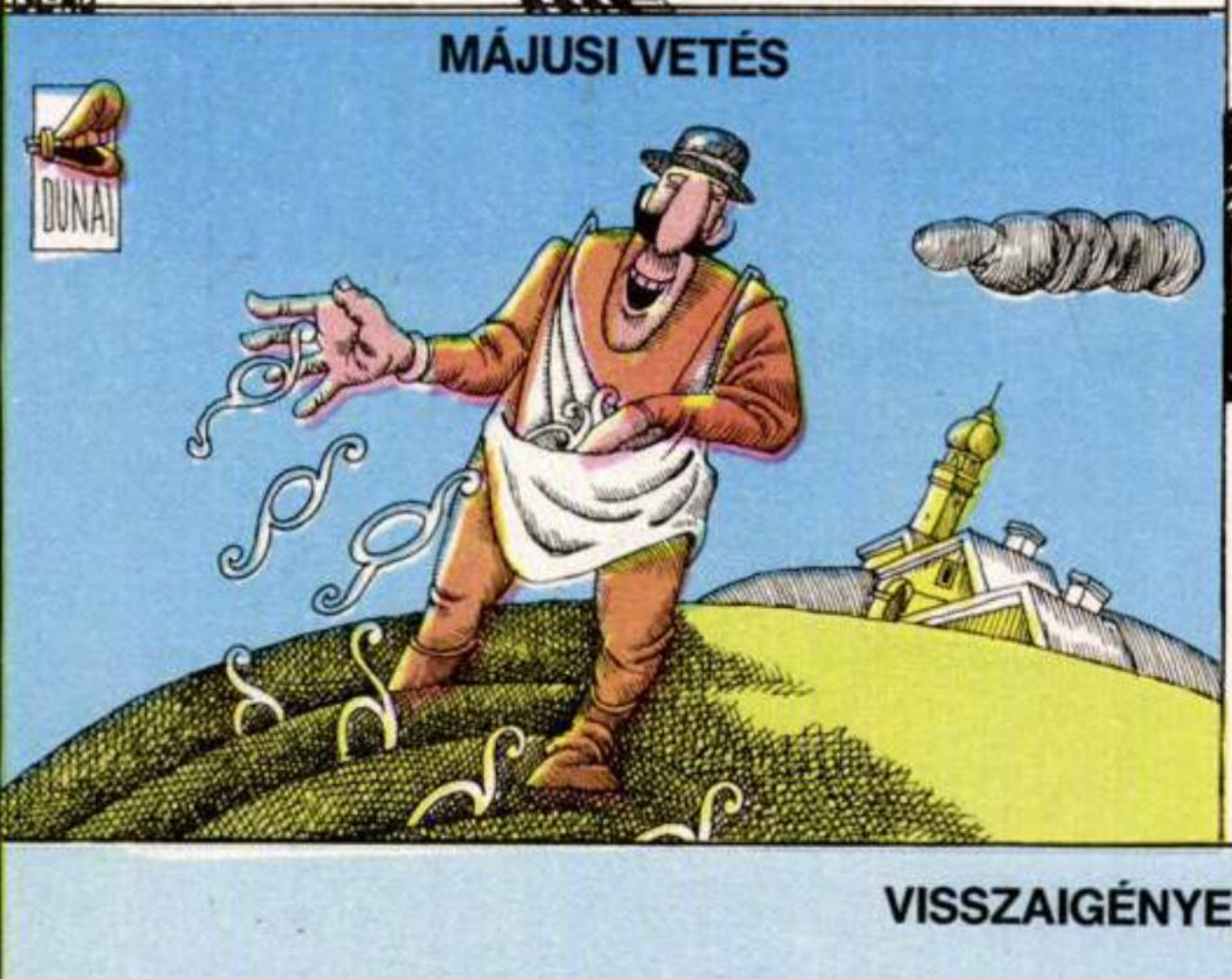

NAGYEVŐ

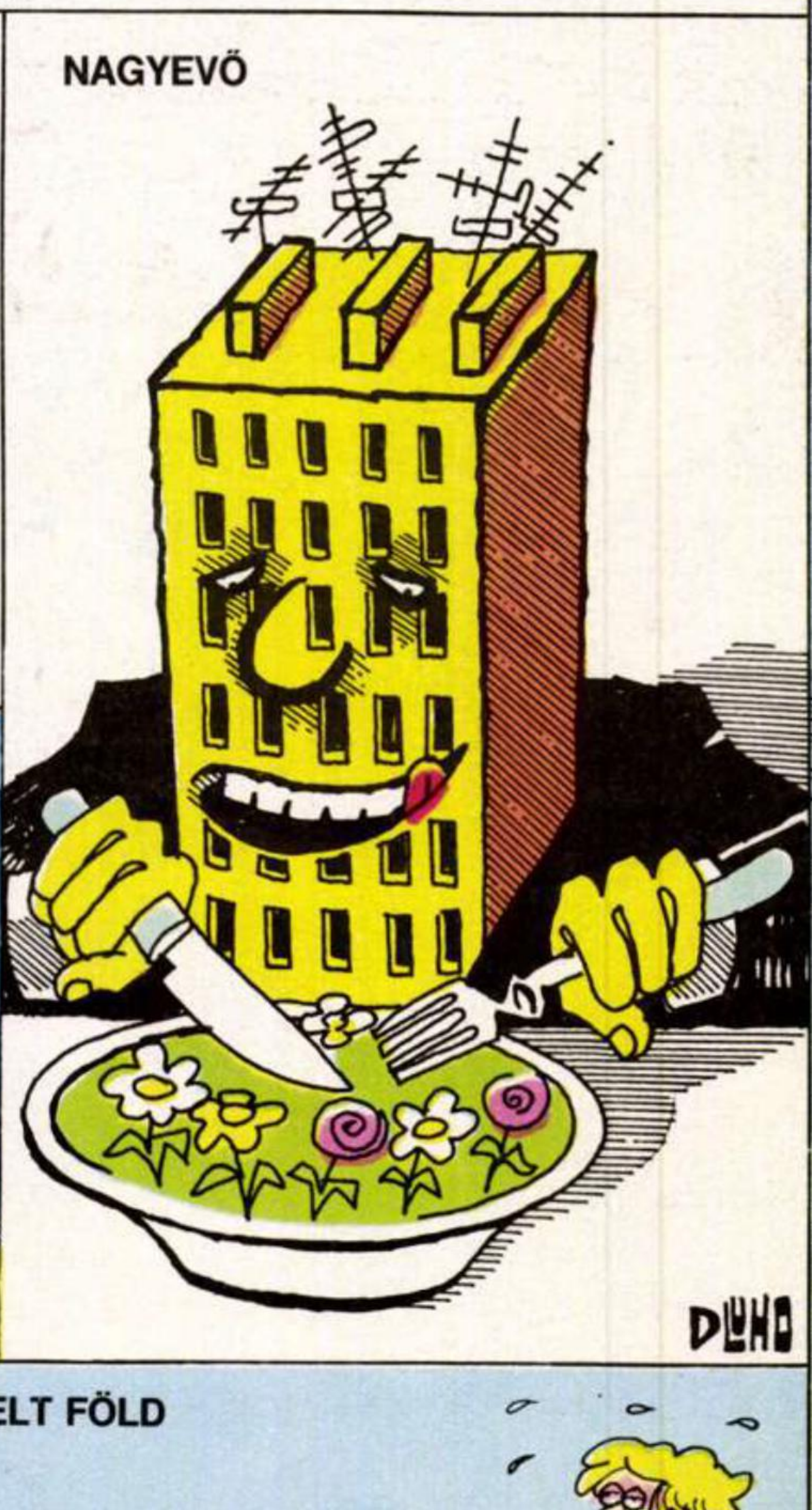

VISSZAIGÉNYELT FÖLD

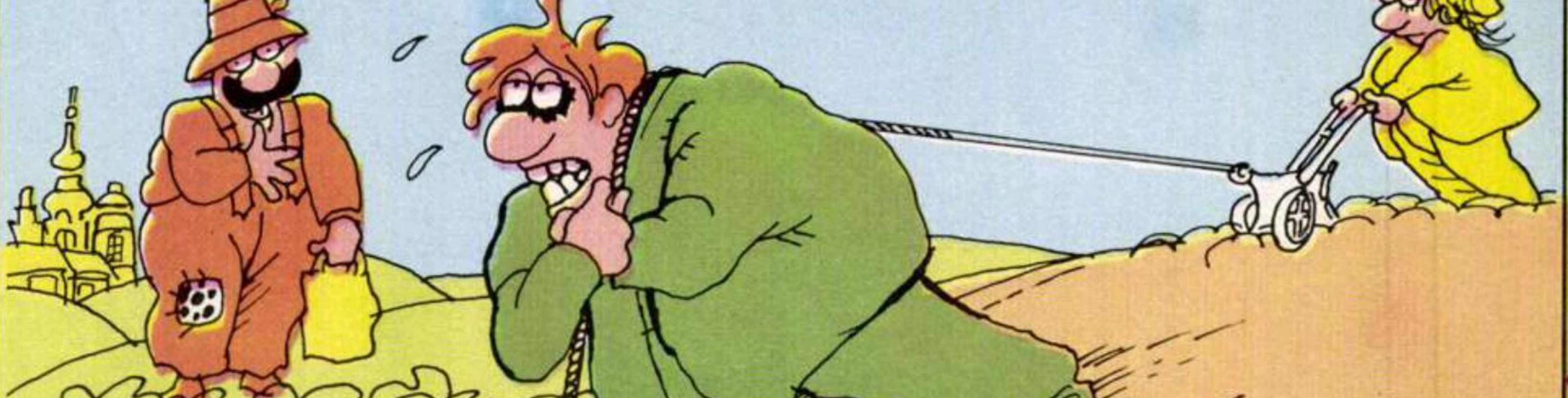

– Na, tudod azt az öt év egyetemet hasznosítani, Pista?

FRICI, A VÁLLALKOZÓ

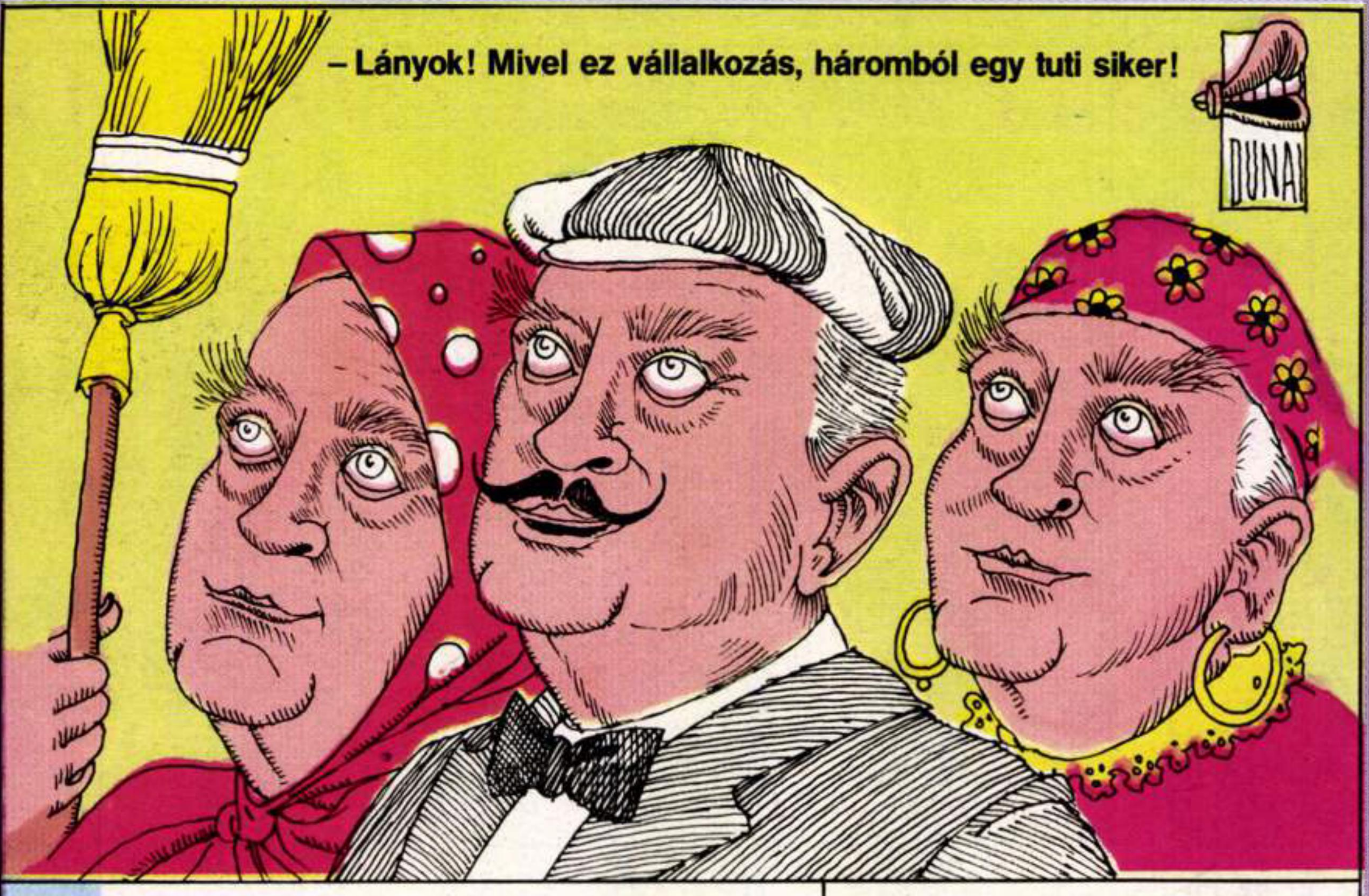

– Lányok! Mivel ez vállalkozás, háromból egy tuti siker!

SZOMSZÉDOK, MDCLXVIII. FEJEZET

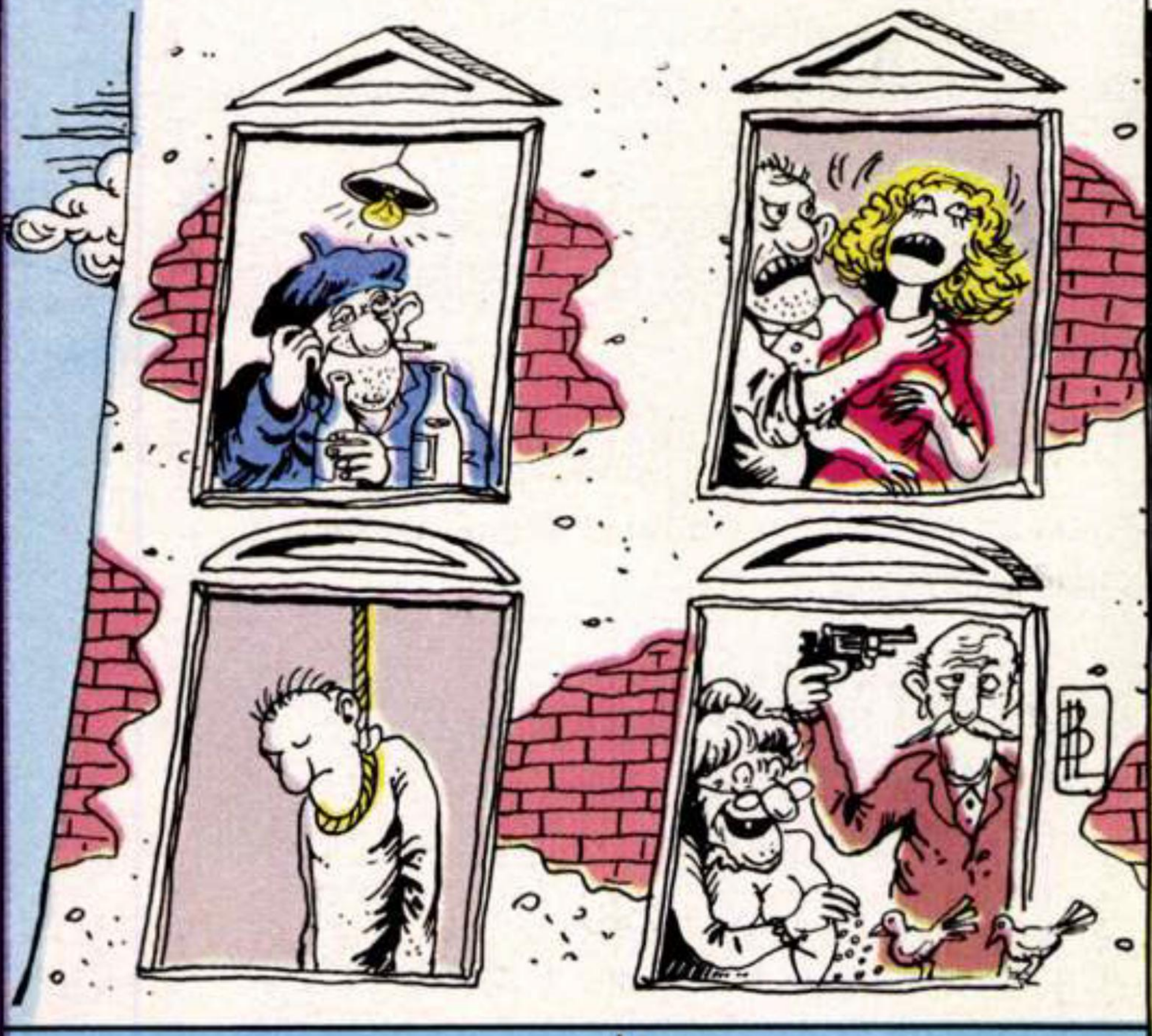

DALLAS

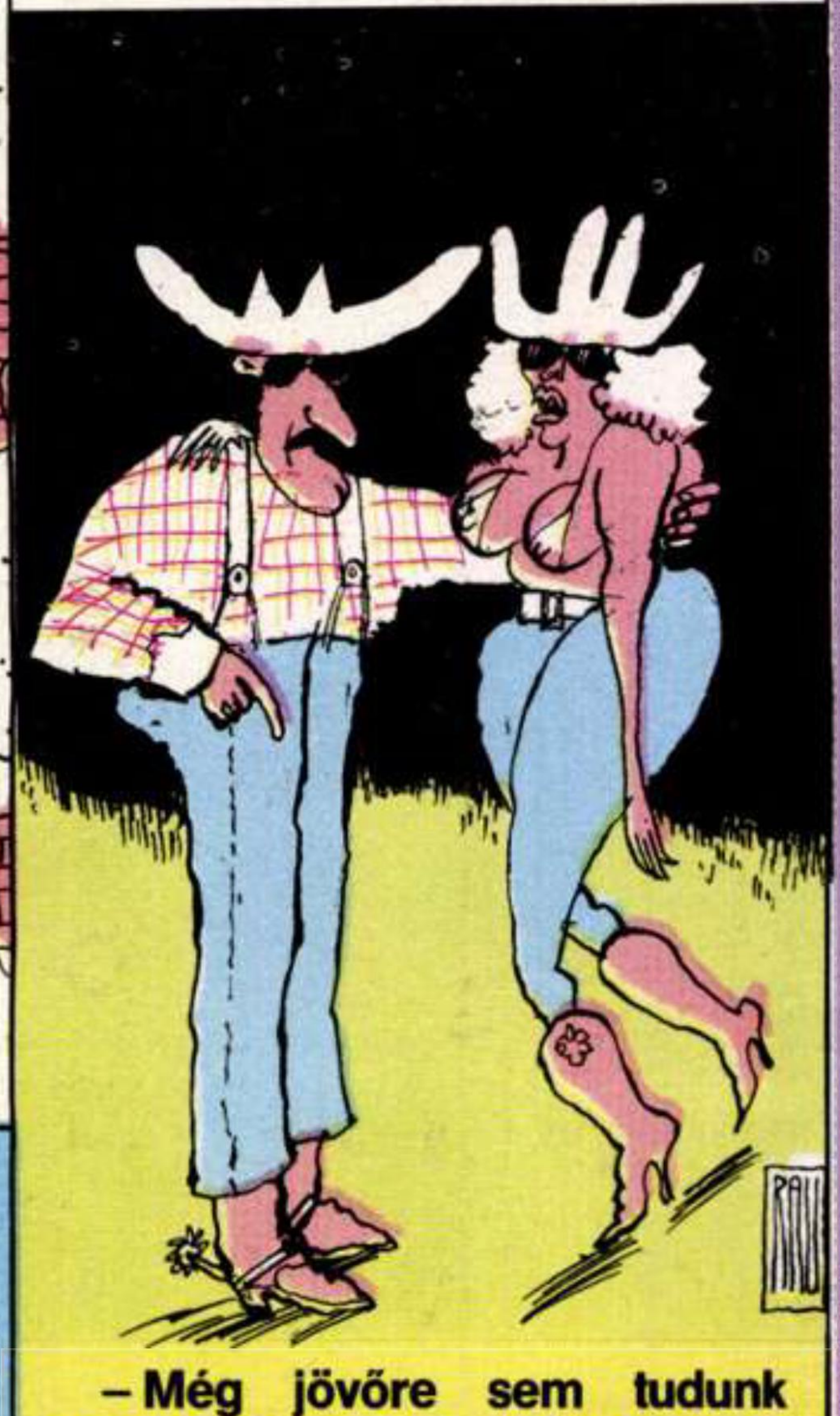

– Még jövőre sem tudunk nyugdíjba menni, darling, mert a magyarok még száz részt rendeltek belőlünk.

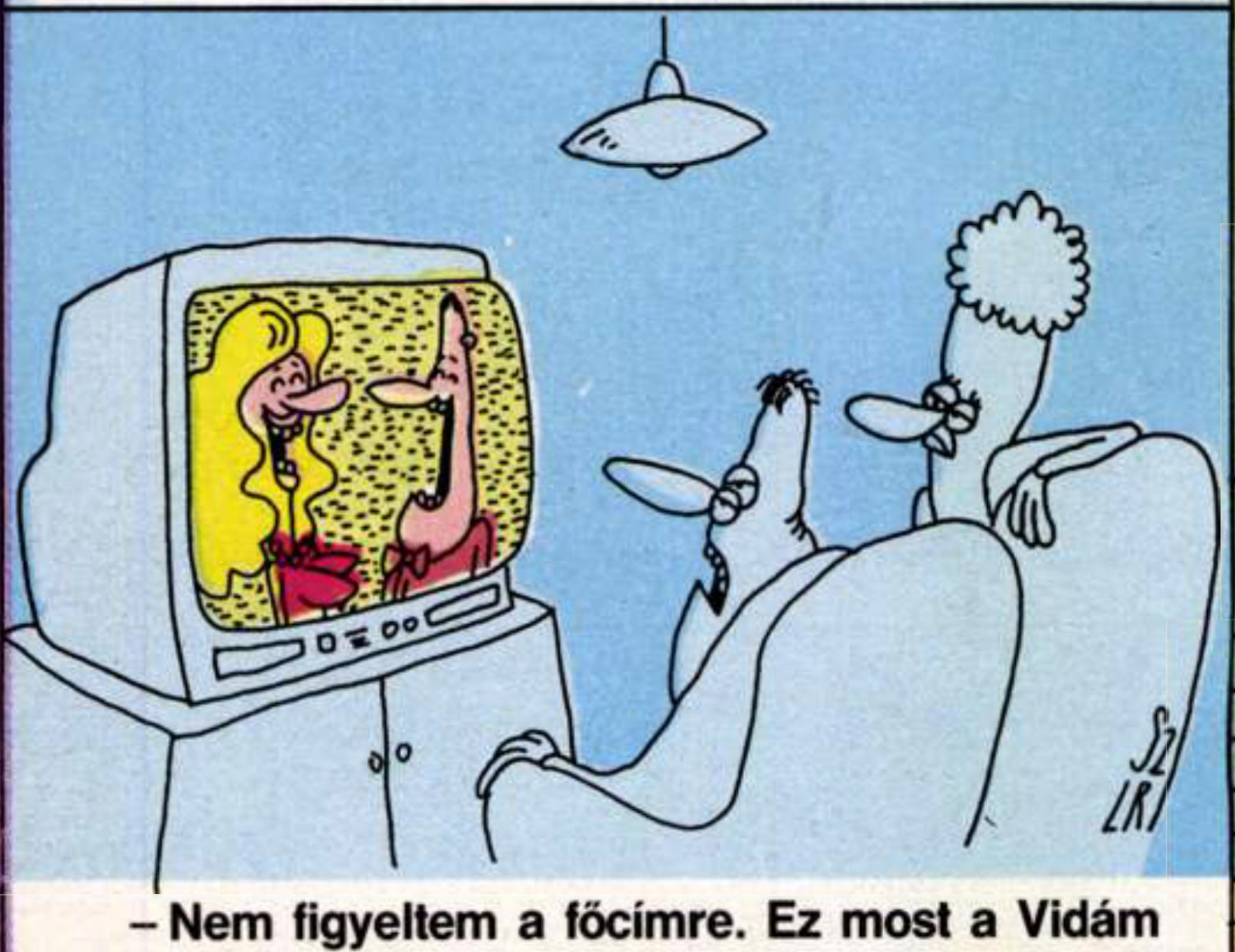

– Nem figyeltem a főcímre. Ez most a Vidám Röfi-Pöfi című sorozat 5284. vagy a Luxus Limbó Hintó 4825. folytatása?

NOSZTALGIA-SOROZAT

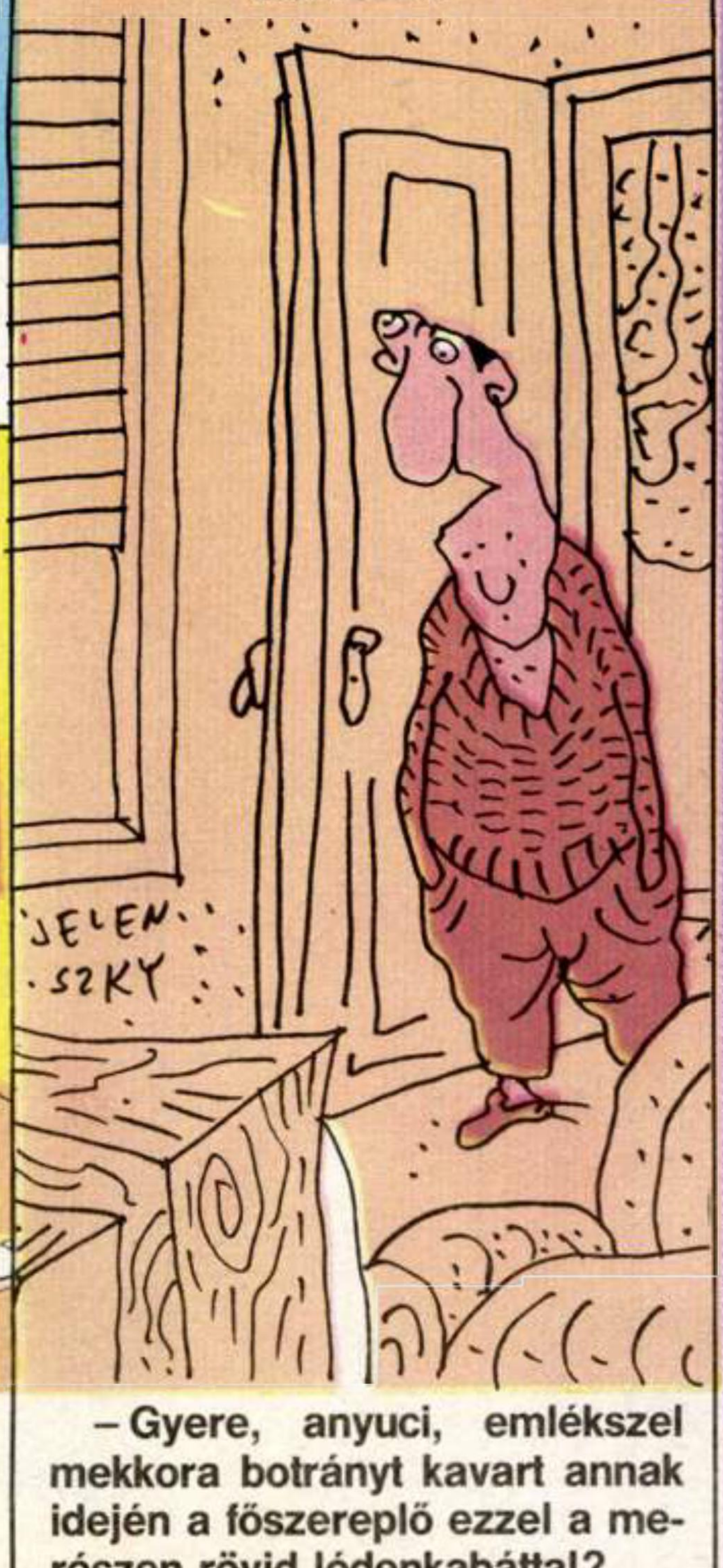

– Gyere, anyuci, emlékszel mekkora botrányt kavart annak idején a főszereplő ezzel a merészen rövid lódenkabáttal?

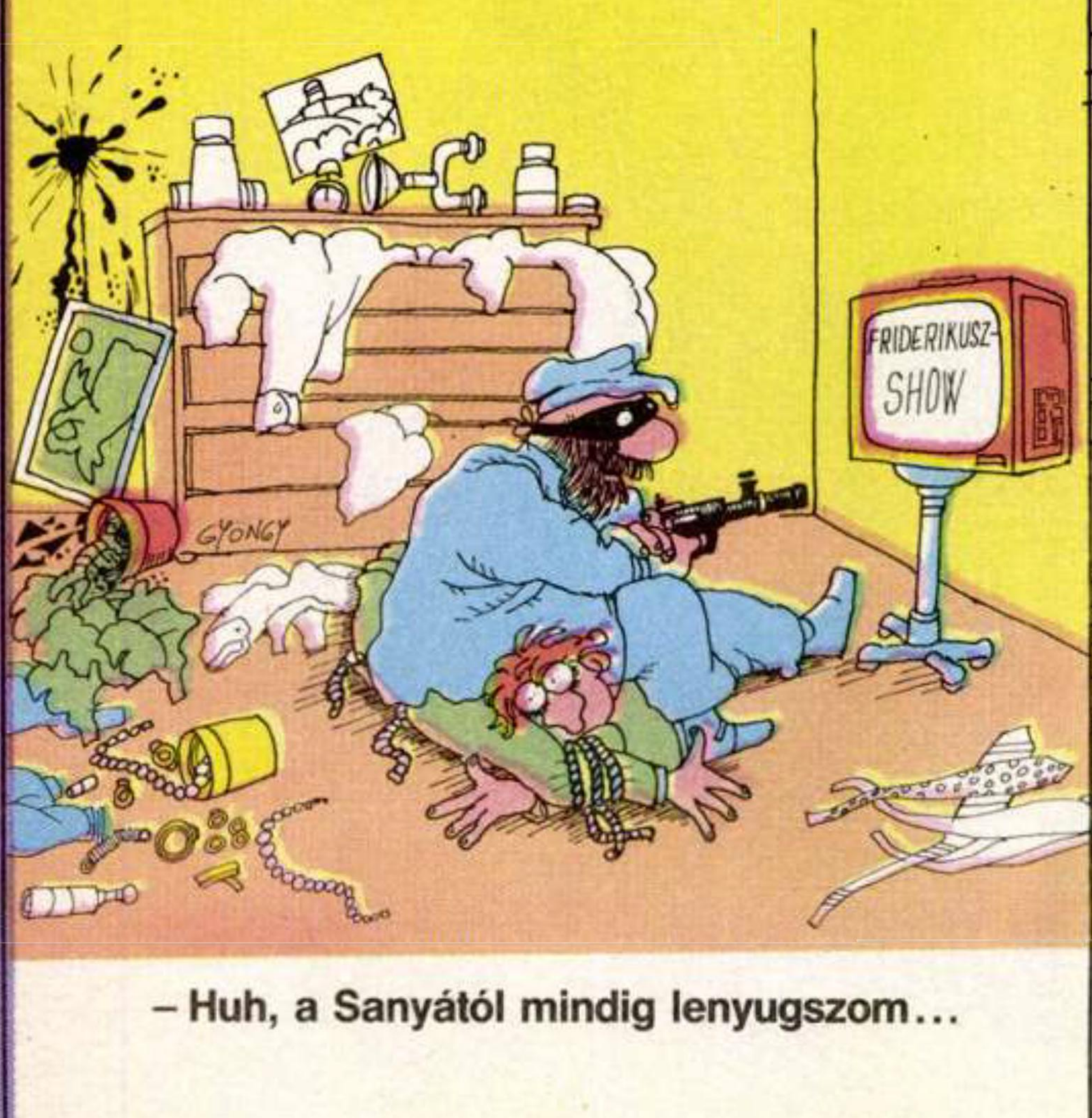

– Huh, a Sanyától mindig lenyugszom…

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRFRICI

A cím nem elírás. Május 17-én, hétfőn este fél 8-kor indult útjára a *Frici, a vállalkozó szellem* című sorozat, kettős céllal. Egyrészt szórakoztatni kívánja a nézőket, másrészt szeretné bebizonyítani, hogy a vállalkozás nem olyan ördöngösség, mint sokan hiszik.

Biztosan hallottak, pontosabban olvastak már róla, hiszen a sorozatot mely a Lakitelek Népfőiskola és a Magyar Televízió távoktatási programjának része – a 2 millió példányban megjelent Vállalkozói Újság harangozta be. (Röstellkedve vallom be a hihetetlenül hangzó tényt: a Ludas Matyi ezt a példányszámot – egyelőre – még nem érte el.) De beszámoltak róla a napilapok, sőt, már megjelentek az első ellenvélemények, támadások is, jóval megelőzve a bemutatót.

A Népszavában például hazánk egyik legfőbb kedvelvevő nagyasszonya azt nyilatkozta, hogy az efféle távoktatási programoktól, filmsorozatoktól még nem születik meg a magyar középosztály. Lehet. De ha nem teszünk semmit, a megszületés valószínűsége még kisebb. És ha arra gondolok, hogy a gengszterfilm-dömping és a bűnözés növekedése feltűnően egybeesik, nem is látom olyan reménytelennek a helyzetet. Ha a *Frici* nyomán csak feleannyi vállalkozás születik, mint amennyi bűnözés a bűnügyi filmek hatására – már nem készült hiába.

A *Frici, a vállalkozó szellem* mai magyar népmese. Története egyszerű: egy fiatalember állás nélkül marad (ez sűrűn előfordul – sajnos – az életben is), ám nem adja fel: megpróbál valamihez kezdeni (erre is van példa, bár ritkábban). Mivel nem krimiről van szó, elárulhatom a végét: sikerül is neki. Mint a mesében… Bár a mese – ha nagyon akarjuk – valósággá válhat.

Honunkban a vállalkozó szellem – kényszerűségből – sokáig szunnyadt. Akárcsak Frici, aki a sorozatban felébred csaknem évszázados Csipkerózsika-álmából, hogy aztán jóságos mesebeli manóként sokféle alakba bújva segítsen egy mai vállalkozót. Talán éppen ezért találóbb lett volna, ha Csipkejózsikának kereszteltük volna…

Fricit a nagy komédiások talán utolsó mohikánja, Körmendi János kelti életre. Hol takarítónőként, hol öreg parasztemberként, hol kártyavető, jövendőmondó cigányasszonyként segíti a kezdő vállalkozót – és mulattatja a nézőt. Mellette parádés szereposztás biztosítja, hogy azok is jól szórakozzanak, akiknek eszük ágában sincs vállalkozni.

A vállalkozásokkal kapcsolatban mostanság több sirámot hallani, mint biztatást. Ez sem új dolog. Már évtizedekkel ezelőtt született az alábbi Hacsek és Sajó párbeszéd:

– Mi van magával, Hacsek?

– Ne is kérdezze, Sajókám! Ügynök lettem! Most képzelje el: minden nap hajnalban kelni, naponta sok ezer lépcsőt megmászni, közben a nehéz árut cipelni, az én koromban már nem könnyű dolog. Most csodálja, hogy alig állok a lábamon?!

– Szegény ember. És mióta csinálja?

– Holnap kezdem…

Ki tudja? Talán valóban mindig az a legnehezebb, amibe holnap akarunk belekezdeni. Mert minden kezdet nehéz, de meg kell próbálni: hátha a folytatás könnyebb.

Tudom, csodák az életben nincsenek. Nem állhat mindenki mellett egy mesebeli jóságos manó, egy Csipkejózsika, egy Frici. De ha néhány ezer emberben sikerül felébreszteni a vállalkozó szellemet, már érdemes volt belekezdeni ebbe a „vállalkozásba”.

Jó mulatást Fricihez – és sok sikert a vállalkozó szellemnek!

BOSZNIA-KONFERENCIA

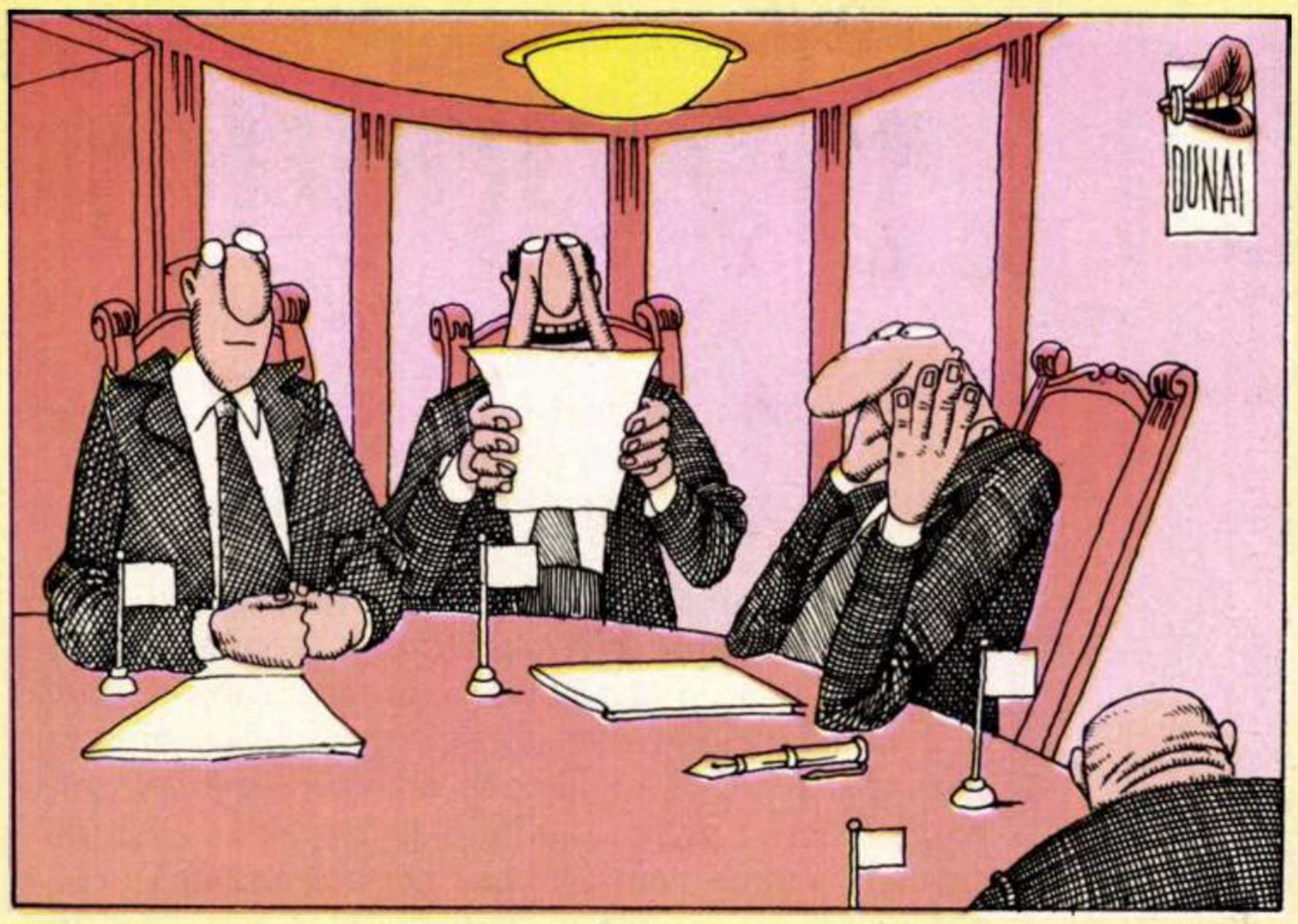

– Szigorú figyelmeztetésként az ejnye-bejnye helyett áttérünk az irgumburgumra.

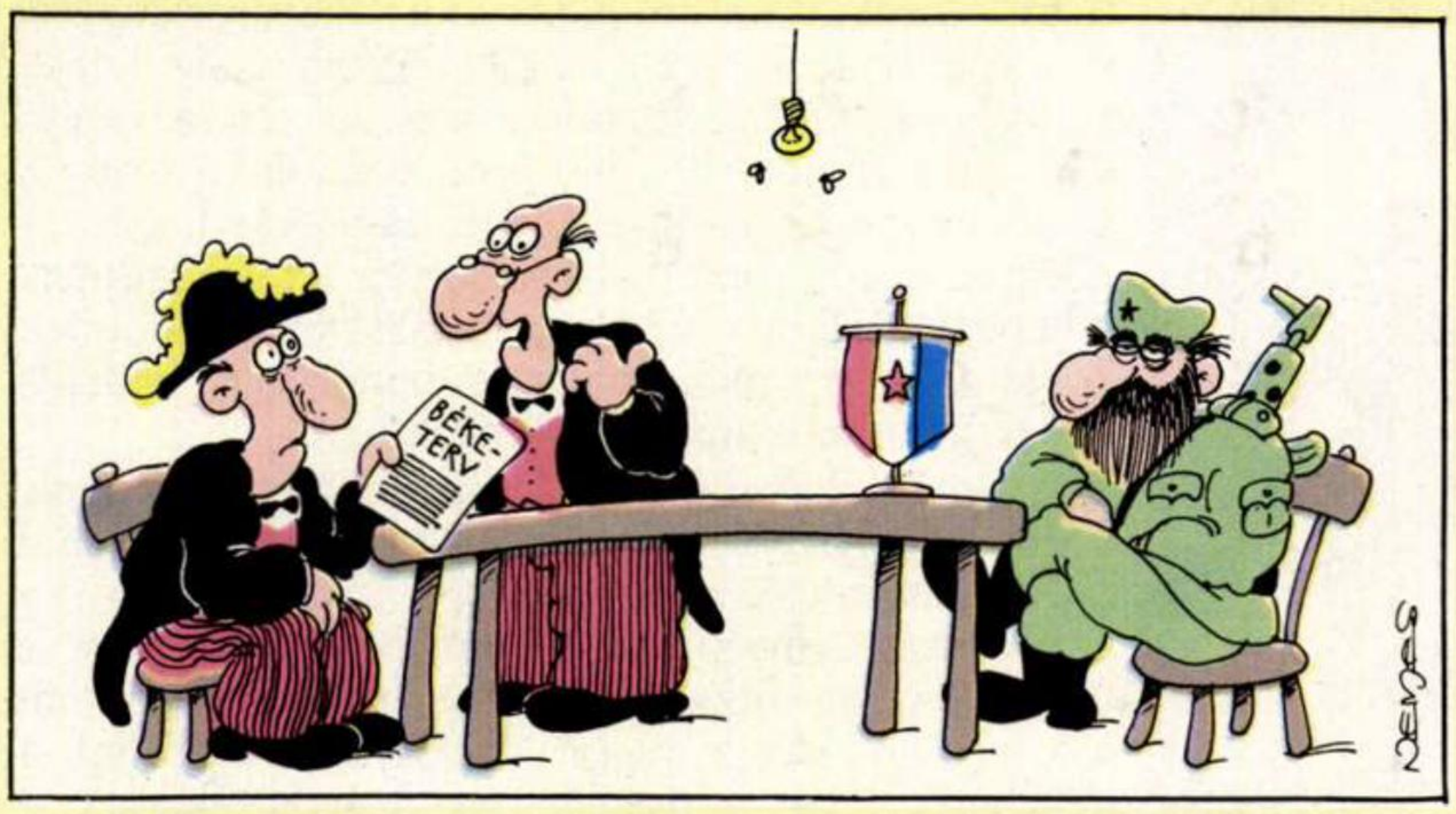

– Azt mondja, szíve szerint már rég aláírta volna, de nem merte bevallani, hogy analfabéta.

MOSZKVA, ELSŐ SZABAD MÁJUS 1.

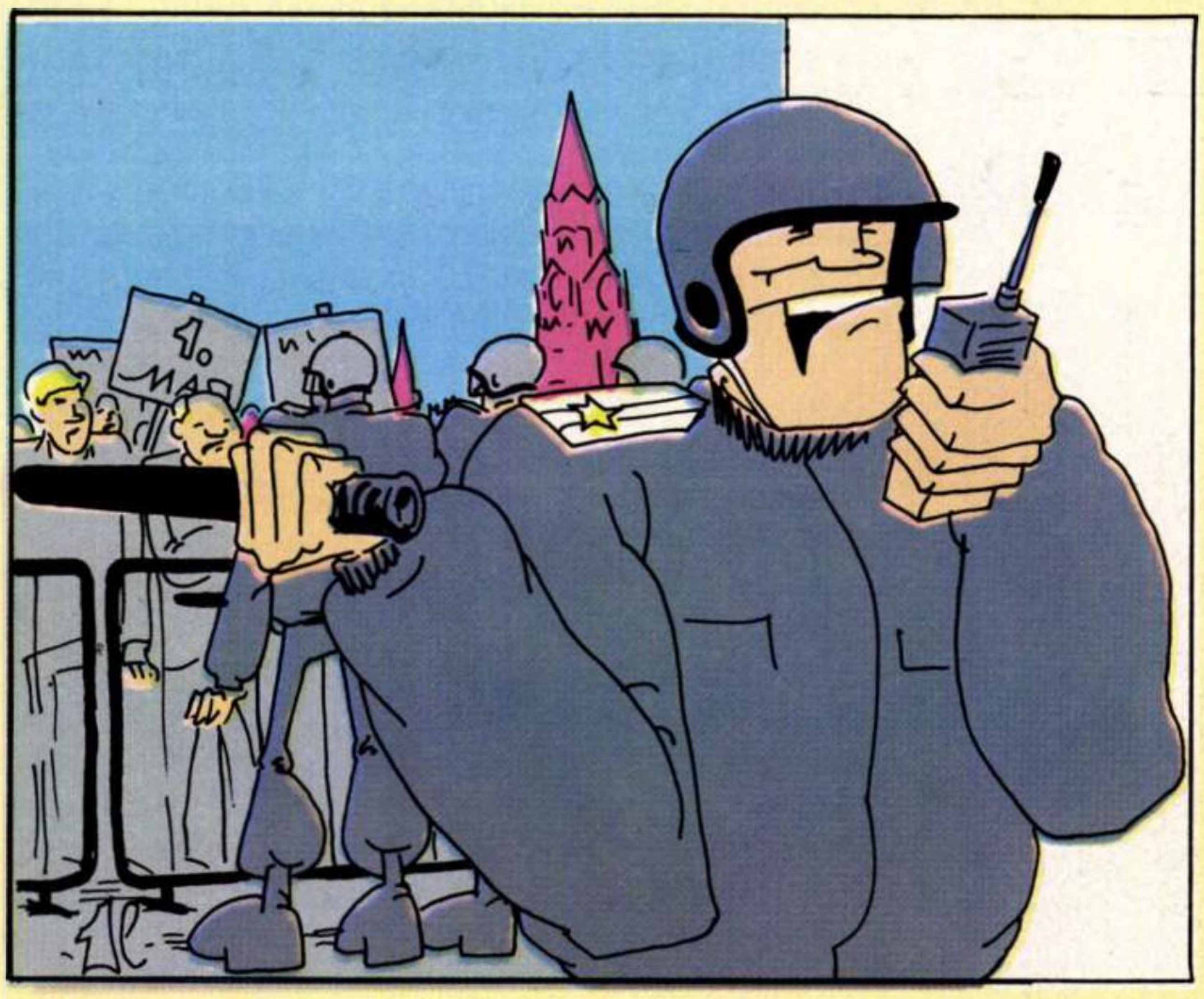

– Őrnagy úr! Akkor szabad?

Cáfolat:

Az Erzsébet körúti csőtörés nem szerepelt II. Erzsébet hivatalos budapesti programjában.

A HUMANITÁS TÁBORNOKA

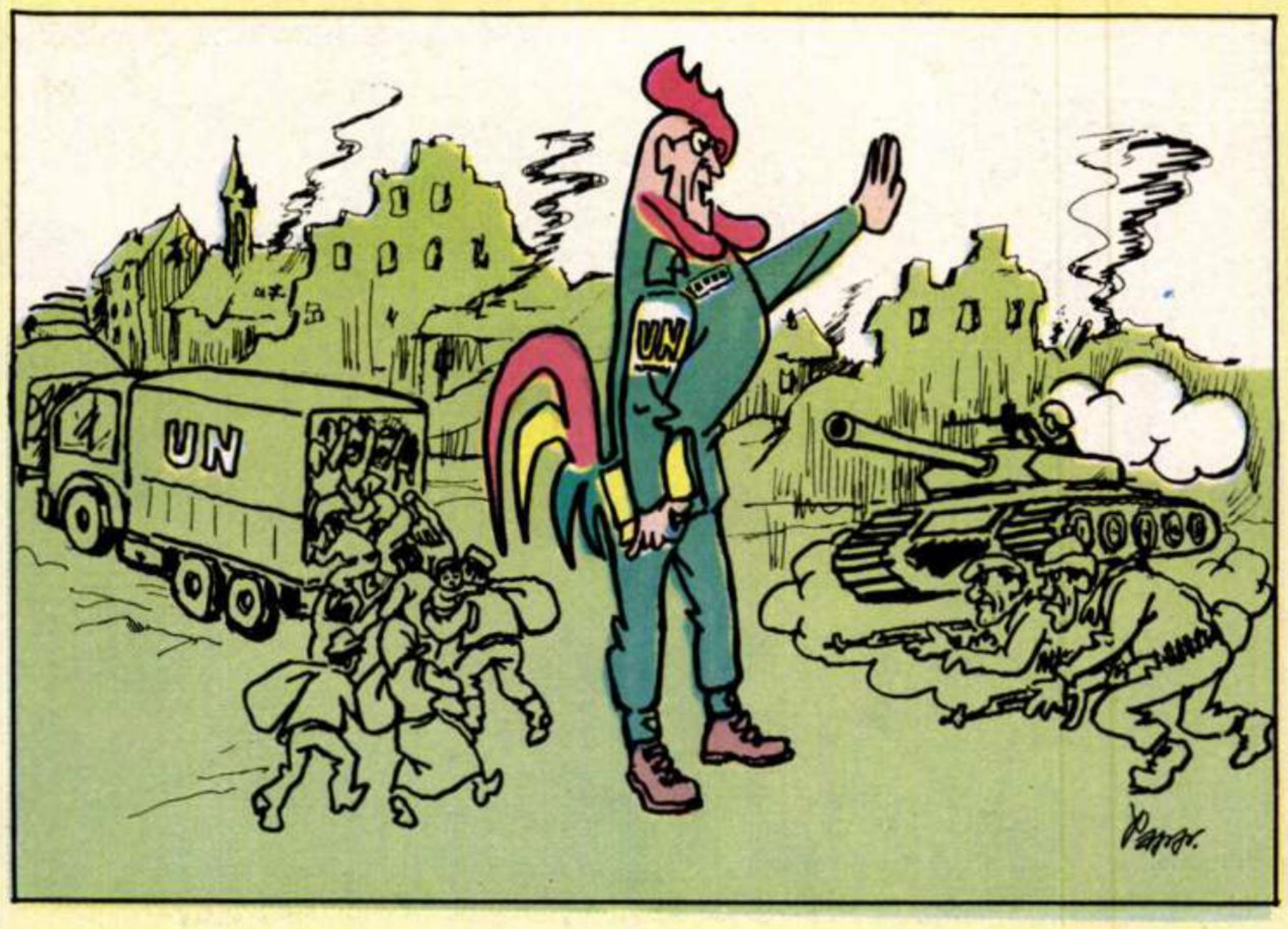

MAGYAR MURPHYK

MEYER A MEGÉLHETÉSRŐL

Manapság a légvárakban már a rezsi sem akármennyi…

*

CRANE AZ ALKATRÉSZELLÁTÁSRÓL

Bajaink egy részét elkerülhetnénk, ha nem lenne hiánycikk a kontroll-lámpa.

*

VÁLLALKOZÁSI TÖRVÉNY

Demokráciában nem lehet oly súlyos feladat, amit könnyű szívvel ne lehetne elvállalni.

*

GOTTLIEB A SZIGORÚAN TITKOSRÓL

Ne hidd, hogy titkolják! Ők sem tudják…

*

ÖTVEN ÉV DIÓHÉJBAN

Tévelygés jobbra, tévelygés balra, támolygás szabadba'.

*

FORSTER TÉTELE A PIACGAZDASÁGRÓL

Ha sikerül kiiktatnod a gátlásgátlót, már piacon vagy!

*

DREW AZ UTOLSÓ ELŐTTI RENDŐRVICCRŐL

A rendőrt ne próbáld rendőrviccel ugratni. Mert mi lesz, ha mégis megérti?

BECSEI MIKLÓS

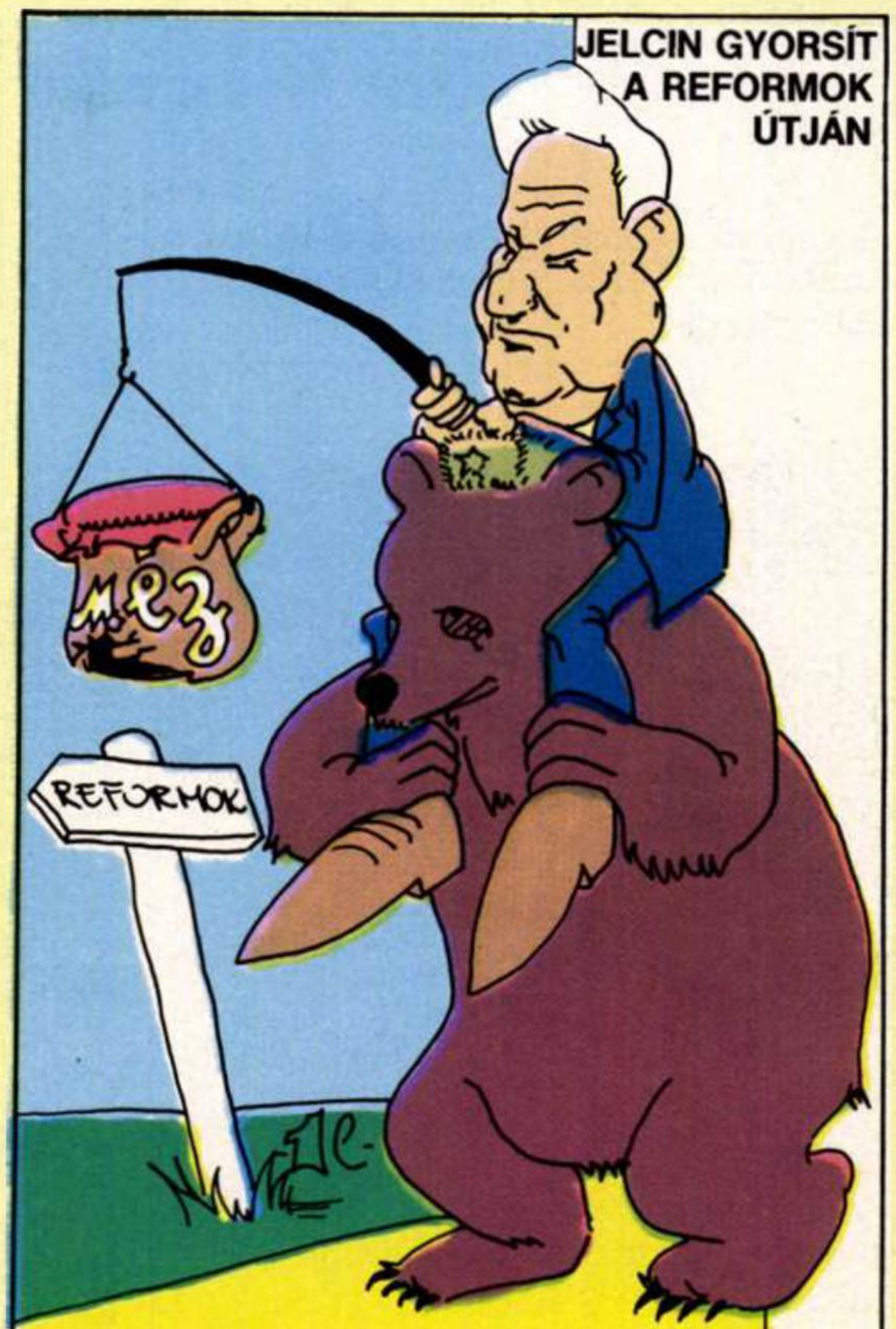
JELCIN GYORSÍT A REFORMOK ÚTJÁN
MÉZ
REFORMOK

NAPI HAJSZA

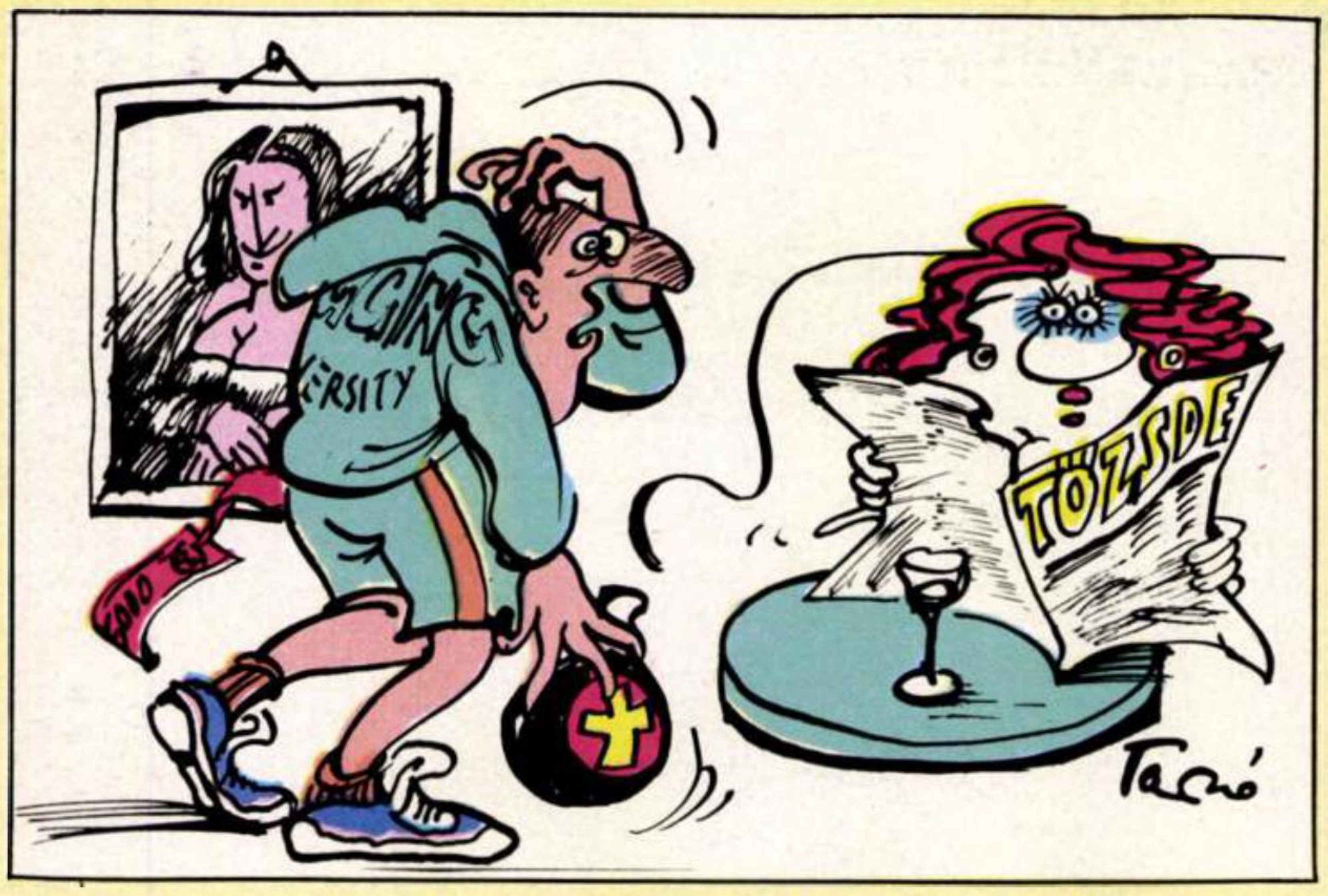

– Uramatyám, véletlenül Unicumot vettem, Unicum-részvény helyett.

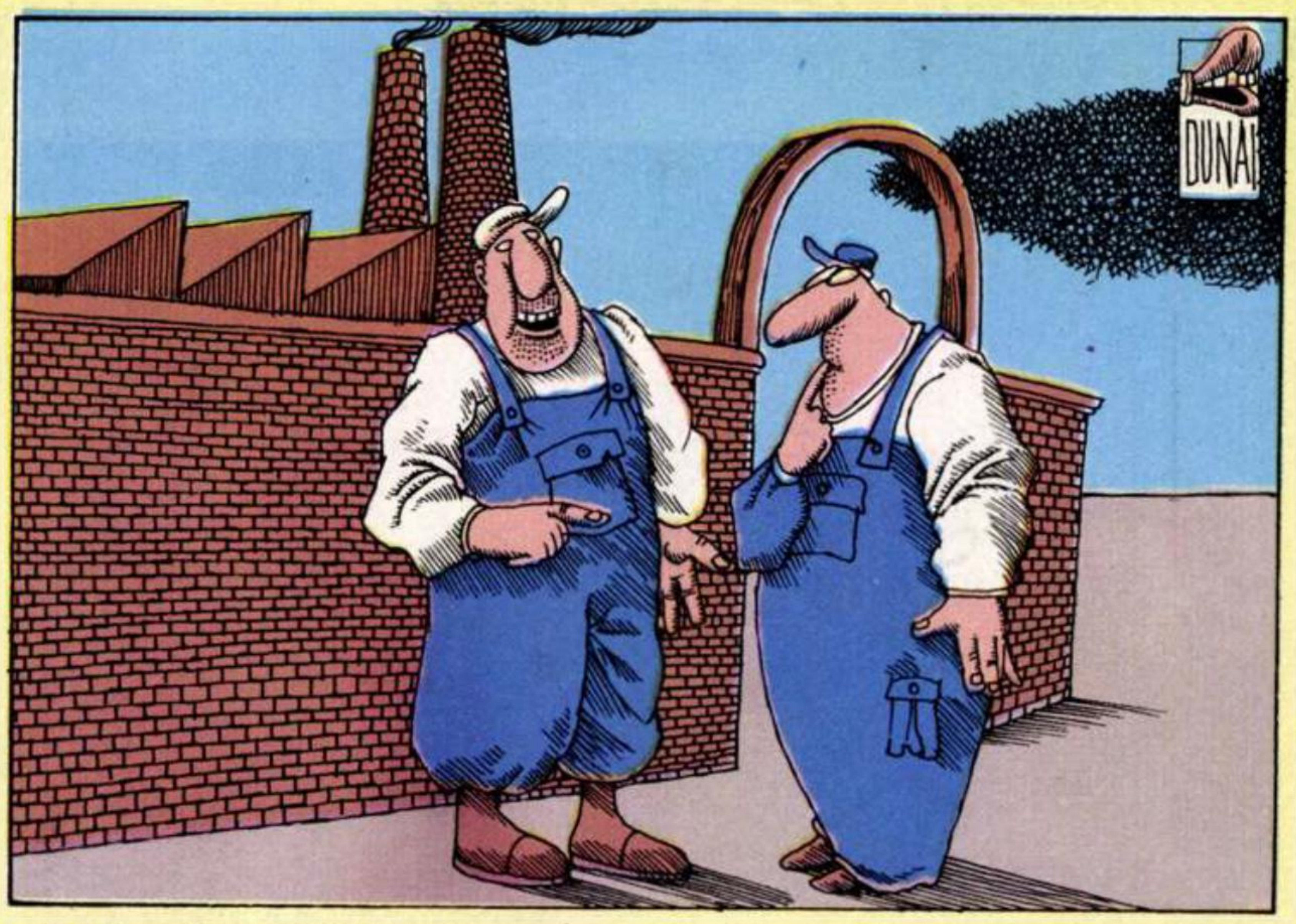

– A kiárusítás előtt hívd ki a papot, adja fel a gyárra az utolsó kenetet.

VÁLLALKOZÁS

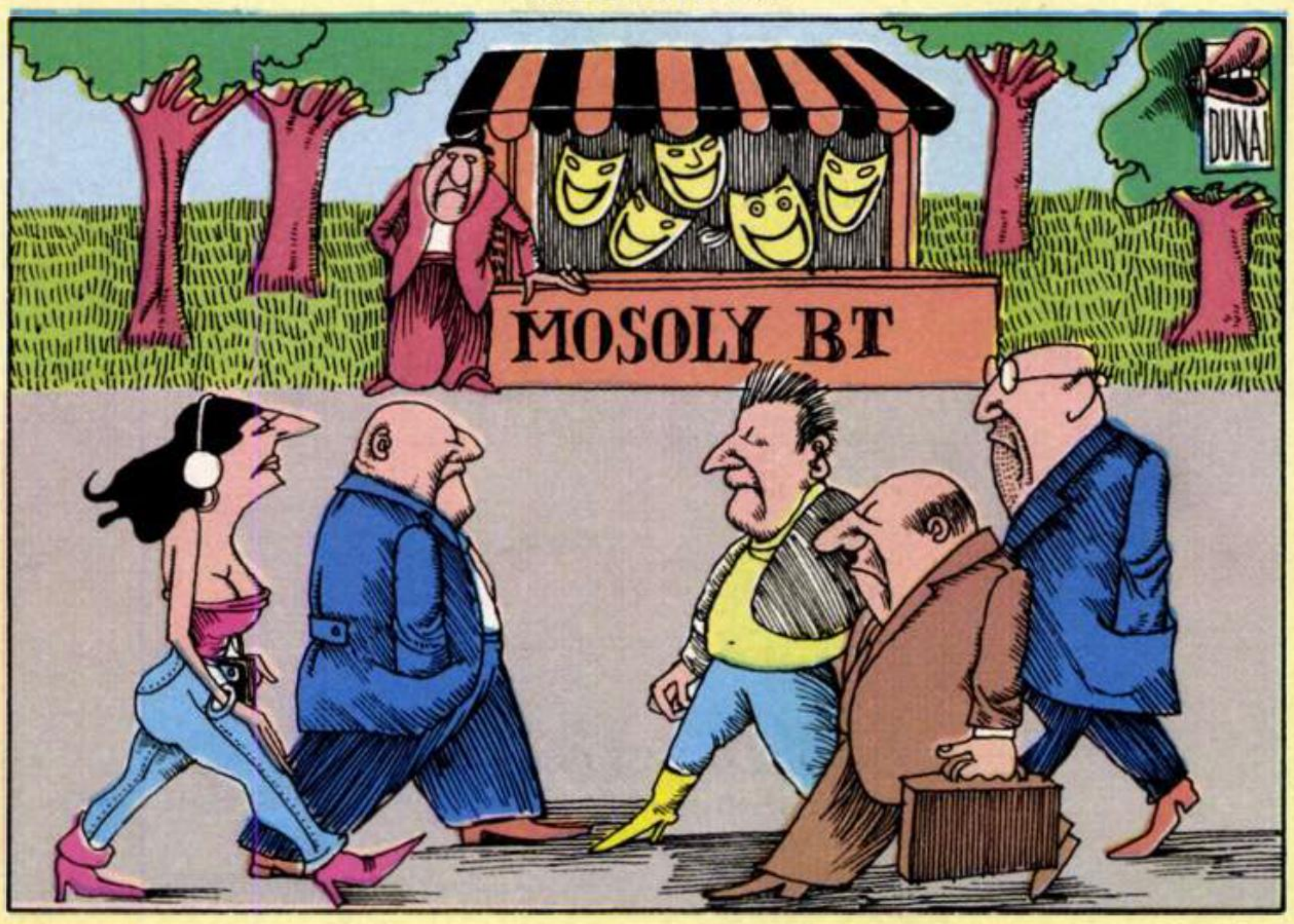

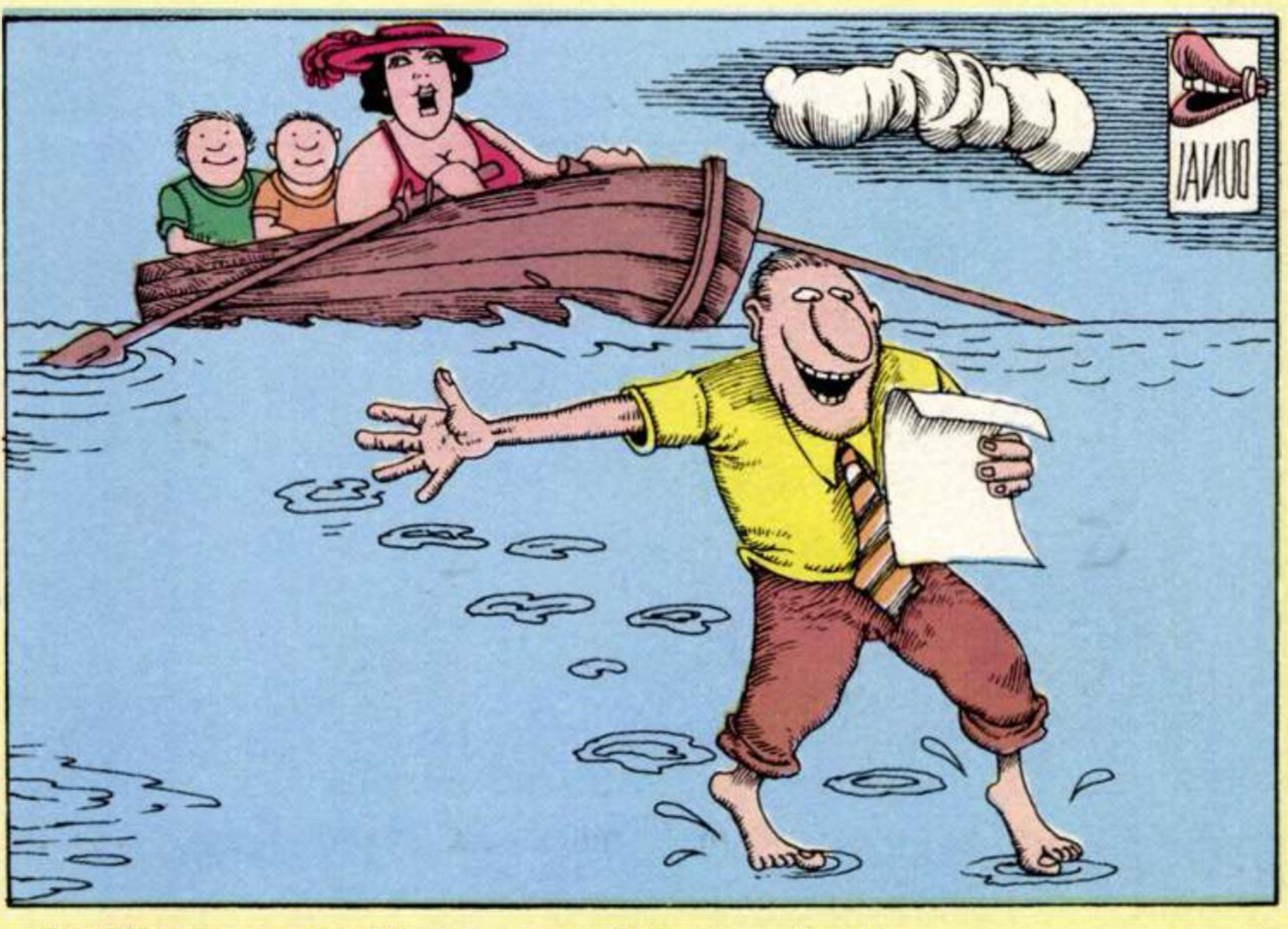

– Azt hiszem, apátok kidolgozta a pártja kampányát.

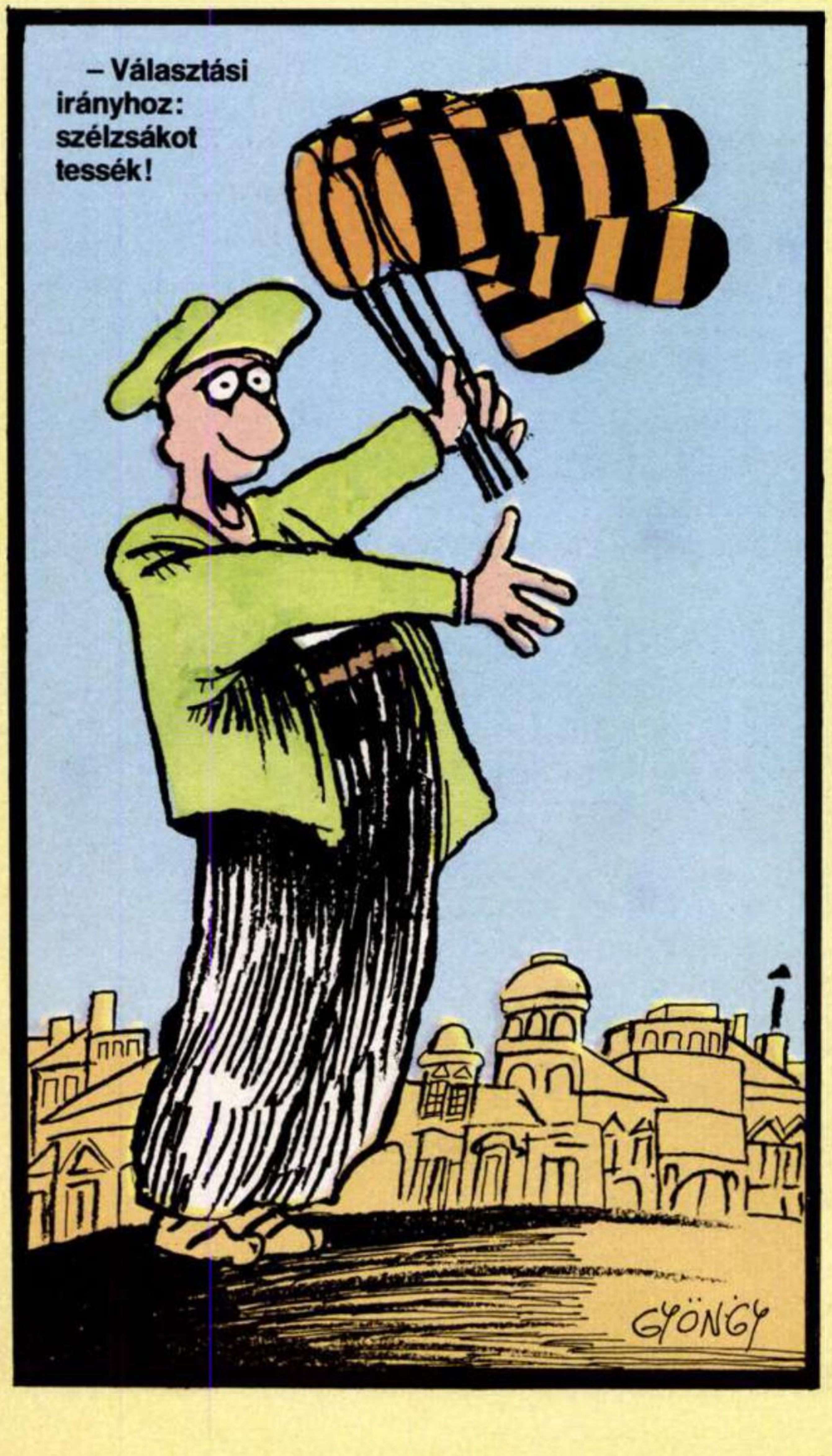

– Választási irányhoz: szélzsákot tessék!

TB-VÁLASZTÁSOK

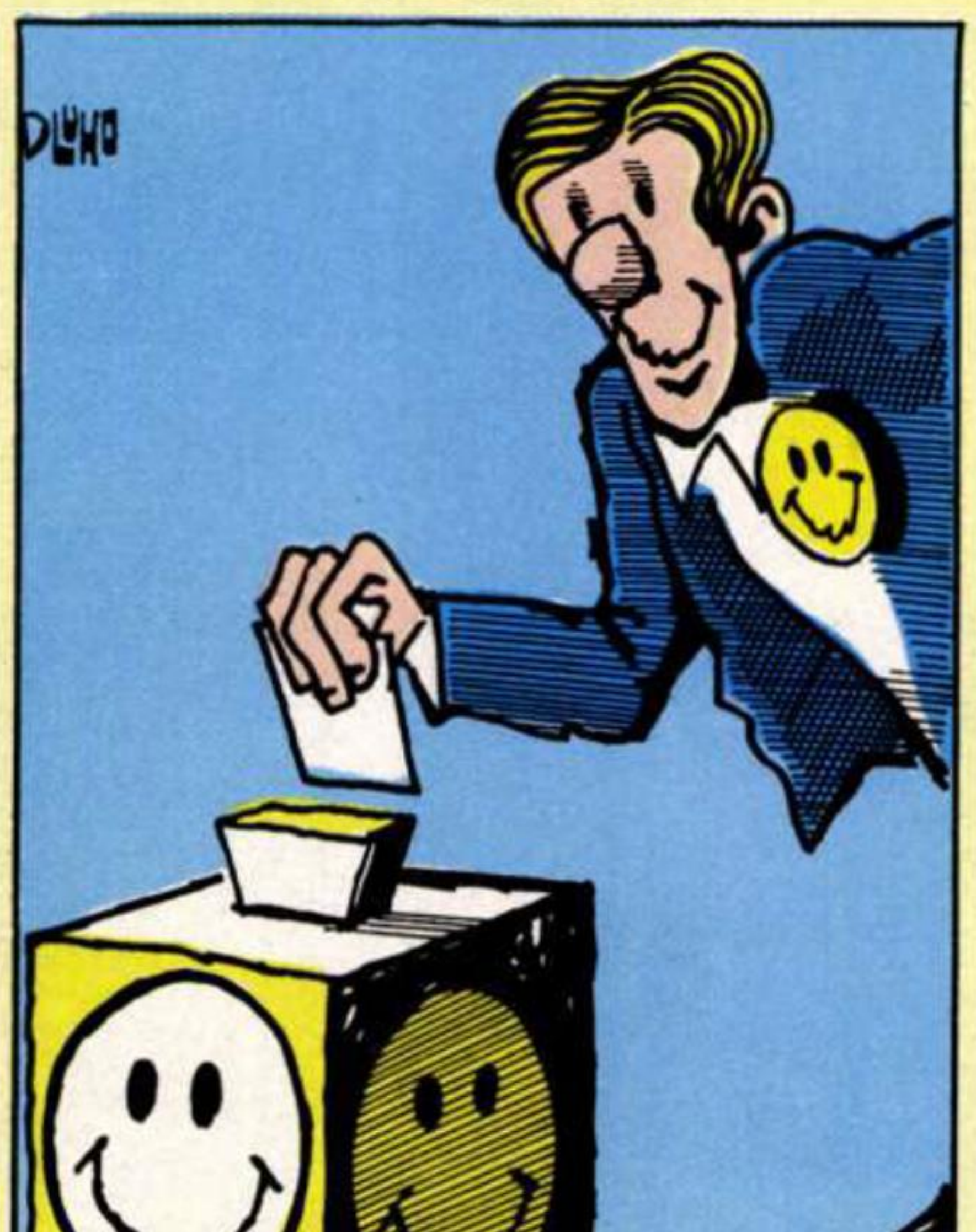

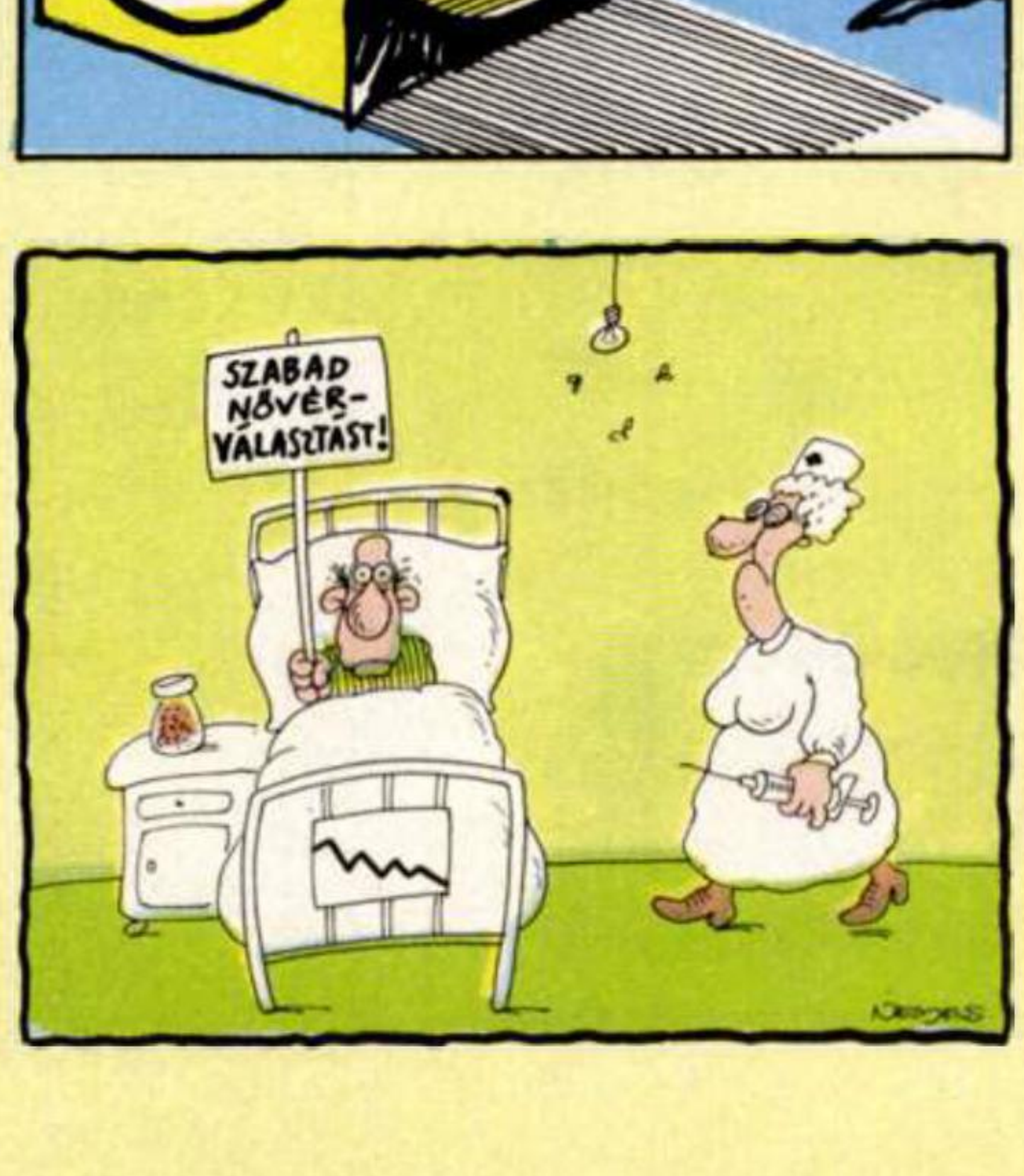
SZABAD NŐVÉR-VÁLASZTÁST!

CSAK RÖVIDEN

Ahhoz, hogy hibátlanul tudjunk füllenteni, ismernünk kell a teljes igazságot.

*

Mentegetőzés:
– Azért vagyok ilyen kövér, mert sokat kell nyelnem a munkahelyemen!

*

Az élet egyik furcsasága, hogy a nagy áldozatokat mindig a kisemberek hozzák.

*

N. senki előtt nem hajt fejet, mert attól fél, leesik homlokáról a babérkoszorú.

*

Ha egy kollégád megdicsér, vigyázz, egészen biztosan elkövettél valamilyen hibát!

*

A történelmi múltra azért hivatkoznak gyakran, mert ott mindenre akad példa.

*

Főnökök figyelmébe! A tévedés joga olykor-olykor a beosztottat is megilleti...

KISS GYÖRGY MIHÁLY

TILTOTT JELKÉPEK

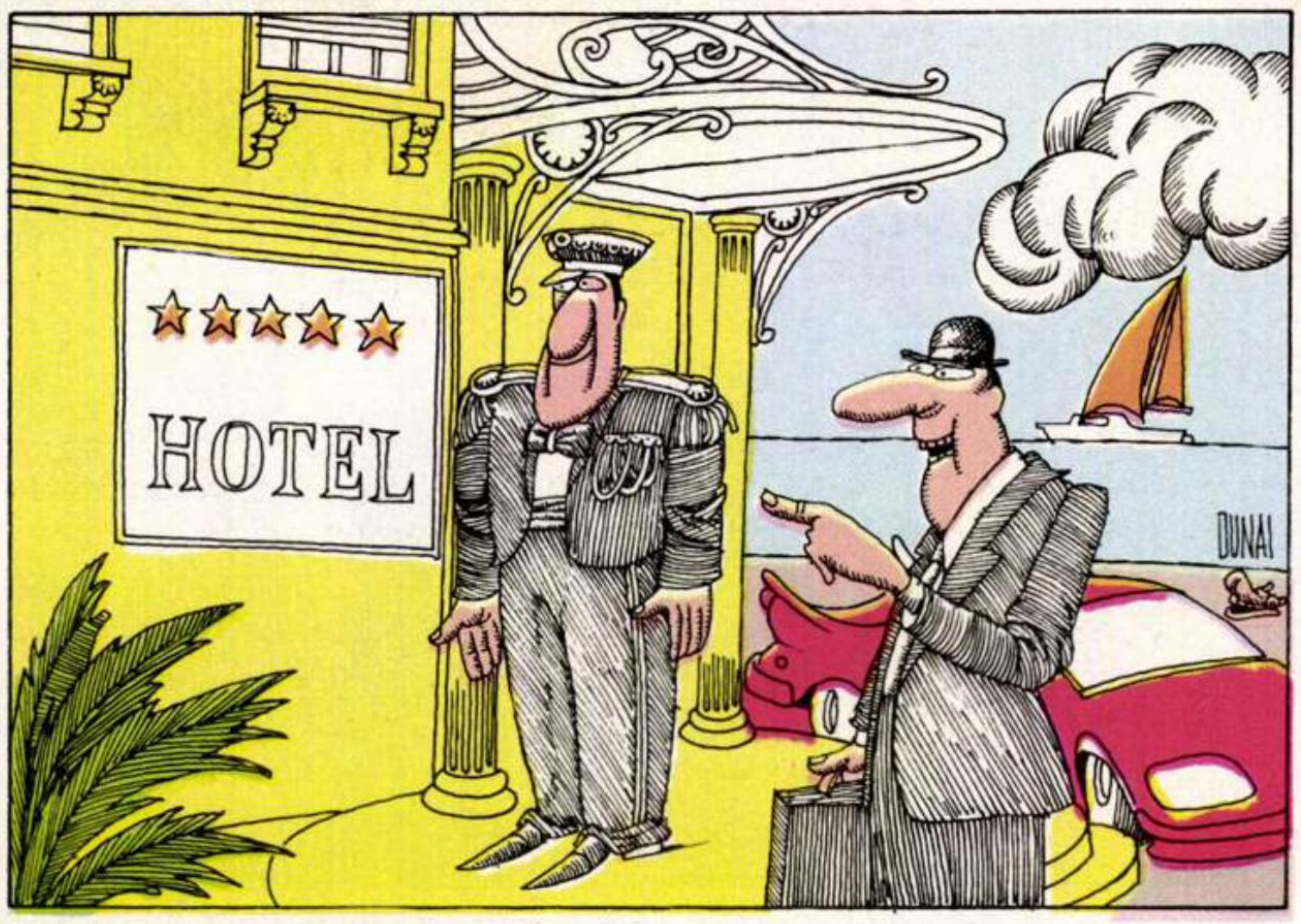

– Nem találja egy kicsit soknak?

MÚZEUM

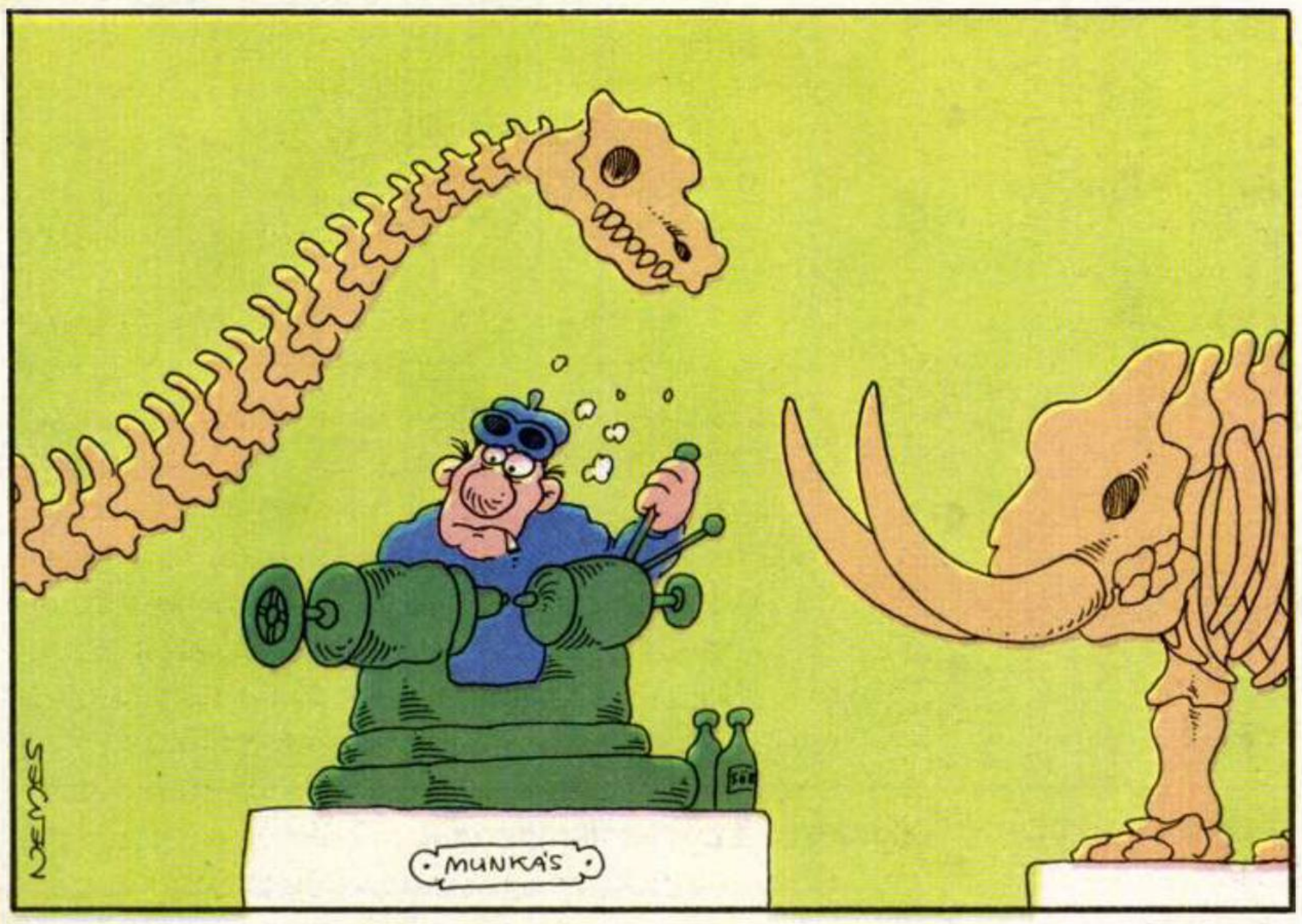

SZIGOR

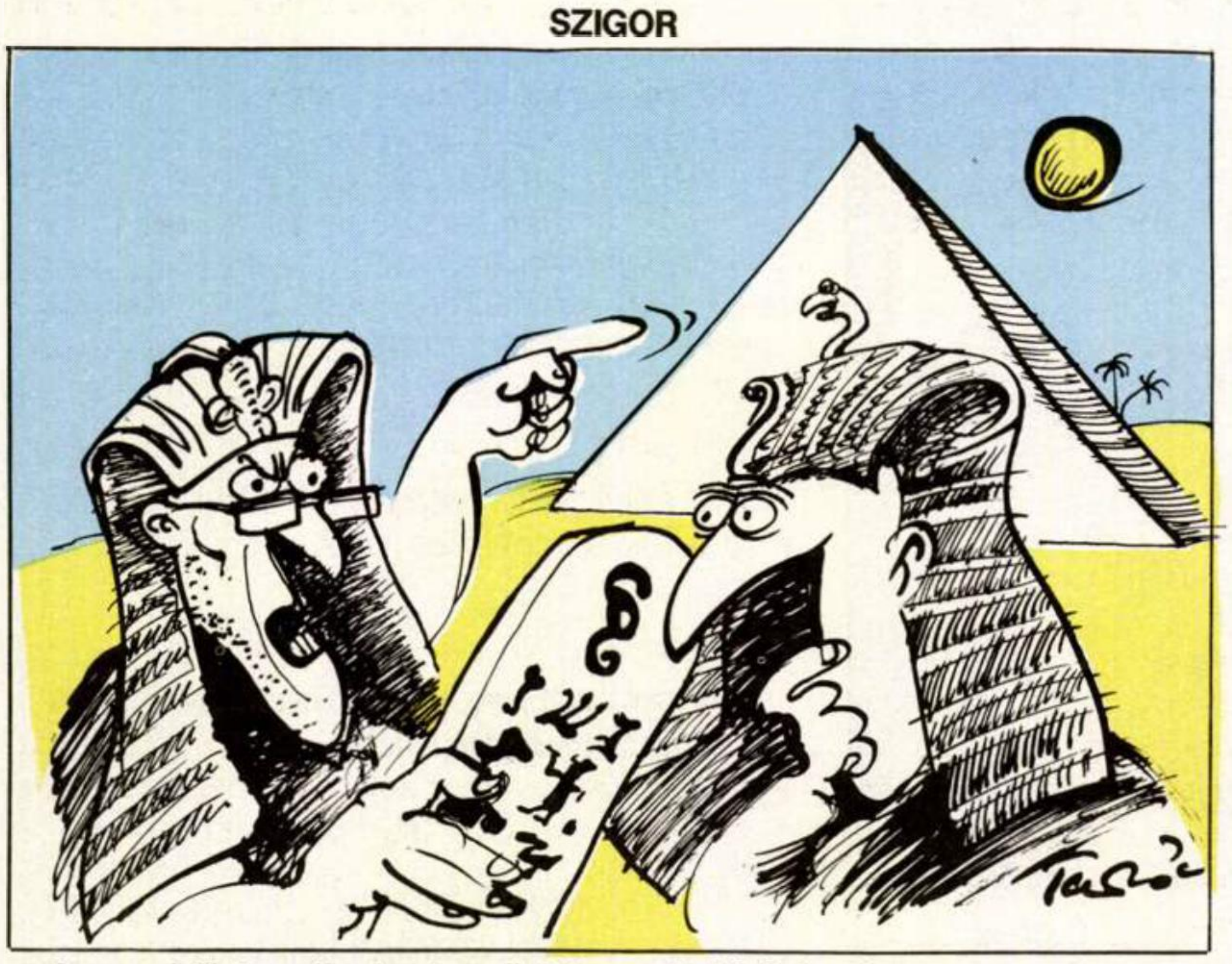

– Azonnal tüntessék el azt az önkényuralmi jelképet!

SZOCIO:

„...mi bezzeg egy koromsötét szobában
tapogatózva keressük
a nemlétező fekete cérnát.”
(Nagyon Fekete Doboz)

FÜGGETLEN

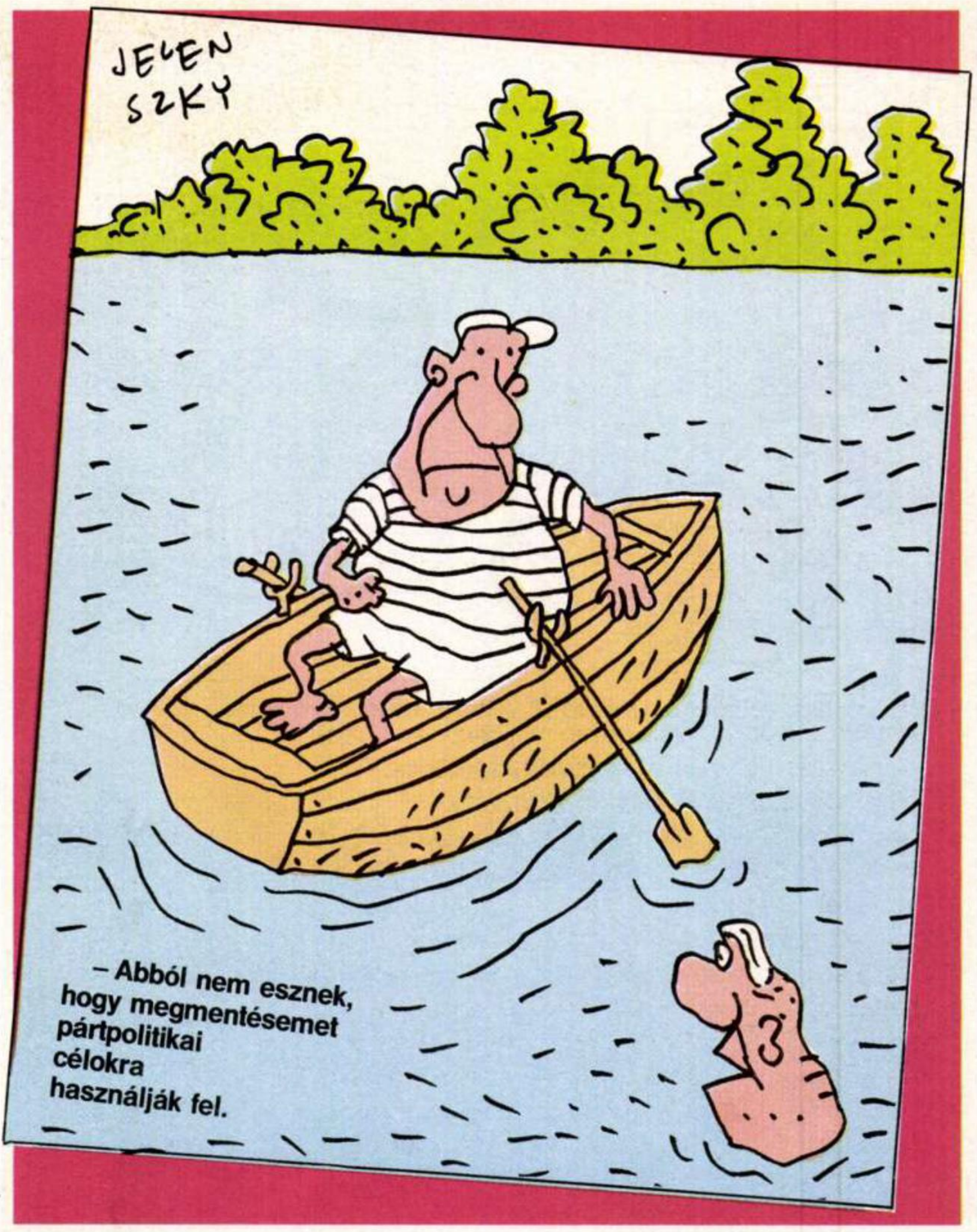

– Abból nem esznek, hogy megmentésemet pártpolitikai célokra használják fel.

WALTER BÉLA:

KAPREÁL

(FILMNOVELLA* VÁJTSZEMŰEKNEK)

Gyűrt arcú segédtűzoltó fecskend, habozik. Ég a munka az Elv és Társa műhelyében. Csorbát köszörülnek. Élüzem.

Működőtőkés turisták poroznak a hortobágyi sziken. A szürke gulya körülöttük kérődzik. De hiába. Herr Lóden a pusztába kiált, Váci út felel neki. (Emlékképek: angyalföldi gyerek volt.) Gulaschparty. Mutatványosok: csepűrágók, tűz- és nyögvenyelők, délibábosok.

Elv és Társánál tovább éleződik a helyzet: igazi műhelymunka folyik. Herr Lóden váratlanul toppan, Elv döbben. A harmadik nekifutásra fölismerik egymást. Ölelkeznek, férfiasan. (Emlékképek: Elv is angyalföldi gyerek volt, de három utcával arrébb.)

Szerelmi szálka: a két házaspár este az Operettben. Páholyban érzik magukat. Frau Lóden óvatosan megsimogatja Elv kukkerját. Felváltva szemeznek. A szőke primadonna dekoltázsa. Mmmmm. Majd a kis szubretté. Premierpláne!

Szárazgőzben a férfiak. Elv bóbiskol, vegyes vállalatról álmodozik. Riad, s meséli álmát, Herr Lóden hallga. A dollárok gurulnak a nevetéstől. Elv a torkát köszörüli, ám a német acél csorbítatlan marad.

Fizetésnap a műhelyben. Izmos munkásember feltépi a borítékot. Kérdőn *letekint* a könyvelőre. Aki lassan vállat von, s mondja halkan:

– Ennyi.

---

* A filmnovella özv. Vegetáné (Budapest, Gömb u. 117/B) támogatásával készült.

Mottó: „Akinek humora van, mindent tud, akinek nincs, az mindenre képes"
(Szenes Iván)

MÁTYÁS ISTVÁN és SZUHAY BALÁZS beszélgetése

KÓSA FERENC

filmrendezővel, az MSZP országgyűlési képviselőjével

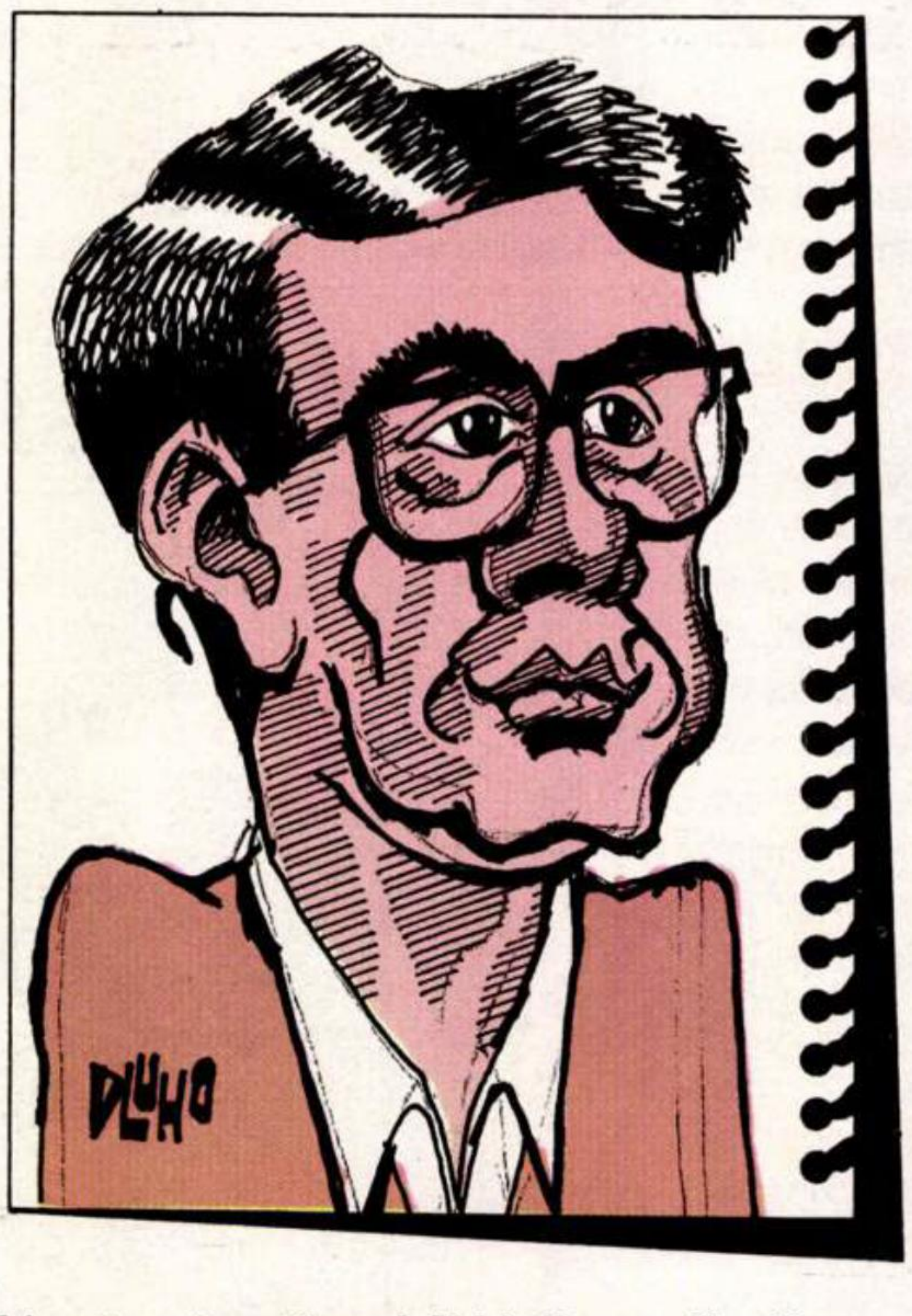

Képviselő úr! Mi a véleménye a humor és a politika kapcsolatáról?

– Különös helyzetbe került az ország a rendszerváltozás során. A sötét színű tragikumtól a rikító, abszurd vígjátéki helyzetekig minden fellelhető a mai zűrzavaros állapotokban. Egyetértek azzal, hogy ezen a küzdelmes, vívódó erjedésen humorral kell átvezetni a népet. Mint egy falat kenyérre, olyan szükség lenne valami emelkedett, tiszta és fényes derűre. Humorra. Márpedig az elmúlt három évben megcsappant a híres-nevezetes pesti humor termőképessége. Nem azért, mert az emberek butábbak lettek, hanem mert a tiszta és egészséges humorhoz világosan kell látni a helyzetet. Chaplint hozom fel példának, aki hajszálpontosan látta, milyen veszély fenyegeti az emberiséget Hitler és társai részéről, s miközben milliók haltak meg, neki volt bátorsága ahhoz, hogy egy igen emelkedett, magas rendű filmszatírát készítsen a Diktátorról, nevetségessé téve ezzel egy embert, egy erőt, egy törekvést, mely az egész világot katasztrófába sodorta.

– Ugyanakkor humorral ábrázolta az üldözötteket is.

– Ahhoz azonban, hogy Chaplin ki merje mondani azokat a megsemmisítő ítéleteket, amelyek a korabeli helyzetben reálisak voltak, teljesen tisztán kellett látnia. Születtek viccek a diktatúrák idején is. Áttekinthető volt a helyzet: voltak ilyen-olyan hatalmacskák odafenn, és lenn ott voltunk mi, emberek, akik éltük az életünket – ahogyan tudtuk. Elég tiszta képletnek tűnt, amikor egy-egy ironikus, szellemes megjegyzés kipattant. Mindegyikben volt élet, és mindegyiknek volt derűje, titkossága...

– Éppen ezért, ha nincs szükség titkosságra, ha mindent nyíltan kimondhatunk, ezek a suttogva terjesztett viccek elvesztik funkciójukat. Vagy mégsem?

– A parlamentben látok különféle abszurditásokat, amelyek első pillanatra nevetségesek lehetnének, de ha belegondolok, fájdalmasan aggódni kezdek az országért. A többpártrendszerű demokrácia feltétlen híveként mondom, hogy valami különös tévelygés folyik, valahol kificamodott a többpártrendszer. Pártosdivá fajult. Nagyon szemléletesen lehet látni, amikor egy-egy képviselő előtérbe helyezi a maga vélt vagy valóságos pártérdekeit az ország, a nemzet érdekeivel szemben. Barátaimmal kitaláltunk egy szójátékot ennek jellemzésére: PÁRTÉKONYSÁG. Sajnos, ez minden pártban jelen van... Ezt kellene nevetségessé tenni. Persze nem öv alatti ütésekkel, rugdalózással, a politikusok emberi becsületébe való belegázolással. A pártékonyság ellen nem szabad pártékonysággal hadakozni, mert az önmagában is pártékony lenne... Ilyenkor gyakran eszembe jut Kurosawa filmje, a Dodeszkaden című különös, abszurd, filozofikus vígjáték. Volt ebben egy furcsa jelenet. Egy kissé megőrült szamuráj egy kis falu főterén kihúzta a kardját, és elhatározta, hogy mindenkit megöl. Az emberek dermedten nézték, amint ott állt ez az ijesztő ámokfutó, aki forgott maga körül, vicsorgott és csapkodta kardjával a levegőt. És amikor már mindenki rettegett, a tömegből kivált egy filozófus – az egyik legnagyobb japán író, Akutagawa zseniális, prófétaarcú színész fia játszotta – s mivel közben szakadt az eső, esernyőjét odaadta az őrjöngő szamurájnak. Döbbenetes pillanat volt. A szamuráj jobbkezében a kard, balkezében az esernyő – s egyszeriben nem tudott mihez kezdeni. Hogyan csapkodjon a karddal, ha ott az esernyő? Néha a mi parlamentünkben is elkelne egy ilyen bölcs kurosawai ötlet. Valami képletes esernyőt kellene a pártékony szónoklóknak átnyújtani...

– Lám, önnek a politikáról is mindig film jut az eszébe. Akkor miért nem filmeket készít, miért lett képviselő?

– Ha visszatekintek filmes életművemre, két olyan filmem van, amelyben komor, sötét, az abszurditásba és a groteszkbe átlendülő humor is található. Az egyik a *Nincs idő* börtöntörténet, a másik pedig a *Mérkőzés,* amely 1956 nyarán játszódott a korabeli Magyarországon. Mindkettőt sokszor néztem meg közönséggel, és sok helyen harsány, felszabadult nevetés volt. A Mérkőzés olaszországi bemutatóján még harsányabban, felszabadultabban nevettek. A Mérkőzés egyik főszereplője a sportegyesület ÁVO-s elnöke volt – Szilágyi Tibor játszotta, zseniálisan –, aki ilyeneket mondott: a mi Dózsa csapatunk az elmúlt tíz évben átlagosan 3,18 gólt rúgott, ha Dózsa György élne, láthatná, hogy nem hiába halt meg, igyunk a további végső győzelmekre... stb. stb. Ez akkor telibe talált – nem csak az ötvenes évekre visszautalva –, mert akkor zajlott a magyar futball és politika összefonódásából a foci körüli kicsinyességnek, önteltségnek, ostobaságnak és sok egyébnek a keveredése. Ma nehéz lenne ilyen filmet megcsinálni, mert egészen más a helyzet. Például ha a fociból indulok ki, és összehasonlítom a politikával, itt valami olyan különös jelenséget érzek, mintha létrejönne a különböző klubcsapatokból egy válogatott, akik elfelejtik, hogy most egy csapatban játszanak. A parlamentnek tulajdonképpen egyfajta válogatottnak kellene lennie. De az a fura helyzet, hogy aki bekerült, és – mondjuk – zöld-fehérben játszik, nem passzol labdát a piros-fehérben játszóknak – és viszont. A válogatott csatárok egymást hozzák nehéz helyzetbe, még egymás bokáját is eltalálják olykor-olykor. Ezzel már vissza is kanyarodhatunk a pártékonysághoz és a kurosawai esernyőhöz...

– Még nem válaszolt arra, miért lett képviselő.

– Adyval szólván: nem én választottam, engem választottak. A barátaim hívtak, szabolcsi földijeim megválasztottak. Semmi más nem hozott a parlamentbe, mint az, hogy talán egy szelídebb hangnemmel a békés átalakulást tudom segíteni. Mindig igyekszem, hogy senkit se bántsak meg, s úgy érzem, engem se bántanak. Különös, hogy itt, a Házban a folyosón a képviselők milyen jól el tudnak beszélgetni fontos dolgokról, aztán bemennek a plenáris ülésre, s ott a katlanban egészen másképp szólalnak meg. Főként a napirend előtti felszólalásokban. Ez is összefügg a pártékonysággal, ez a demokrácia gyermekbetegsége, ki kell zárni, meg kell szüntetni.

– Készül-e majd Kósa-film erről az időszakról?

– Nem tudom. Mindenesetre már van vagy négy olyan témám, amely másképp nem juthatott volna az eszembe. Meg van egy régebbi történetem is, ami vászonra kívánkozna. Igaz történet, úgy tíz-tizenöt éve mesélték nekem Kárpátalján. Egy ottani kisvárosban túl magasra szökött az alkoholfogyasztás, a város vezetői összedugták a fejüket, mit tehetnének ez ellen. Aztán kisütötték: a kocsmákban figyelje valaki azokat, akik isznak, és jelentse. Akkor majd behívják a szesztestvéreket a városi szovjetbe, elbeszélgetnek vele, sőt, lenyírják a haját kopaszra és kiteszik a szégyentáblára, aztán aláírják, hogy X. Y. megint bevodkázott. Fölkerült az első ember a szégyentáblára, másnap egy másik, harmadnap a harmadik, és így tovább. Ám a kopaszok – mert nekik már mindegy volt – tovább ittak, sőt, elkezdték feljelentgetni a többieket. Főként azokat, akik őket jelentették fel. Mi lett a vége? A városka férfilakosságának kilencven százalékát megkopasztották, az alkoholfogyasztás pedig a háromszorosára nőtt. Ez a szelíd történet is világosan mutatja, hogy kialakulhat egy olyan mechanizmus, amely sehova sem vezet. Valahol a gombot félregombolták, szándékuk a visszájára fordult, csak azt érték el, hogy megkopasztották az embereket. Ez mélyen jellemző az elmúlt évtizedekre.

– Köszönjük a beszélgetést, és szívből reméljük, hogy láthatunk még egy derűs Kósa Ferenc filmet a PÁRTÉKONYSÁGról is.

ALFÖLDI IMRE:

Mennyi a rendőr?

– Jó napot!

– Ha ez magának jó? Nem mondom, napnak nap, de hogy jó is?

– Mi baja megint?

– Hallotta minap a Ráadás című rádióműsorban három újságíró vitáját arról, hogy kevés-e a rendőr vagy sok?

– Hallottam. Egyetértek.

– Mivel ért egyet?

– Hogy kevés-e a rendőr vagy sok. Ha betörök, nyakat kitörök, sötét éjjelen leütök egy sétáló csecsemőt, akkor sok (ha jön), és kevés (ha nem jön). De a három úr *nem erről* vitázott.

– Hanem? A kérdés úgy szólt: van-e az állampolgárnak biztonságérzete, növekszik vagy csökken-e a bűnözés, nemde?

– Úgy van. És ők meg kilukadtak oda, ahová senki se várta: „Lehallgatják-e X-et vagy Y-t, ha ellenzéki, ha liberális vagy Csurka-párti."

– Persze, hogy lehallgatják! Én is hallom a készülékemben, hogy recseg, zörög valami, még sóhajtást is hallottam, de aztán rájöttem, én sóhajtottam, hogy már megint lehallgatnak. Úgyhogy ez sztornó.

– Hol lakik uraságod?

– A IX. kerületben.

– Áááá, akkor megvan, mitől recseg, ropog és csörög. Attól, hogy az ön készüléke egy ultramodern központhoz van kapcsolva, az új Istvánhoz, amely a legkorszerűbb a nálunk létező valamennyi másiknál! A múltkor Kistótnagypártán látogattam a rokonomat, ott még olyan régi, tekerős telefonközpont van, egy kislány kapcsol, ha nem ül éppen a vécén, de ott kristálytiszta a hang, nem recseg, nem ropog, nem zörög a vonal. Idefigyeljen uraságod: az a rádiós vita azzal kezdődött, hogy az állampolgárok biztonságérzete szempontjából elég-e a rendőrök létszáma, vagy kevés. De nálunk akármiről indul vita, mindig annál kötnek ki, hogy üldözik az ellenzéket, a kormány maga alá teperte a belügyminisztert, és addig nyomja, amíg le nem hallgat valakit.

– És ha tényleg így van?

– Kérem, ha kiderül, hogy valaki *rászolgál,* akkor csak hallgassák le! De azok, kérném tisztelettel, nem olyan rendőrök, akikről a vita indult. A kékekről lett volna szó, akik az utcán autózgatnak, ha nem történik semmi, és az istennek se tévednek arra, ahol valami történik. Róluk lett volna szó! Hogy elegen vannak-e. Például letámadnak egy gyanútlan járókelőt. Elrabolják az unokám új kerékpárját a játszótéren. Szétverik a közvilágítást, kilopják az akkut abból az izéből, amitől aztán egymásba rohan a sínekre hajtó gépkocsi, meg a gyorsvonat. Szerintem kevés, és ne ettől sajnálja senki a közpénzt! Régen, itt az utcában, mindig posztolt egy rendőr. Úgy értem, háború előtt még, az a bizonyos Andris. Akkor is voltak garázdák, lumpenek, utcai késelők és más világvárosi örömök. De akkor még suhancnak, csávónak hívták őket. De ha egyikük befordult az utcába, hogy majd csak jön valaki, akit leüssön, kiraboljon, látván, hogy száz méterrel odább álldigál egy rendőr, máris pucolt el a tájékról. Pedig a korabeli vicc szerint azok az Andrisok se voltak ám hősök. Éjszakai órában összefutott egy pesti polgár a New York kávéház előtt egy sétáló rendőrrel, és izgatottan riasztotta: – Biztos úr, de jó, hogy itt találom. Itt, nem messze, a Dohány utcában késeli egymást négy csávó! – Micsoda?? – húzta föl a szemöldökét és a derékszíját Andris. – Jó, hogy szólt! *Majdnem arra mentem!*

– Az régen volt. Az is mutatja, hogy járt a környéken rendőr.

– Na látja! Mert annyi volt belőlük, amennyi kell! És gyalog, nem elsuhanva, gépkocsin. A múltkor feszegették a lakásajtómat éjfél után, fölhívtam telefonon a kerületi kapitányságot, elmondtam mi van, azt kérdezték: betörték az ajtómat? elvittek valamit? leütöttek engem? Nem? „Sajnos, nincs annyi emberünk, hogy a kísérletezőket is elkapjuk!" Pedig, tudja uram, hogy a kísérletezésből lesz a sikeres megvalósítás? Mi köze ennek ahhoz, hogy valamelyik párt embere bebeszéli magának, hogy lehallgatják? Ne beszéljen, ne tervezzen, ne tegyen olyasmit, amit nem ajánlatos telefonon elmesélni. Így látja ezt a civiltársadalom. A többi csak választási, választás előtti sumák!

RENDŐRBŰNÖZÉS

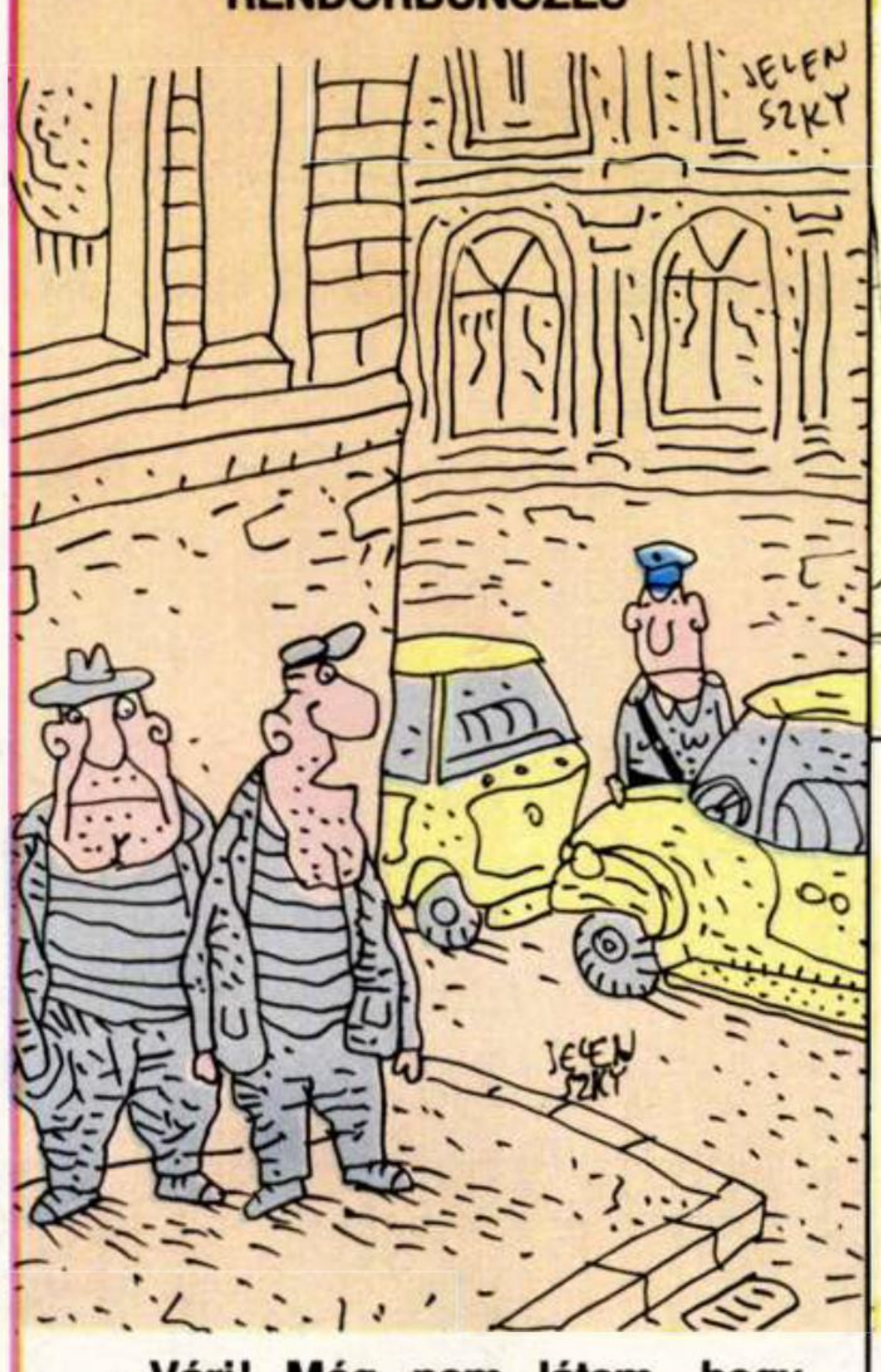

– Várj! Még nem látom, hogy őrjáratban van, vagy kocsit tör fel!

JÓMADÁRIJESZTŐ

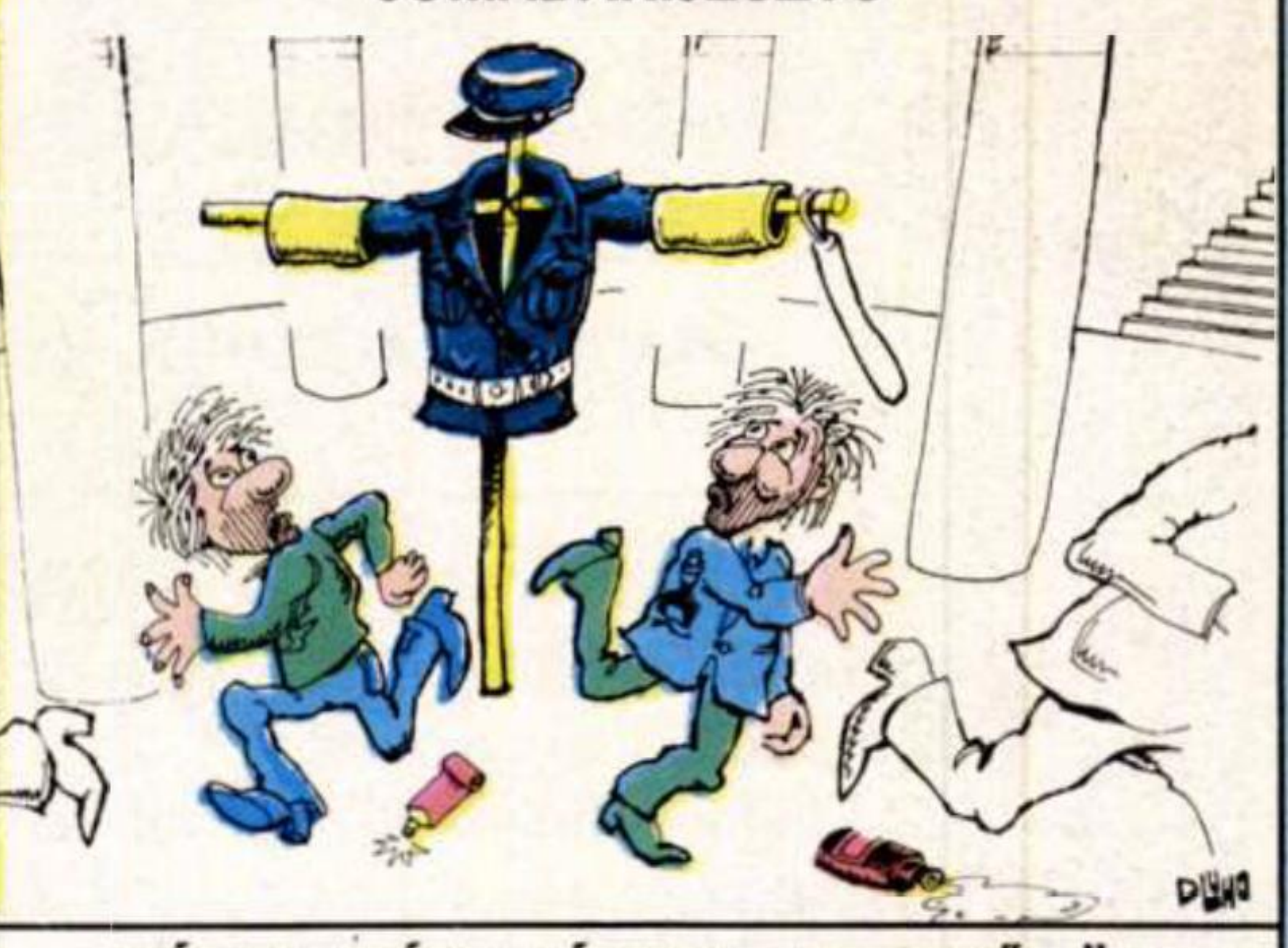

BÉREMELÉST KÉRNEK A RENDŐRÖK

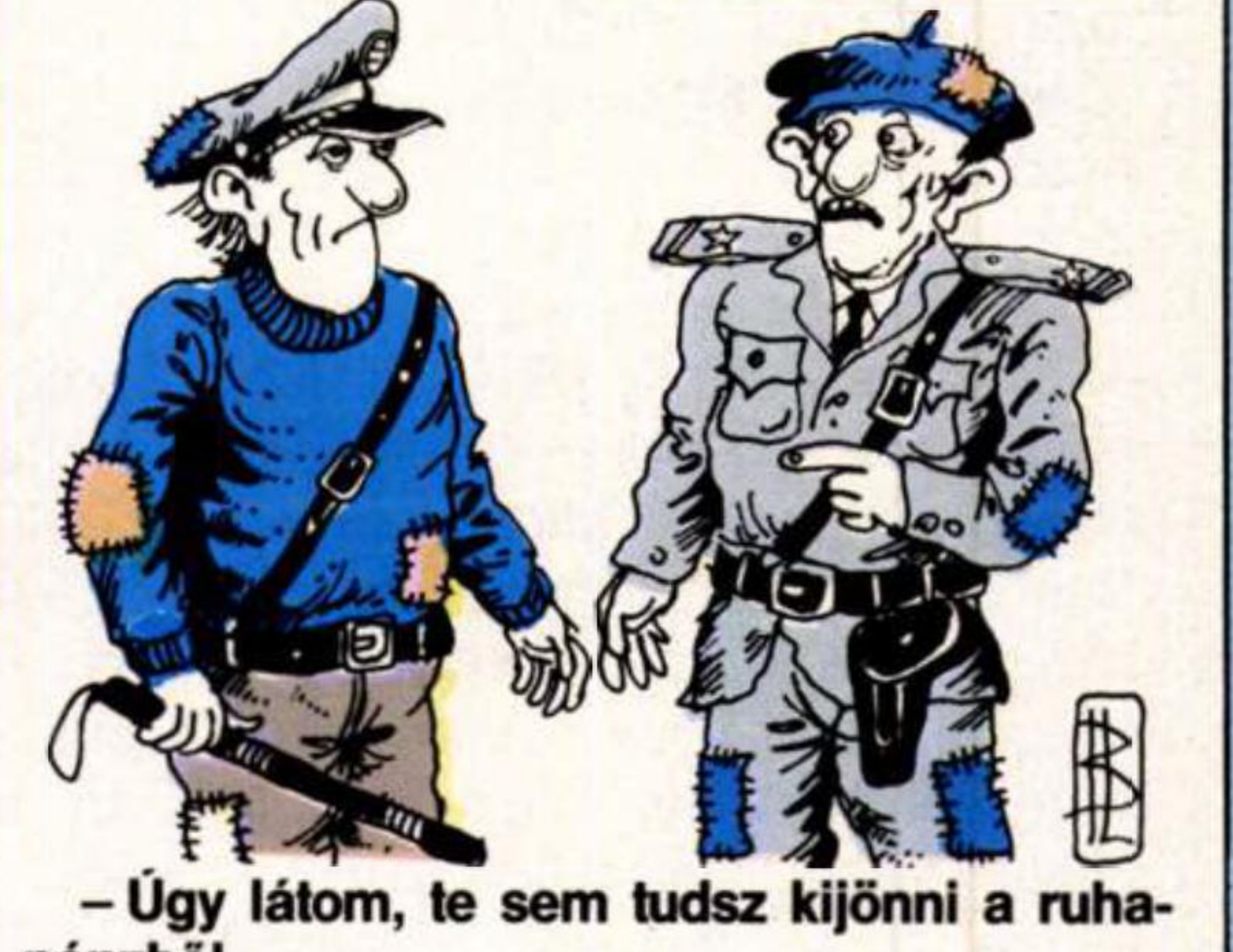

– Úgy látom, te sem tudsz kijönni a ruhapénzből.

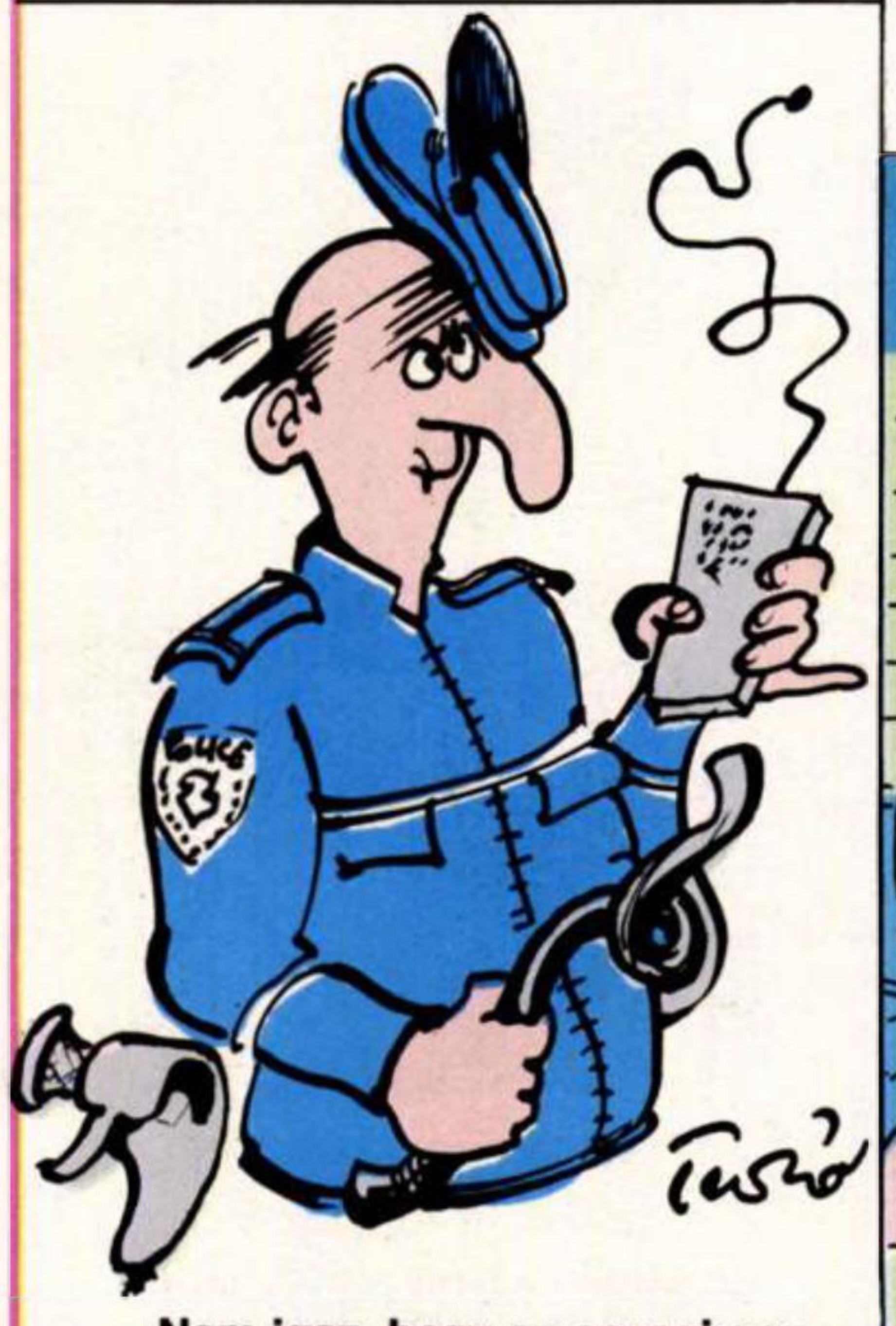

– Nem igaz, hogy az anyagi gondokkal küszködő bűnüldözésben önkéntes parafenoménokat alkalmaznak.

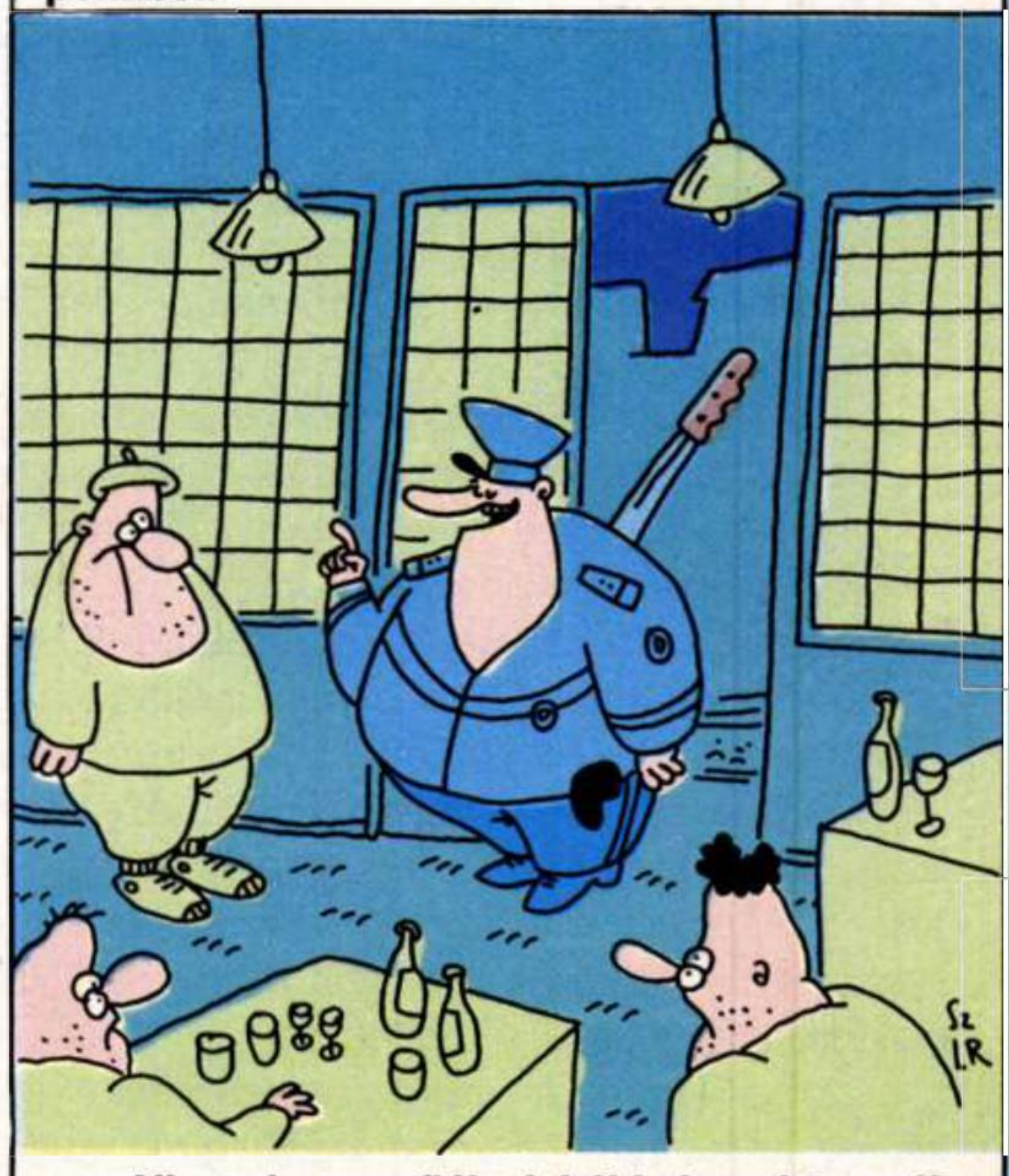

– Nincs harag, fiúk. Inkább hazai termékkel, mint külföldi gázsprével vagy riasztópisztollyal!

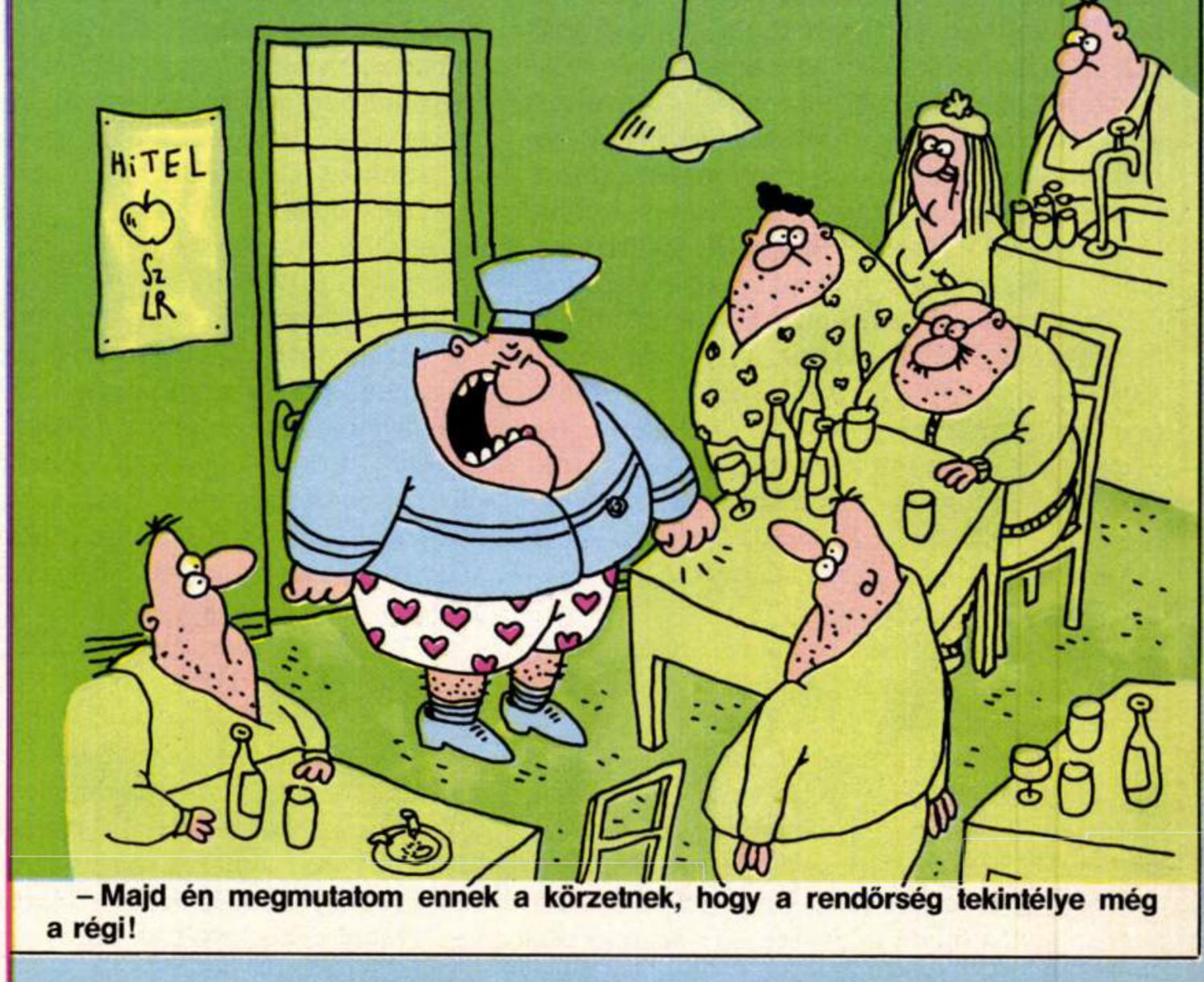

– Majd én megmutatom ennek a körzetnek, hogy a rendőrség tekintélye még a régi!

ADÓRENDŐRSÉGI EGYENRUHA

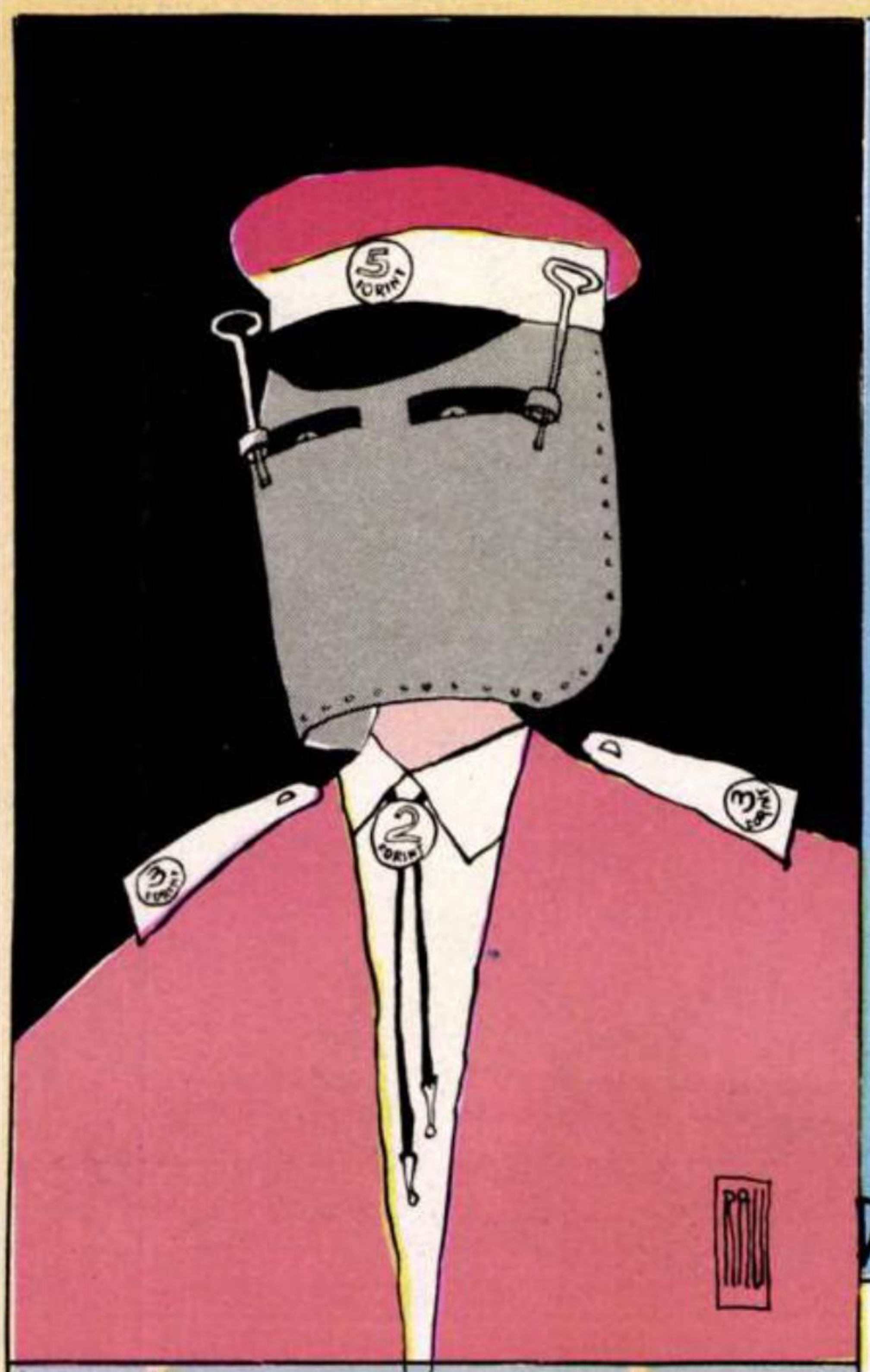

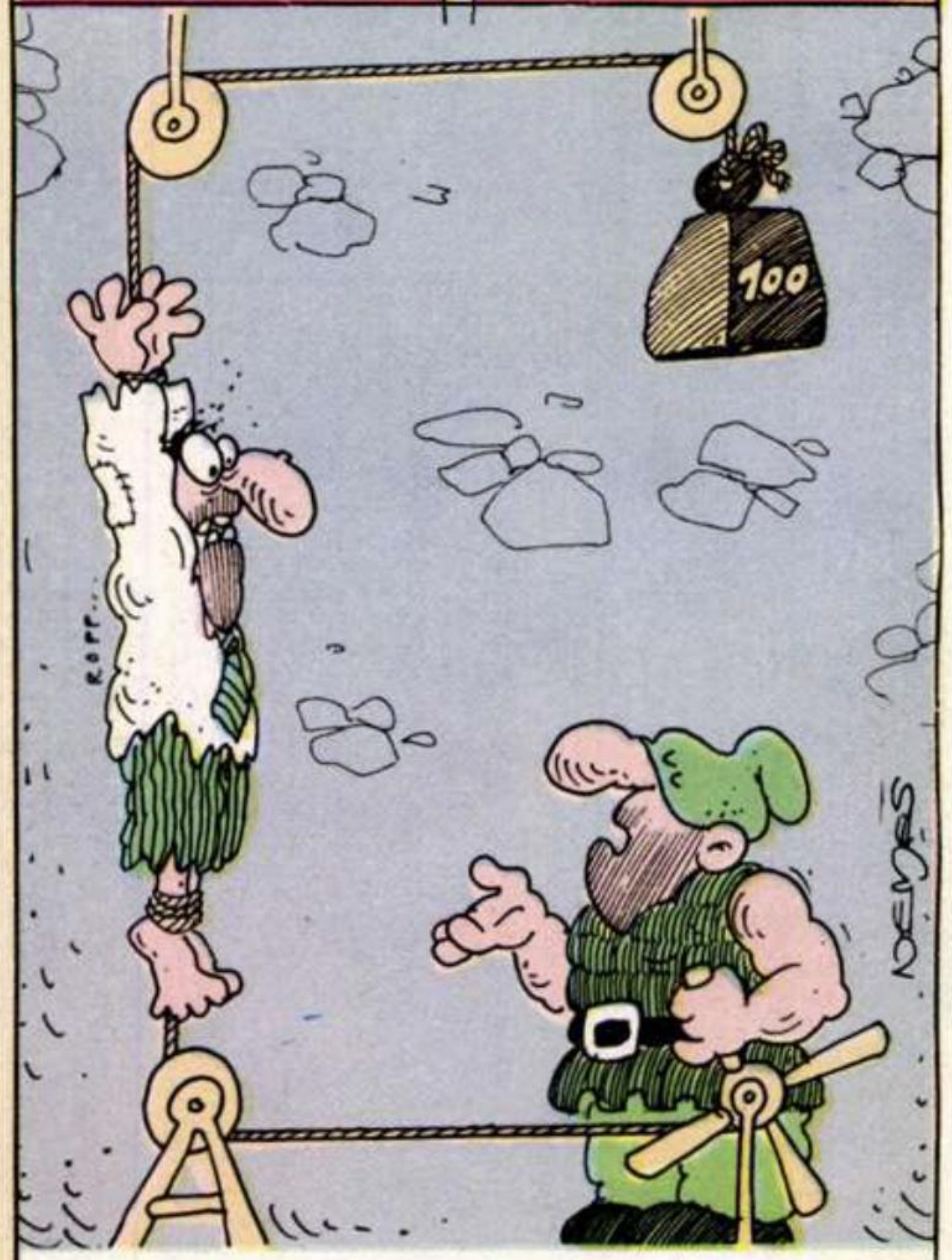

– Nézze, ha nem olyan tiszteletlen az adóellenőrrel, talán egy szimpla deressel is megúszhatta volna.

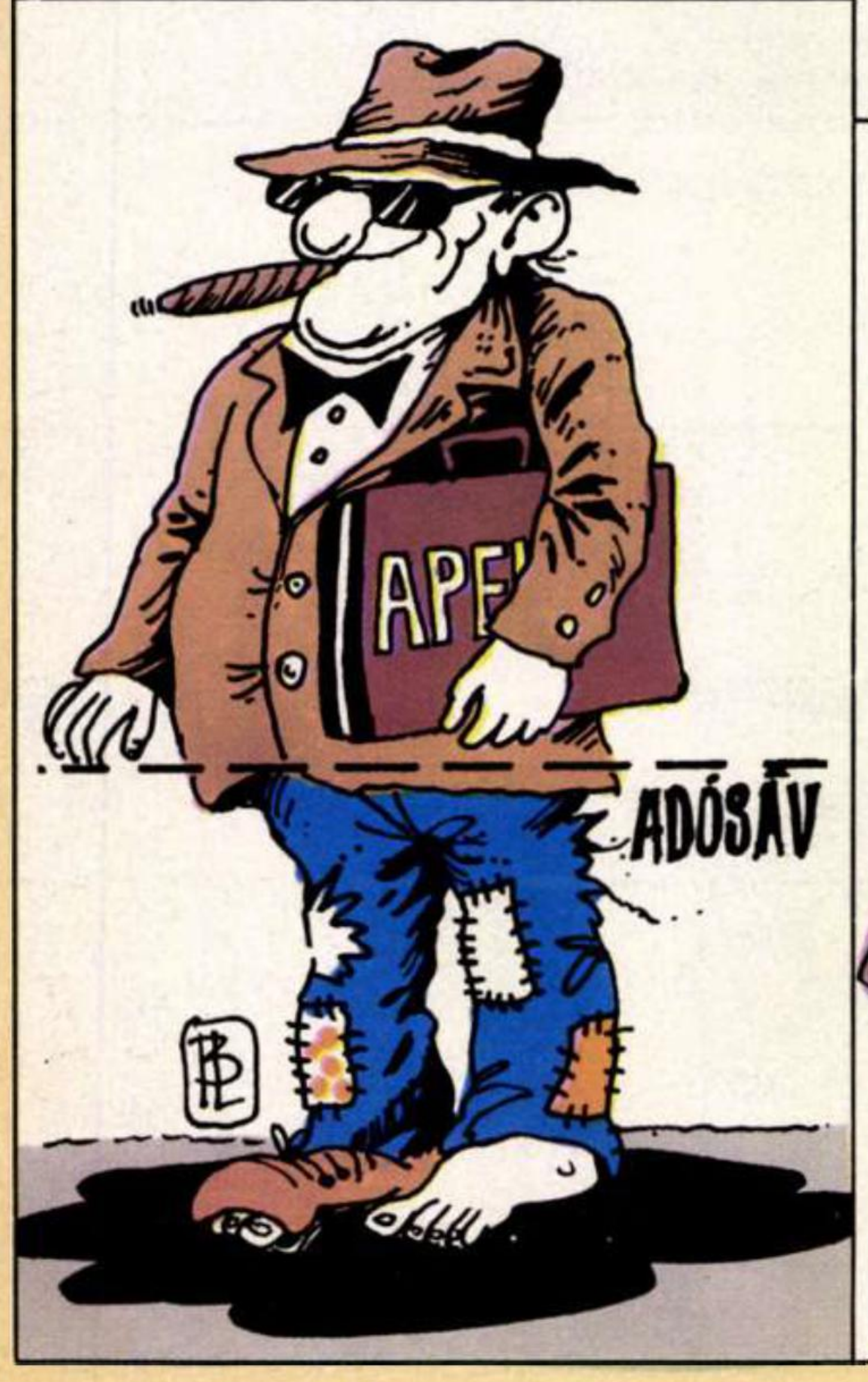

APEH-RENDŐRSÉG

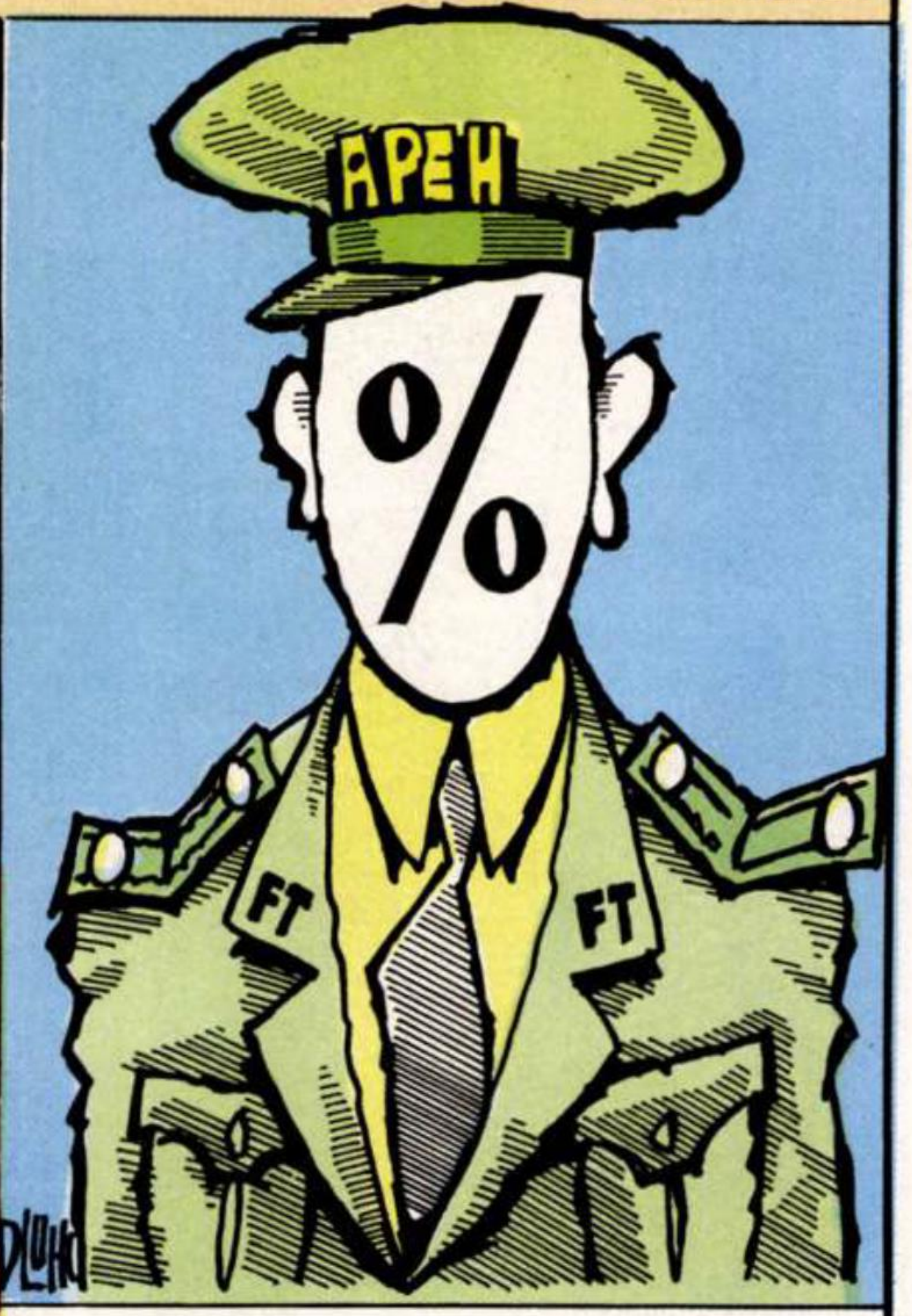

ADÓRENDŐRSÉG

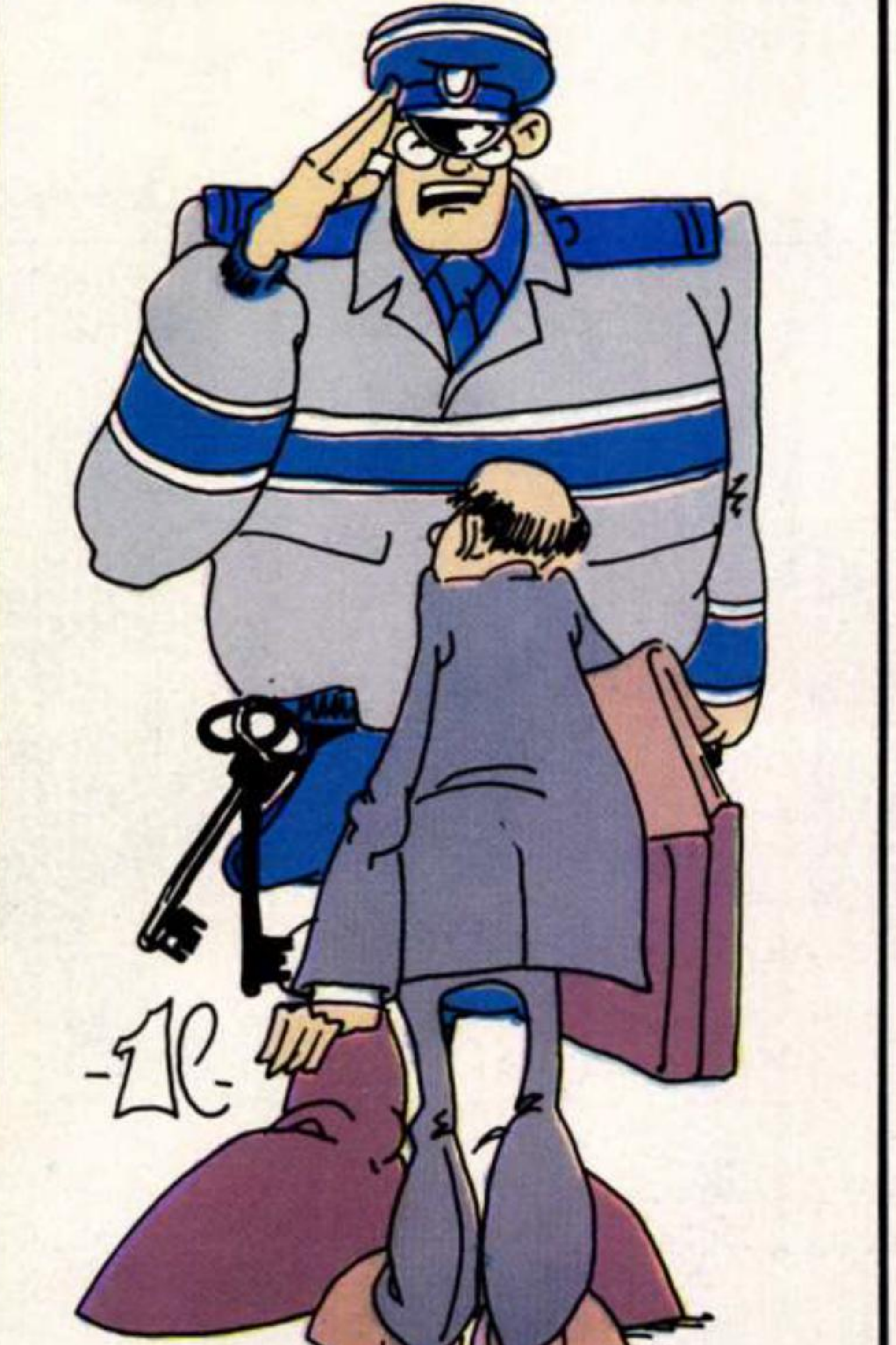

– Jó napot kívánok! Hova lesz a séta, Kovács úr? Kérem mutassa be ellenőrzésre az adóbevallását!

ADÓRENDŐR

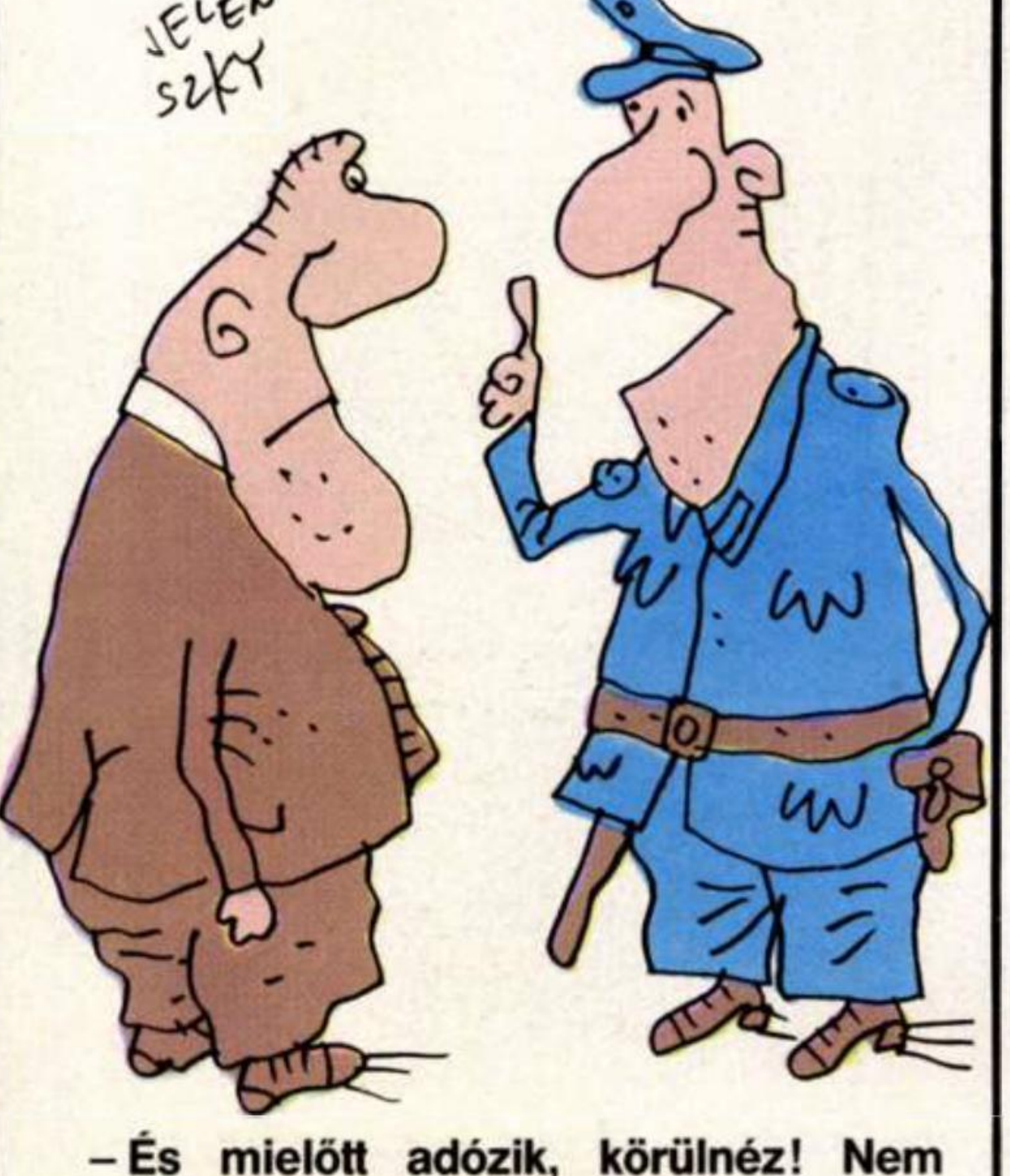

– És mielőtt adózik, körülnéz! Nem ugrál egyik adósávból a másikba!

BODNÁR GYULA:

ÉS LŐN ÚJRA BACH-HUSZÁR?

– Szóval magát az érdekli, hogy lesz e Adórendőrség? Na, most akkor jól nézzen meg. Lát rajtam valami feltűnőt?

– Hacsak azt nem, hogy a zakójának mind a két hajtókája középen van.

– Ez az! No és mit gondol, miért van így?

– Gondolom rossz a szabója...

– Egy fenét rossz! Ez az új szabásvonal. Azt mutatja, hogy az Adórendőrség teljesen pártsemleges. Se jobbra, se balra!

– Fenomenális! Még legszörnyűbb lázálmaimbán sem jutott volna eszembe egy ilyen frappáns megoldás.

– Mert a magukfajtának egyében sem jár az esze, csak az adóhatóság félrevezetésén! De majd mi teszünk róla!

– Nem gondolja, hogy ha egyenruhába bújnak, akkor rögtön felismerik magukat?

– Azt csak hiszi. Olyan észrevétlenül fogunk elvegyülni maguk között, mint az útadó a benzinárban.

– Ebben?

– Dehogy is ebben, ez a díszegyénruha! A munkaruháink az igaziak. Azok egyenesen az álcázás gyöngyszemei!

– Nem túlozza el kissé a dolgot?

– Nézze! Még csak a nullszéria tesztelése megy, de az „Aesculapius-modell" máris nagy sikerrel kecsegtet.

– Az mi?

– Egy olyan álöltözet, amiben munkatársunk hálapénznek álcázva juthat be az egészségügyi köpenyzsebekbe. Első „bejáratásra" húsz főorvosnál sikerült paraszolvencia-pozitívet kimutatni.

– Szövődményes esetek voltak?

– Meghiszem azt! Olyan áttétes adóbírságot sózunk a nyakukba, hogy máris kiválthatják a lúdtalpbetétet. De ugyanilyen jók a „Csínom-kosztüm" első berepülési adatai is. Kollégáink ebbe öltözve harisnyanadrágként tudják ellenőrizni a kurtizániparban keletkezett „dugipénzek" alakulását.

– El vagyok kápráztatva!

– Ez még semmi. Ha vár öt percet, maga lehet az első, aki a kombinált hatású „Szabadföld-öltöny" sikeréről tudósíthat.

– Miben rejtezik a kombinált hatás?

– Nézze. Tavasszal beöltöztettük a Kareszt és mint vetőburgonya, kiderítette két agrártröszt, nyolc téesz és harminckét előprivatizált műparaszt adócsalását. Ezek után átgomboltuk étkezési burgonyává és hogyan is mondjam..., szegény Karesz még nem tudja, mert álmában csináltuk, de nem volt mit tenni. ...Lecsíráztuk.

– Ajjaj! Mit szól hozzá a kedves neje, ha kiderül?

– Nőtlen. Majd kap egy „szakma kiváló dolgozóját". Viszont lebuktatott hat készletezőt, tizenkilenc felvásárlót és harminckét viszonteladót. Most a Nagyvásárcsarnokban van és úgy néz ki, valami üzemi konyha készül megvenni. ...Pillanat, csak kiszólok a titkárnőnek: – Jucus drágám, mi van a Krumpli Karesszal? ...Hogyhogy megjött? ...Micsoda?! ...Te jóságos atyauristen!

– Nem sikerült valami?

– Túl jól sikerült! ...A mi beszerzőnk vette meg. Már az étteremben van a Karesz.

– Akkor talán be is hívhatná?

– Sajnos már nem lehet. A mi szakácsaink a leggyorsabbak. Mire szólhatott volna, már meg is csinálták rósejbninek...!

DALMÁTH FERENC:

CSALÁDI PERPATVAR

Egyik este, ahogy hazafelé bandukolok a munkából, kiabálás üti meg a fülemet. A szemközti ház egyik első emeleti lakásában egy nő meg egy férfi veszekszik:

– Berenda, zargun! Be-ren-da, zargun!! – üvölti a férfi borízű, basszus hangon.

– Csigi! – feleli a nő felpaprikázva. – Csigiiii!!

Mindent remekül hallani, mert hála az enyhe időjárásnak, nyitva vannak az ablakok, de látni, sajnos, nem sokat lehet, mivel a redőnyök félig le vannak eresztve. Nem szoktam hallgatózni, amióta megromlott a hallásom, de ez a mostani veszekedés határozottan érdekelt, mert képtelen voltam eldönteni, hogy milyen nyelven veszekednek.

„Berenda", az talán a nő neve és a „zargun" pedig valami fenyegető becsmérlés, vagy átok. „Berenda, te szemét!", „Berenda, te örömlány!". S „Csigi" az nyilván olyasmit jelenthet, mint „Csigavér!", esetleg „Kuss!".

Igen ám, de milyen nyelven folyik a társalgás? Norvégül? Ezt megerősíteni látszott a borízű harsány kijelentése, hogy:

– Nyevik füstüng paramcse!

– Na, ne izgatérozd magad, aranyoskám – csitítottam magamban a norvég nőcit –, még minden jóra fordulhat!

Azonban hölgy bepörgött és elkezdett visítani:

– Kribaba kriplén gizs! Gizsintu!

Nem, ezek semmiképpen sem skandinávok! Esetleg walesi turisták, akik kiásták a csatabárdot. De az is lehet, hogy kelták, akik aznap ballábbal keltek…

Ugyanis erről a két nyelvről még halovány gőzöm sincs!…

– Galocsni! Nyuk böke galocsni!

Ezt megint a nő sipította, majd rögtön utána csörömpölés hallatszott. Mint amikor egy nagy vázát belevágnak az állótükörbe.

– Gerbile banykuni astag! – hörögte a férfi, dühtől elfúlva.

Hogy nem indogermán, vagy latin nyelvről van szó, az fix! Ezeket álmomban is felismerem! Oroszból pedig érettségiztem, szóval a szláv nyelvek is ugrottak. Mivel tűrhetően tudok héberül, a sémi nyelveket is leírhatjuk, sőt a magyar révén a finnugor nyelvcsalád is kipipálható. Bár, ha egy finn csaj összebalhézik egy ugor ürgével, nem biztos, hogy megértem, amit szövegelnek. De hát miért is civakodnának? Hacsak azért nem, hogy milyen nevet adjanak majd szerelmük gyümölcsének, a kis ugorkának?!…

– Pacsuli krembó? Csuli pa?!! – csattant fel ismét az első emeleti nőszemély hangja, olyan élesen, mint a beretva.

Azt azért kizártnak tartom, hogy valami távolkeleti nyelven veszekedjenek, mert akkor többet sziszegnének!

– Guzrippi! Karmon guzrippi cseplik!!! – rikácsolta a férfi, magából kikelve.

„Ezek albánok!" – hasít belém villámcsapásként a felismerés. Micsoda marha vagyok, hogy erre eddig nem gondoltam! Hiszen, ha valamiből egy árva kukkot se értek, az csakis albán duma lehet!!

– Pastigó! Pastigóóó!!! – sikolt fel hosszan a nő, majd rögtön utána eldördül két lövés és nem sokkal később egy harmadik.

Nem vitás, ez az őrült ipse, ez a féltékeny barom, lelőtte a feleségét, majd maga is öngyilkos lett.

Szegény asszony, még igazán élhetett volna!…

Ki nem állhatom az ilyen izgága pasasokat!

Csak azt sajnálom, hogy most már sohase fogom megtudni, milyen nyelven is veszekedtek?!…

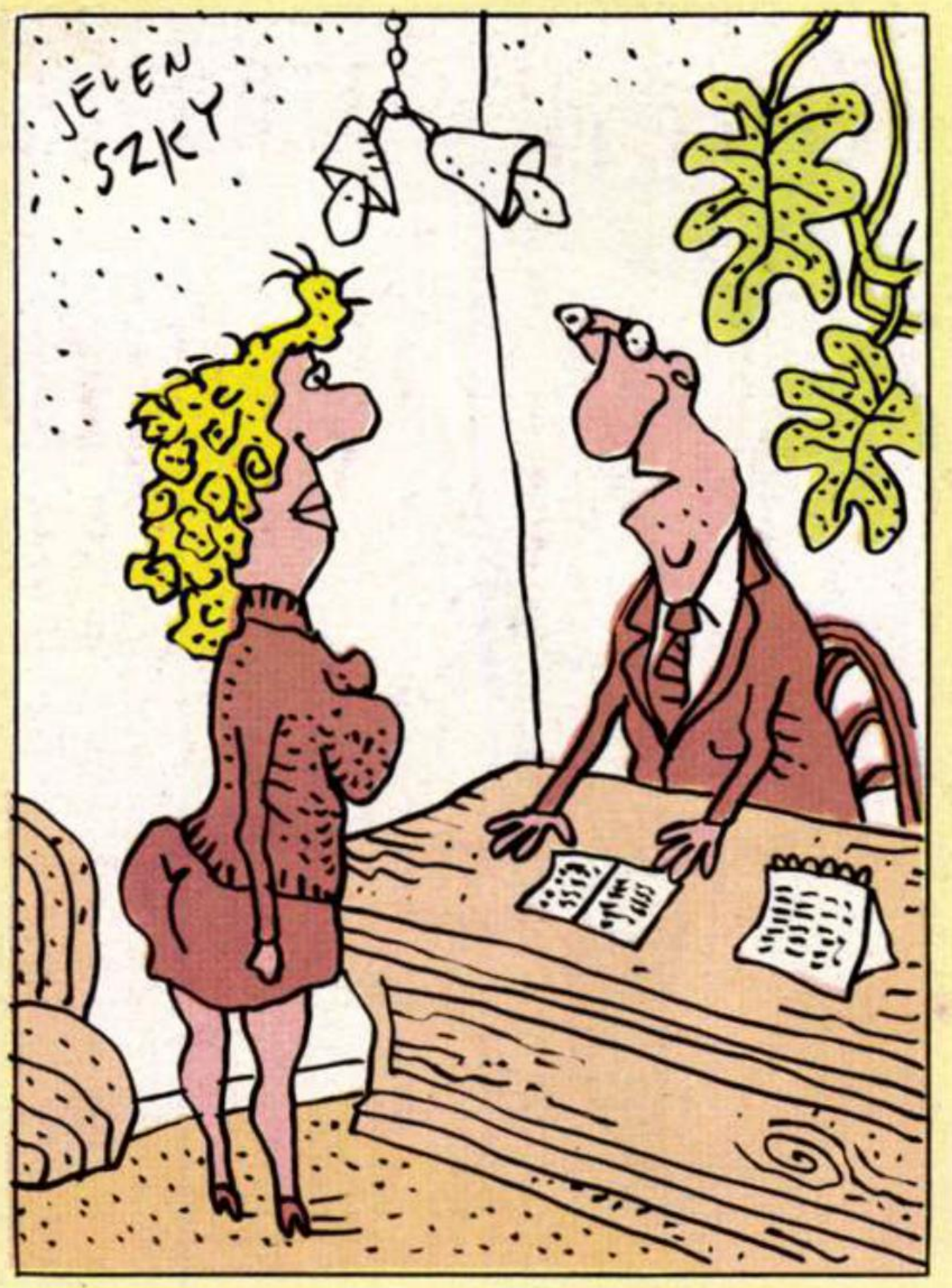

– Ne aggódjon, Gizike, hogy a teljesen átalakított cégünk is maga köré fog szerveződni.

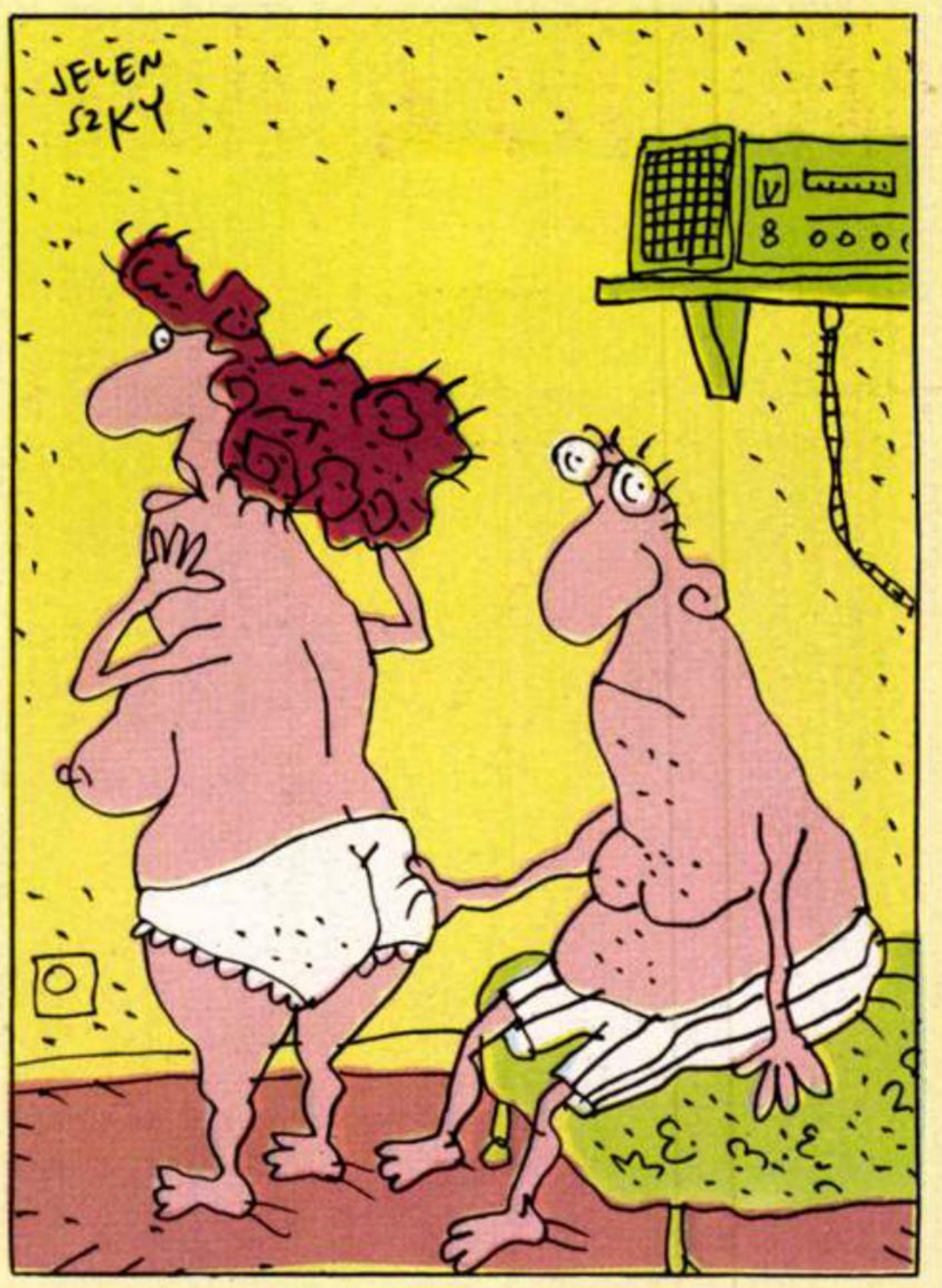

– Látom, megint drágultak a szexlapok.

FILMSOROZATOK

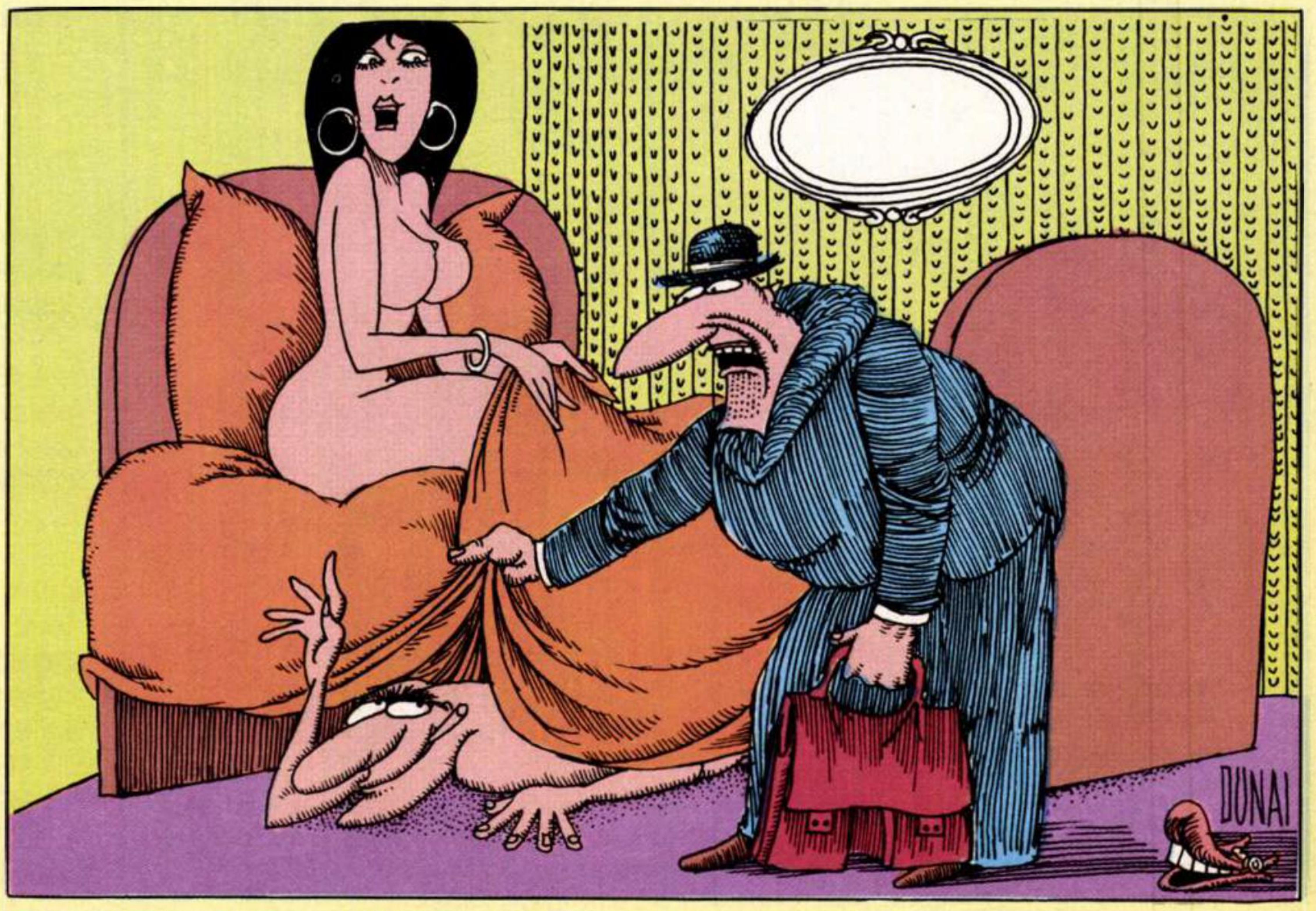

– Ne ordíts, Lajos, ő „A másfél millió félrelépés Magyarországon" producere.

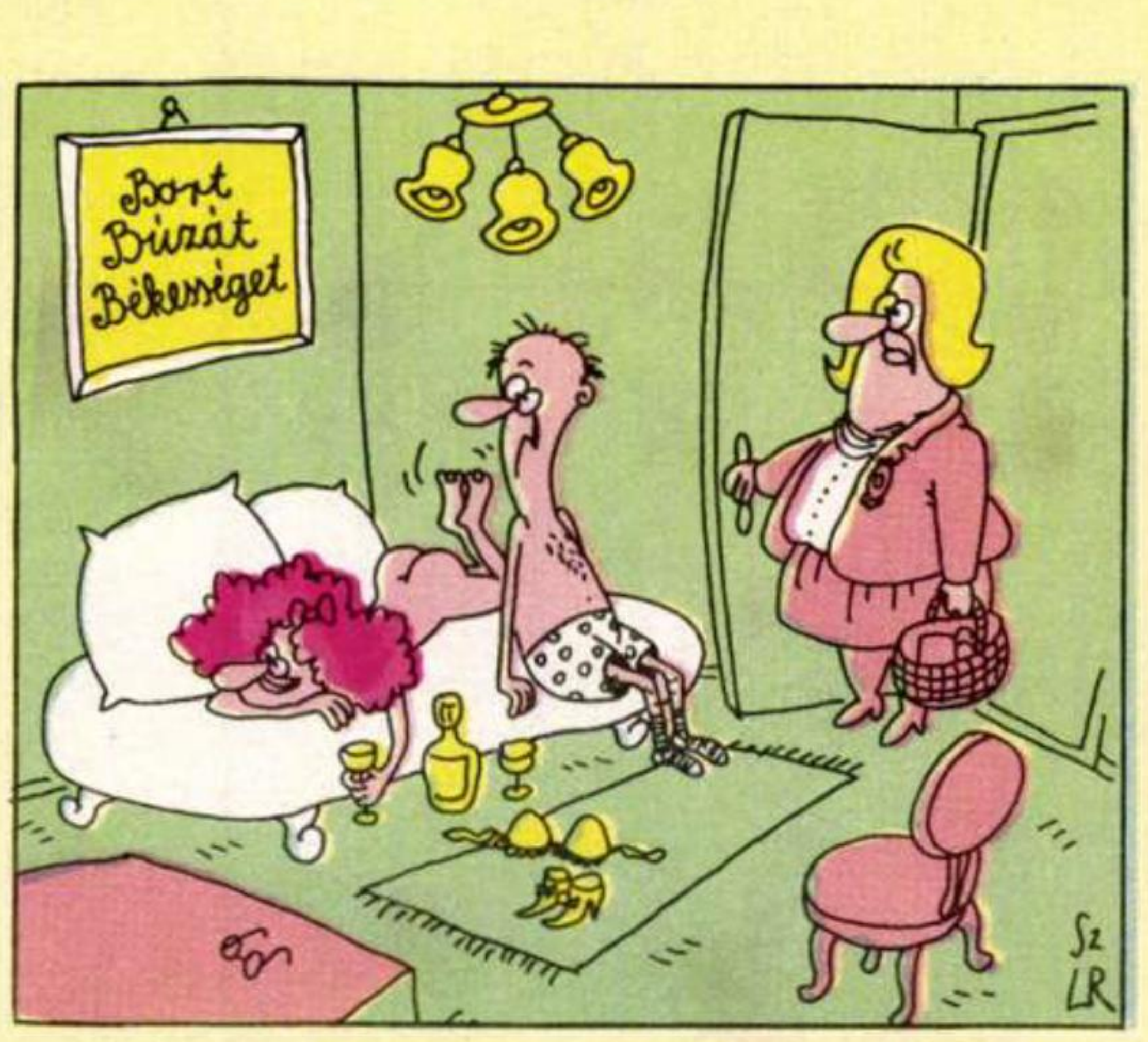

– Nahát, magam sem tudom, hogy került ide ez a nőcske, de én a Belügyminisztérium újabb provokációjára gyanakszom.

CSÚCSFORGALOM

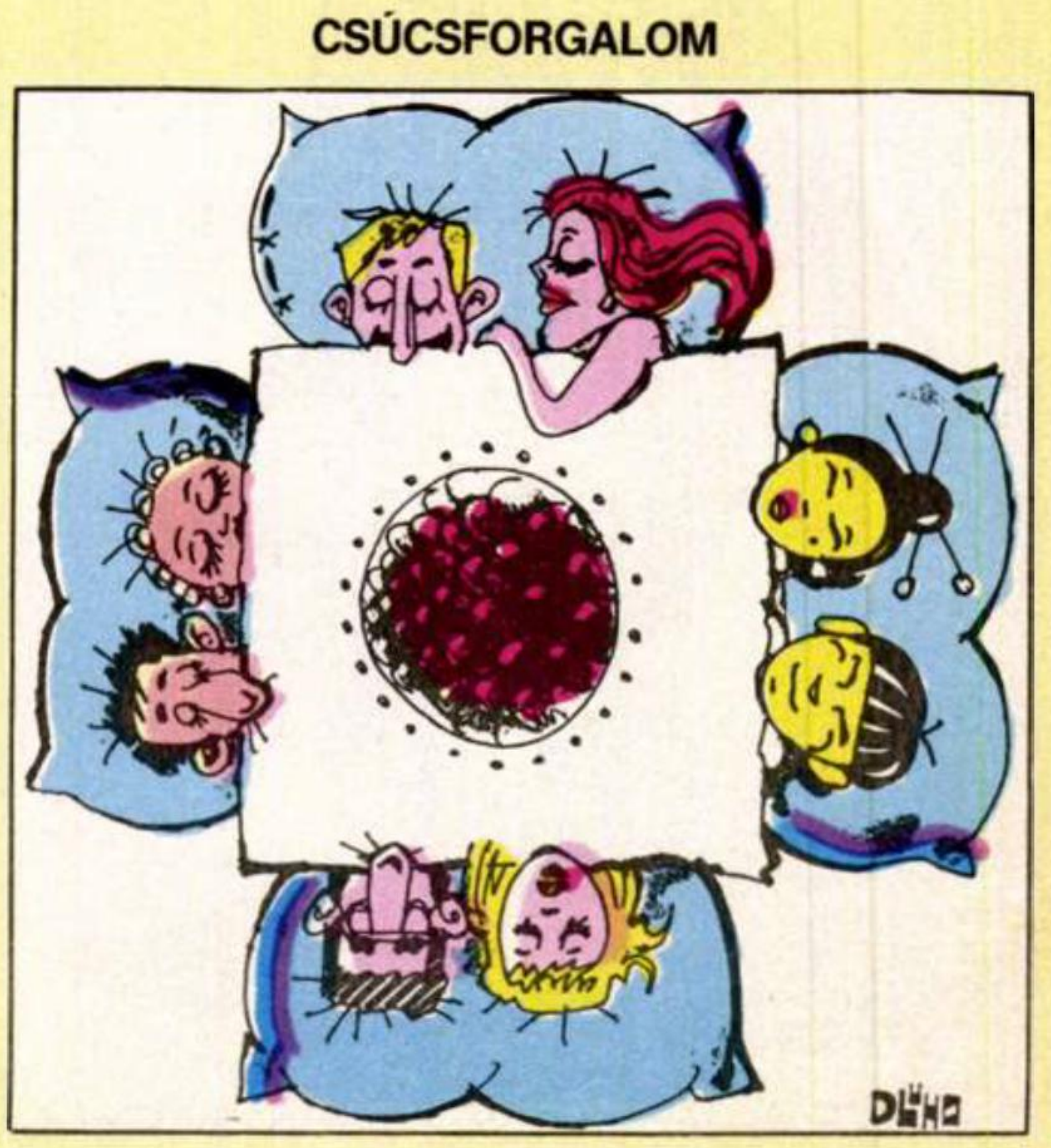

(Az örökifjú Fülöp Kálmán, a népszerű slágerszerző és egykoron ünnepelt bonviván alább következő opuszát pontosan harminc esztendővel ezelőtt vetette papírra, s vitte be legott a Magyar Rádió Bródy Sándor utcai épületébe. Az óvatos szerkesztők akkor eltanácsolták… A vers azóta sem veszített aktualitásából, bizonyítván, hogy nincs új a nap alatt. Szeretettel köszöntjük a 70 éves mestert!)

SLÁGER-LÁGER

Én, sokadik Fülöp,
szobámban ülök
s írok
ha bírok
rímhányó módon
egy ódon
balladát,
hallga hát!

Panaszom,
mint tavasz a kamaszon,
erőt vett rajtam
s halkan
noszogat,
hogy e sorokat
papírra vessem.
Essen
meg rajtam
a bajban
szerkesztőnk szeme!
Egy neme
a jóakaratnak kellene,
illene,
hogy gondoljon rám is.
Ha lehetne máris.

Nem bánom ha van rá gondja,
hogy naponta
érzi szívügyének
sorsát a sok külföldi ürgének,
de ne vég nélkül,
mert kékül
a fejem,
uszít a nejem
s fújok, mint egy bika…
Ez a kozmopolitika
bőszít,
sőt őszít!!!

Szörnyű, hogy a rádióban
mindenféle dáridóban
túlteng a külföldi sláger.
Nyíljon meg a láger,
melybe dalainkat dugják!
Sokan unják,
hogy a zenei lista
ennyire internacionalista.

Hol az a fejes
ki azt mondaná: helyes,
hogy folyik a valuta
és mind buta,
csupa link
hazai dalaink
szövege, dallama?!
Örömmel hallana
millió hallgató
azt, mi nem hallható,
hazai slágert,
s mondana rá áment…

Egyébként jól vagyok,
mást nem is akarok.
Zárom a rímeket
s várom a híreket.
Magyart… nem íreket!!!

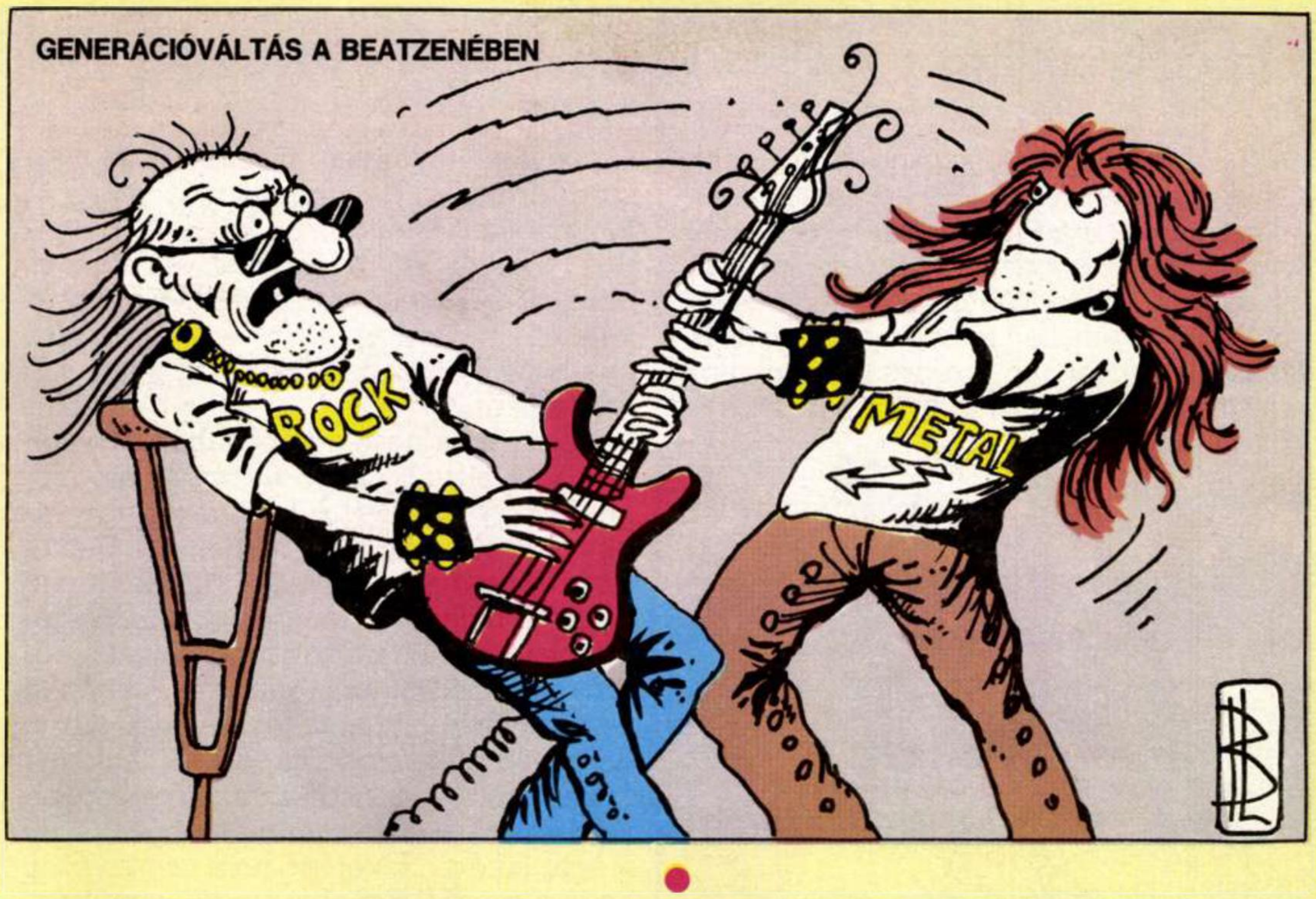

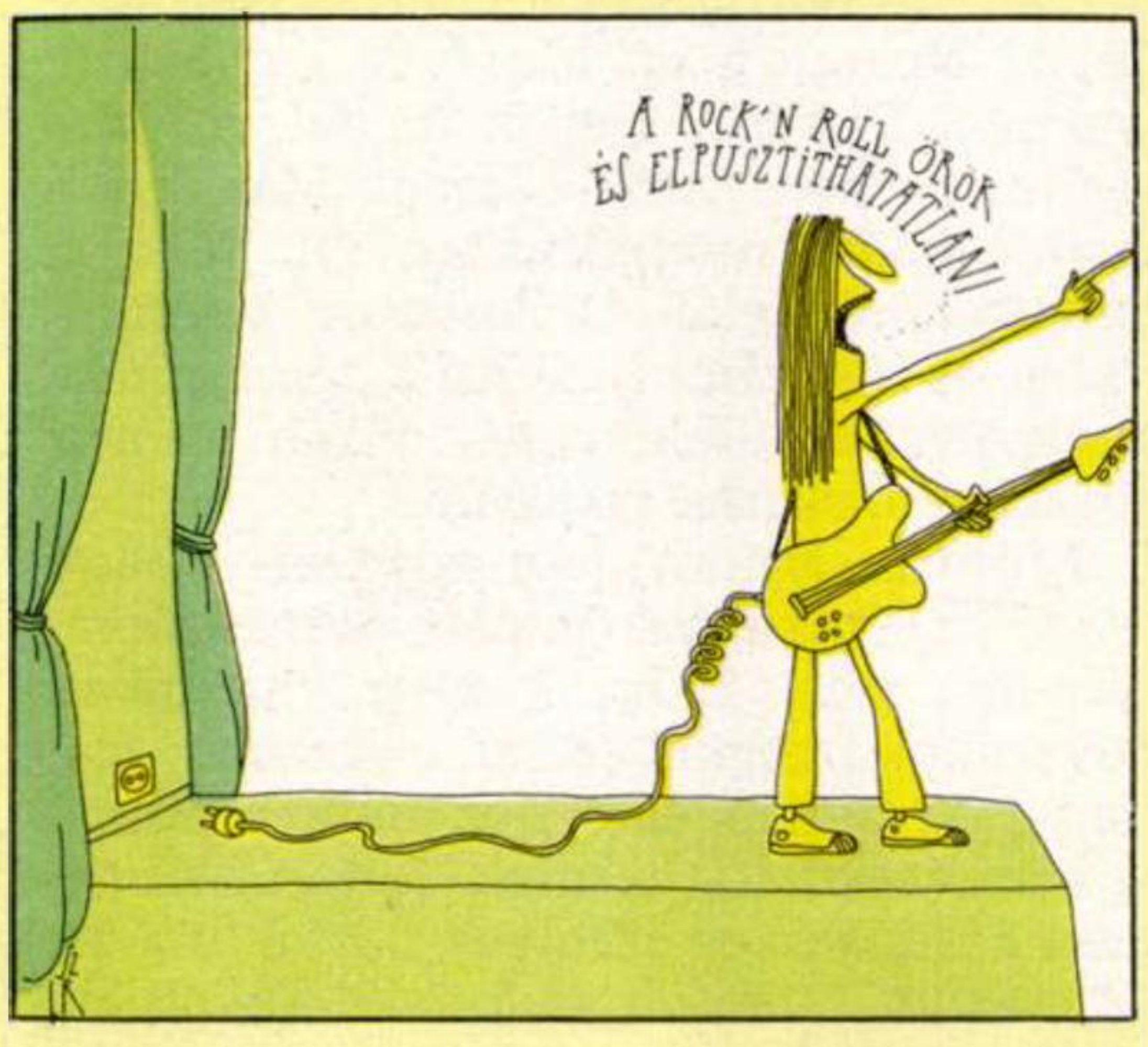
A ROCK'N ROLL ÖRÖK ÉS ELPUSZTÍTHATATLAN!

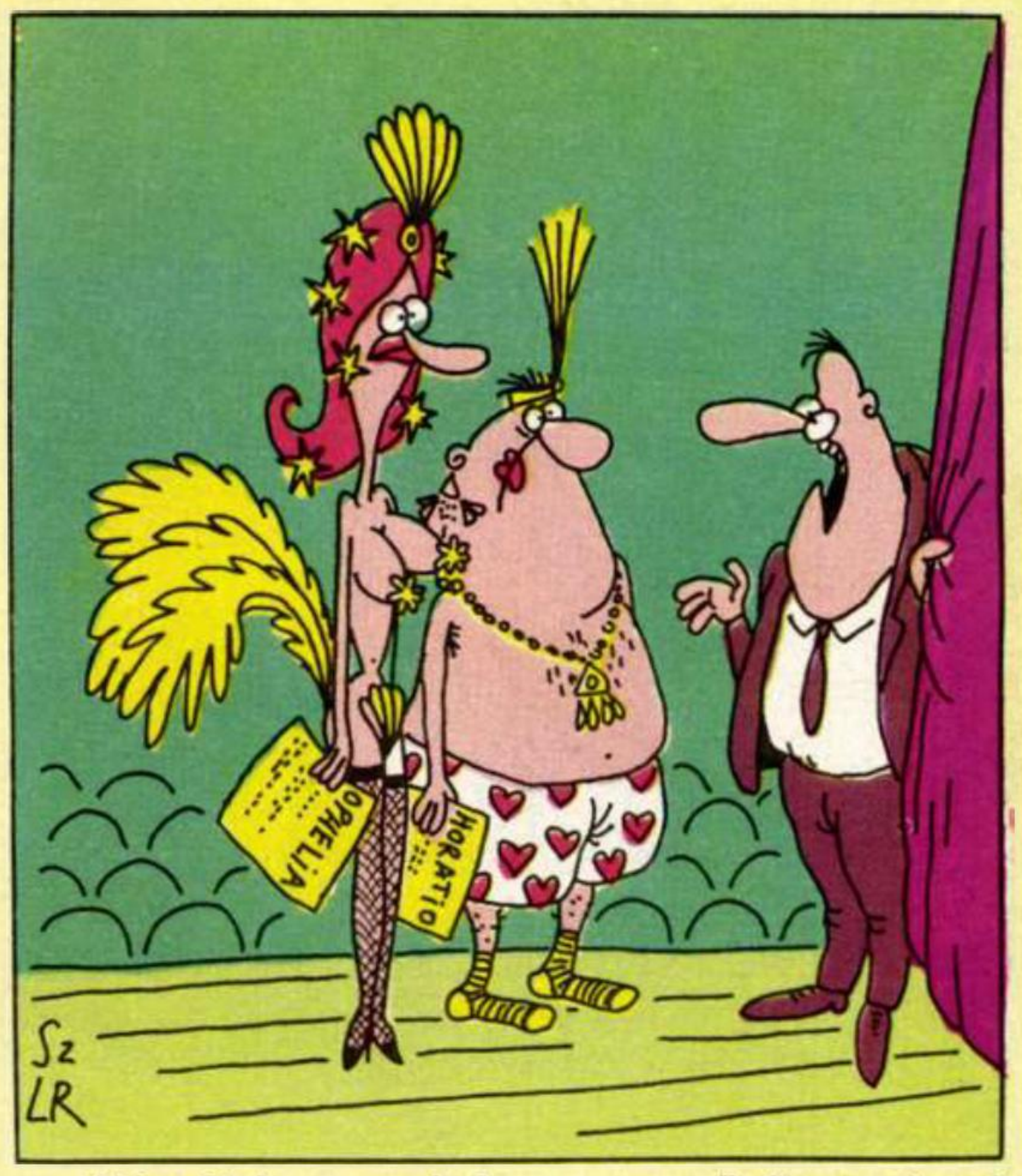

– Nézzétek, gyerekek, ez egy önfinanszírozó színház, és így talán az is bejön a Hamletunkra, aki nem pont a nagy monológra kíváncsi.

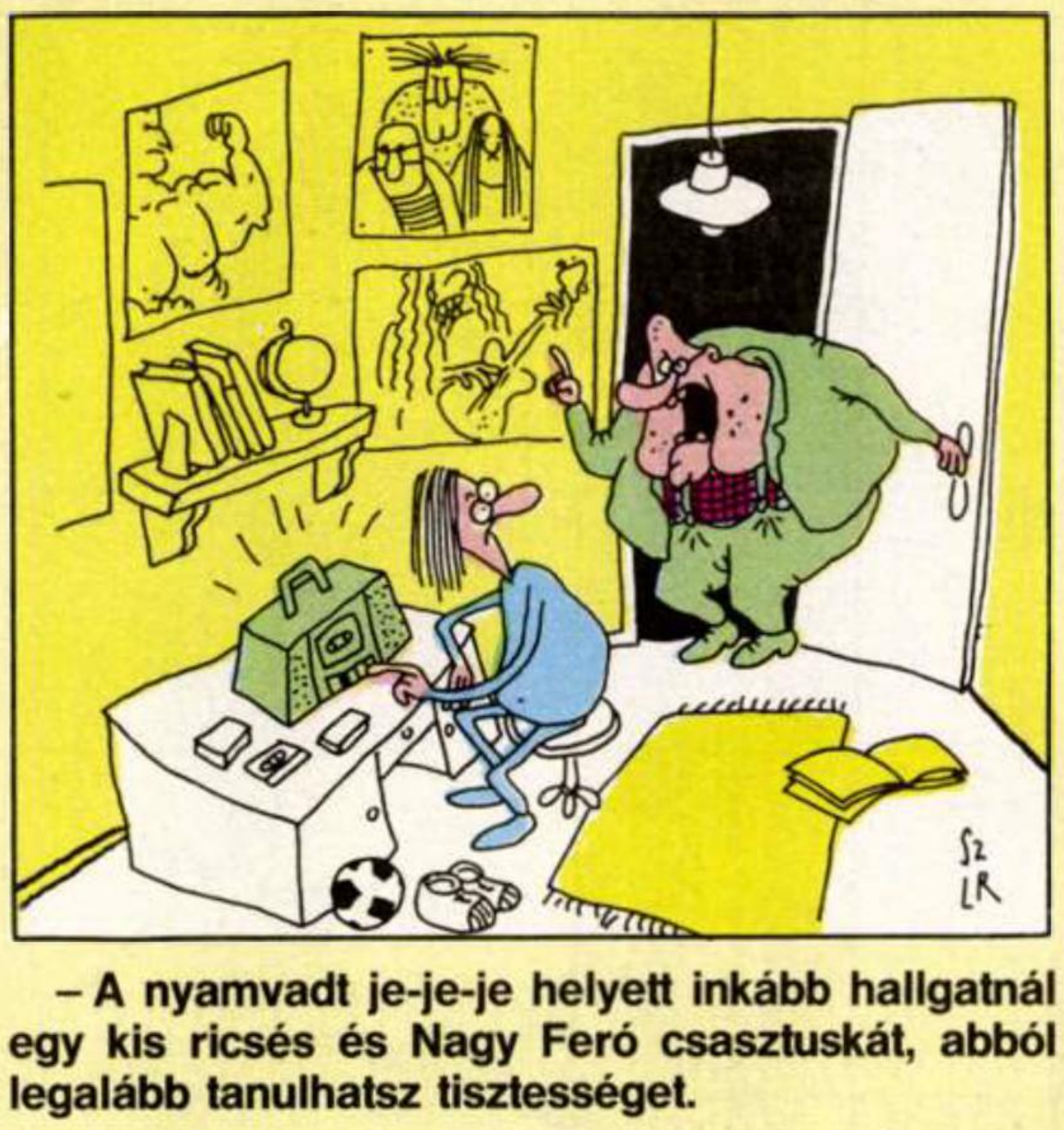

– A nyamvadt je-je-je helyett inkább hallgatnál egy kis ricsés és Nagy Feró csasztuskát, abból legalább tanulhatsz tisztességet.

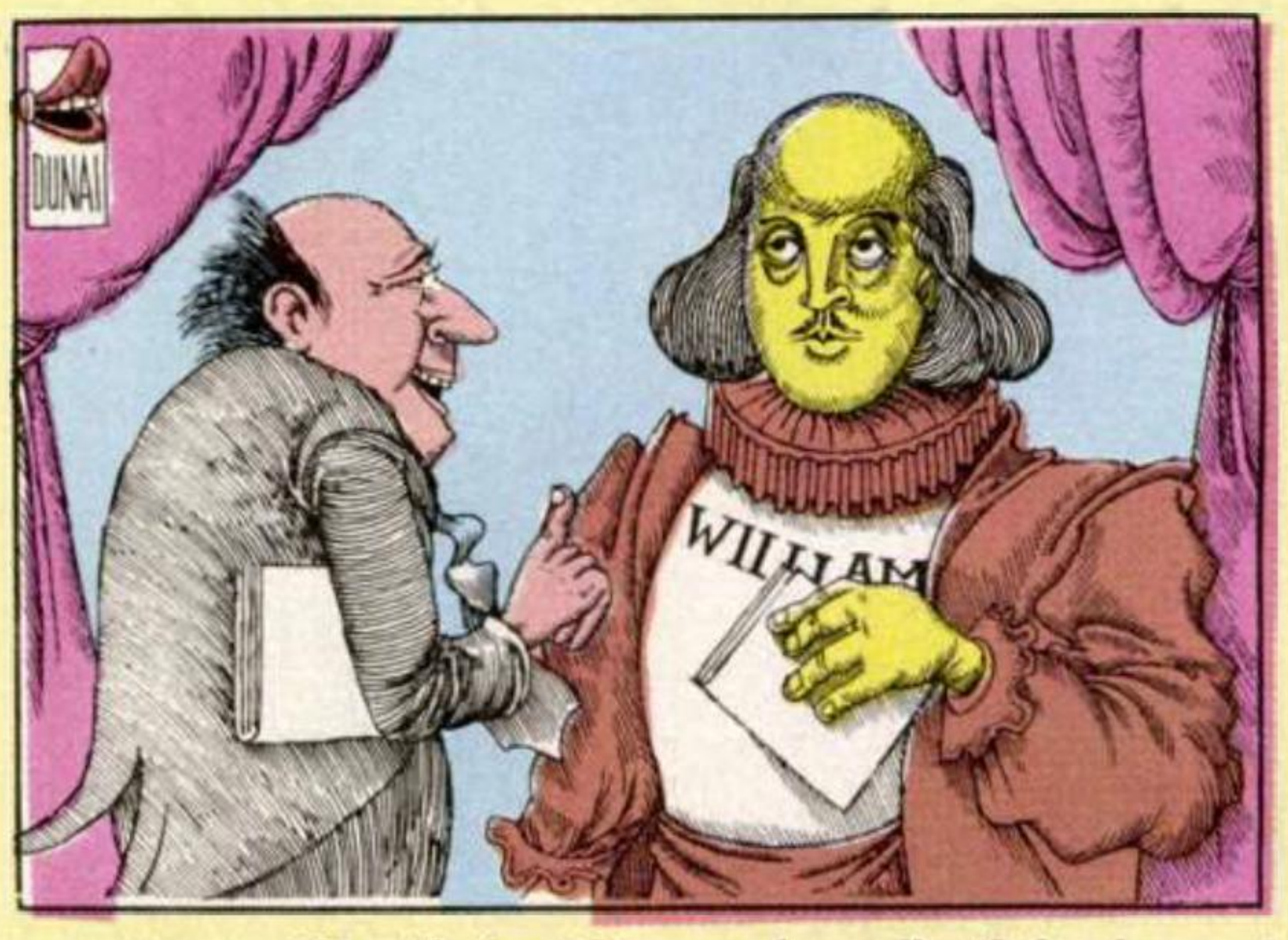

– Igazgatói pályázatát nem fogadhatjuk el, mert a színházból mészárszéket akar csinálni.

FEKETE GYULA:

TENGERCSEPP

A perc – míg el nem telt – semmiben sem különbözik az örökkévalóságtól.

*

A modern író sejtelmes jelzésekkel és nagy kihagyásokkal ír. Ha még modernebb, kihagyja a műből az irodalmat is.

*

A szobrot kőből, fából, bronzból, márványból faragták – ennyi a valóság benne. Csak a többi – ha van többi – az a művészet.

*

Az egyiktől azt kérdezik: miért kapott díjat? A másiktól azt kérdezik: miért nem kapott? Micsoda különbség!

*

Kitűnő szeme van, íme, fölfedezi a hegyen a vakondtúrást is. Csupán a hegyet alatta – azt nem veszi észre.

*

A kritika ritkán ad hű képet a műről. De többnyire hű képet ad a kritikusról.

VENDÉGOLDAL

Ezt az oldalt vendégeinknek tartjuk fenn. Azoknak, akik időről időre felkeresnek bennünket ötleteikkel, írásaikkal, rajzaikkal. Amikor lehetőséget adunk számukra első, itt-ott még botladozó lépéseik megtételére, abban a reményben tesszük, hogy egyikük-másikuk kedvet kap a rendszeres íráshoz, rajzoláshoz – és hát gyakorlat teszi a mestert…

KÜLSŐ VÉDEKEZÉS

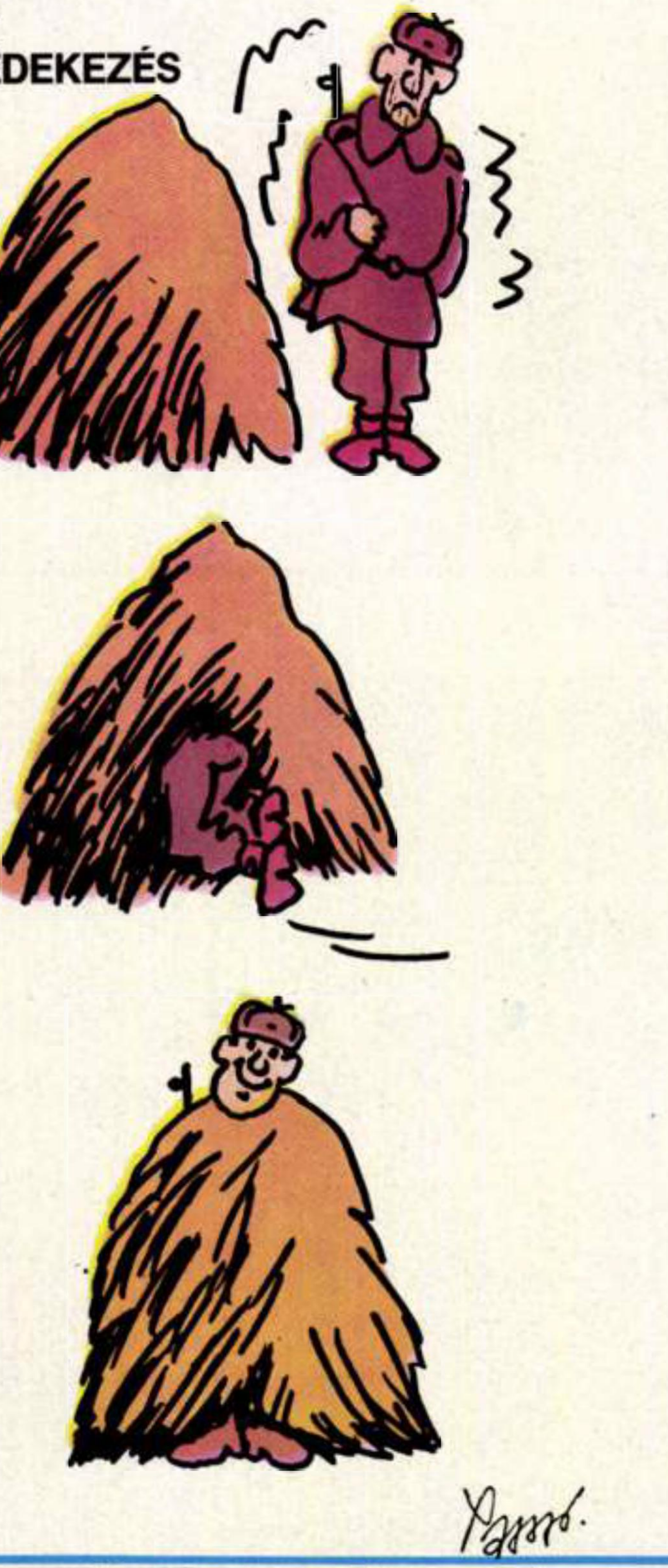

AZ EGÉR

Mmm… – Milyen furcsa szag. Édeskés, de roppantul kellemetlen. Mondhatni büdös. Valami kis rágcsálóra emlékeztet. Mire is? Á, megvan. Egér! De nem, ez lehetetlen! Egy új lakótelepi lakás első emeletén? Hiszen a betonba nem tud lyukat rágni!

De mi ez a nesz a konyhában? Óvatosan belesek: egy árny surran a hűtő mögé. Ez egy EGÉR!!! A felismerés úgy vágott fejbe, mint egy menettérti bumeráng. Hinnye, az angyalát! Rugóként pattanok a hűtőhöz, és minden erőmet összeszedve egy jól irányzott mozdulattal megrántom a fridzsidert. Mint tőből kitépett faóriás zuhan hűtőm teljes súlyával előre. Az utolsó pillanatban kapom el, testemet nekifeszítve, kidülledő szemekkel igazolva a tényt: ez a gép marha nehéz. Végül mégis sikerül kivonszolnom a helyéről. És láss csodát! Sehol semmi! Ugye meglepő? Nekem is az. Mégis itt kell lennie valahol. De hol? Nézek le, fel, jobbra, balra. És nem látok semmit. Már feladnám, mikor megpillantom Őt. Még a lélegzetem is eláll. Ott kucorog a hűtőrácson, és néz rám. Azokkal a sötét gombszemeivel ez a félelmetes méretű, szőrös farkú, sötétszürke rágcsáló.

Erőm és bátorságom egyszerre hagy el. Mert más sejteni csupán, és más szembesülni vele. Harci kedvem nyomban tova tűnik, csupán tarzan-üvöltésem marad meg belőle, és ehhez méltó ugrással a konyhaasztalon termek. Elborult elmémet kérdések és kételyek özöne lepi el: Menekülni, vagy megfogni? Megfogni, de hogyan? S mit tegyek vele azután? Az első választ az élet adja. Leugrik a rácsról a fenevad, és huss…, fel a széklábán, terítőn át az asztalra. Én sikoltva előzöm meg a földetérésben. Kifutok az előszobába. Ordítva a rémülettől menekülök, és valószínűtlen gyorsasággal bevágom az összes szobaajtót, majd ugyanilyen fürgén fölpattanok az első utamba eső székre. Ez ösztönös. Hát hogyne. Majd a frász jött rám. Hiszen ez egy IGAZI egér! A fene egye meg. Ő sem tétlenkedik ám, hanem elbújik. De hova? A fürdőszobába, óh az egyetlen nyitva felejtett ajtó. És ott? Naná, hogy a mosógép mögé! Ez azt akarja, hogy sérvet kapjak. De talán mögé tudok nyúlni. Ám ekkor belémhasít a második kérdésem: hogyan fogom meg? A seprű, a lapát a WC-ben. A befőttes üveget pedig a konyhából kellene hozni. Lassan kihátrálok, és becsapom magam mögött az ajtót. Felfegyverkezve térek vissza. No megállj csak! – sziszegem fogaim között, magamat bátorítva. Ettől kezdve gyorsan peregnek az események.

Egér farka lelóg. Seprű vége lecsap, szorít. Egér kapálódzik. Partvisnyéllel fejbe. Elájul, mindjárt én is. Vagy csak tetteti, hogy megsajnáljam? Kikotrás. Ronggyal megfog. Üvegbe betesz. Tető rá. Fúúúj… Remegek.

Hol jöhetett be? Talán a csövek mellett? Gyorsan begipszeltem minden nyílást, lyukat. Nem bírnám elviselni, ha esetleg a kollégái is…

De most már igazán be kell fejeznem, ugyanis Jessy éhesen cincog, és különben sem szereti a magányt.

NAGY ANIKÓ

VENDÉGSÉGBEN A BORÁROS TÉREN

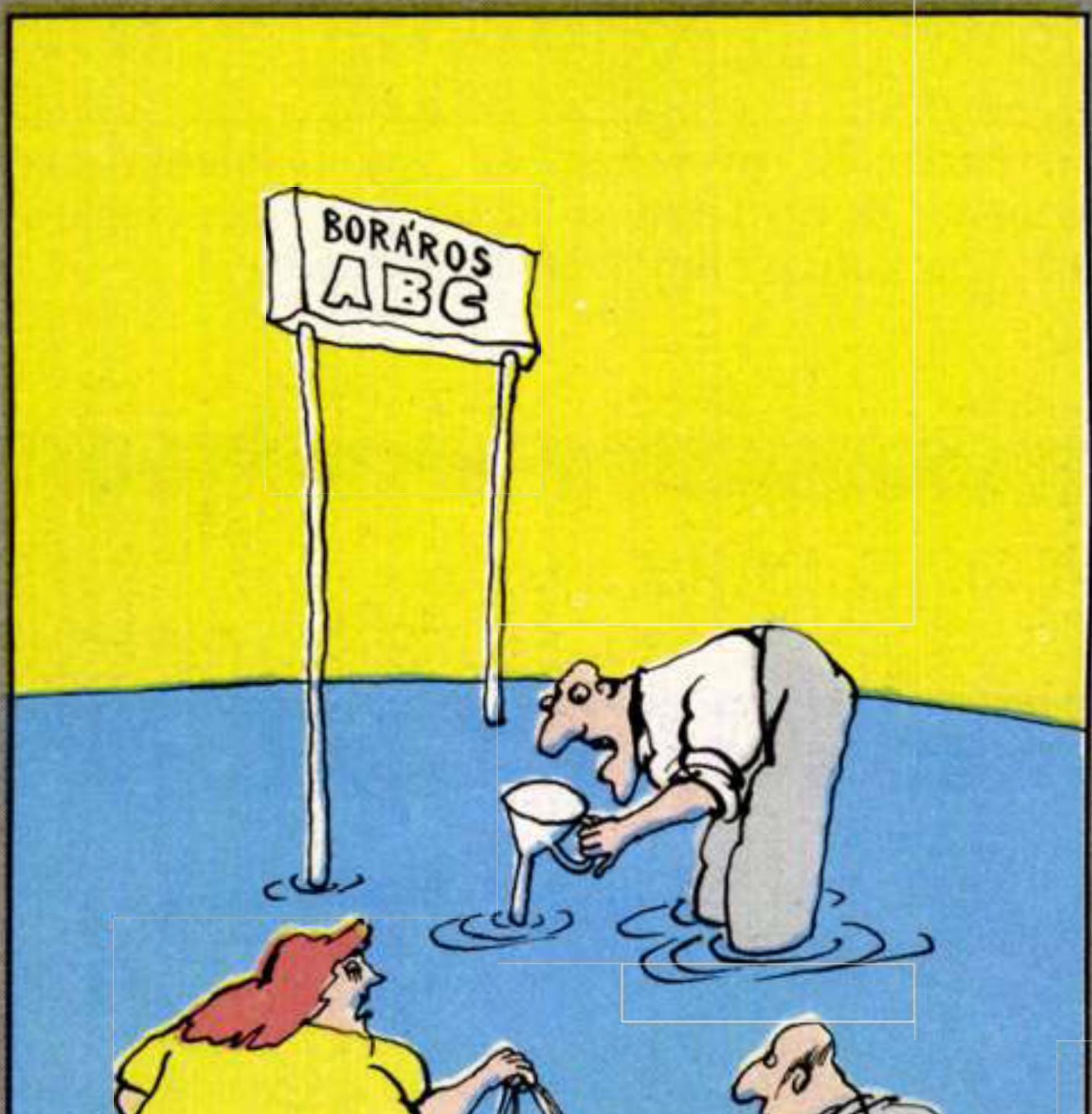

– Két kiló kenyeret kérek!

●

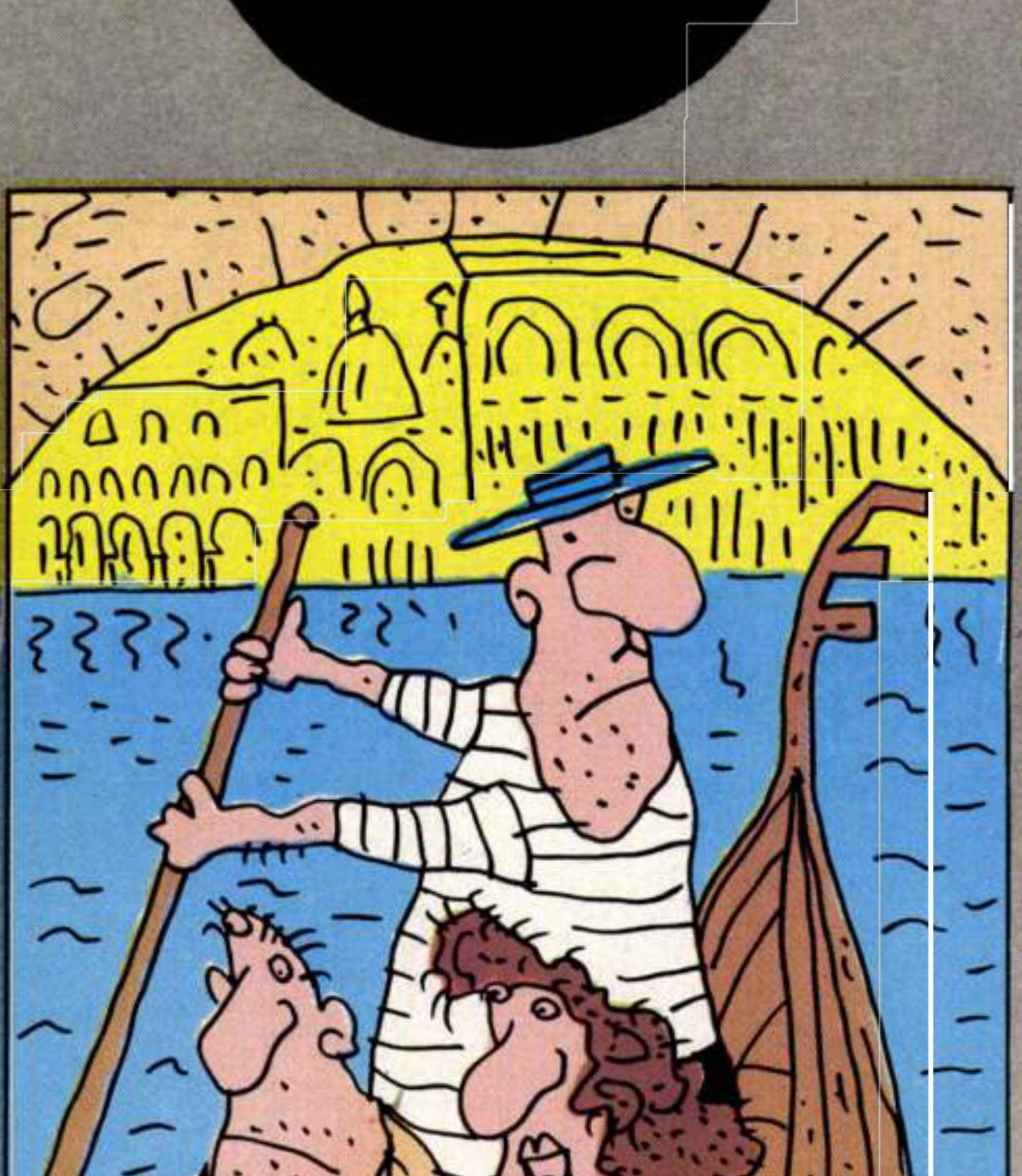

– Akármekkora lokálpatrióta vagy, azt azért elismerhetnéd, hogy ez szebb, mint a Boráros téri csőtörés.

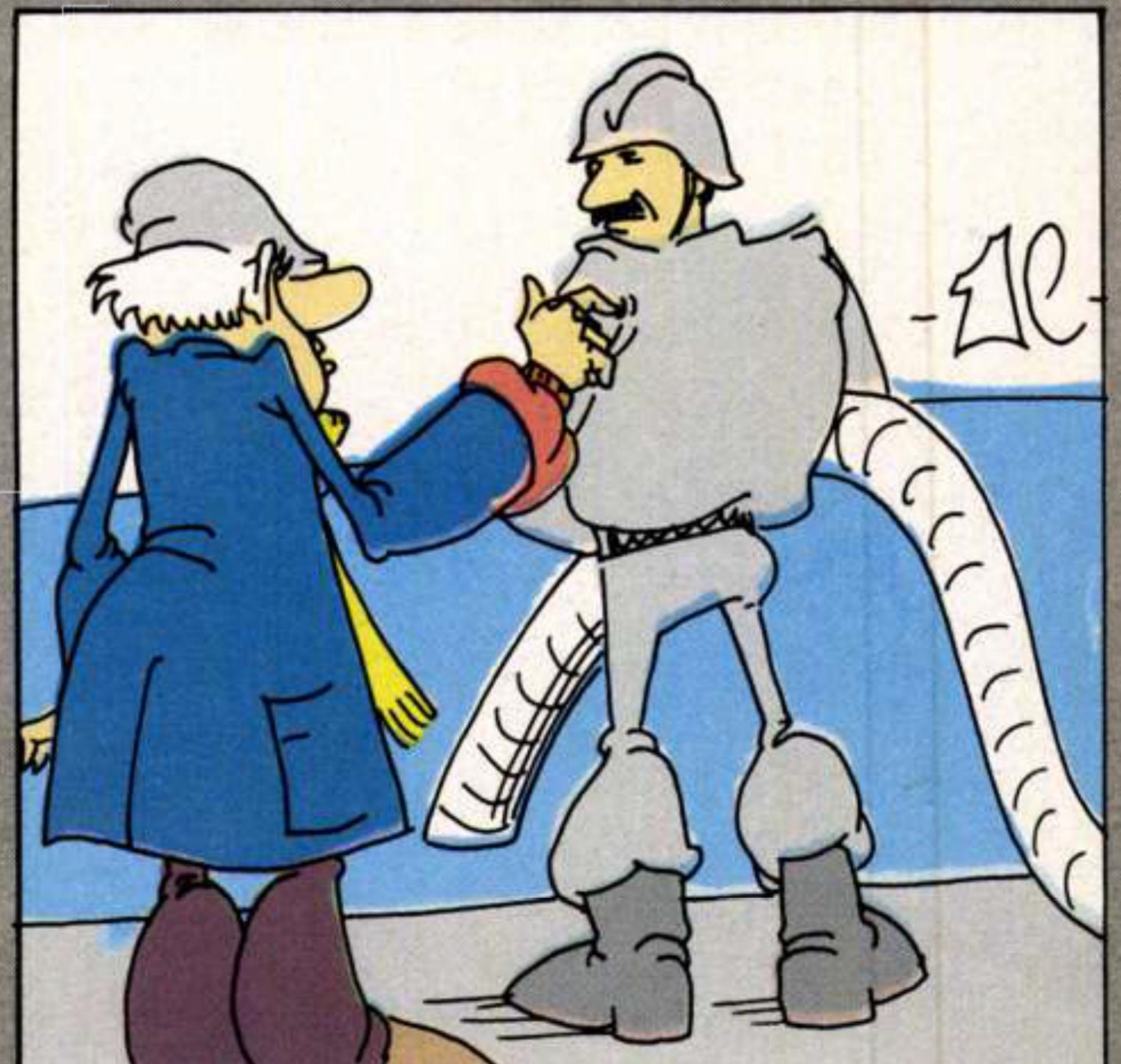

– Mondja, jó ember, lehet itt ingyen fürödni?

●

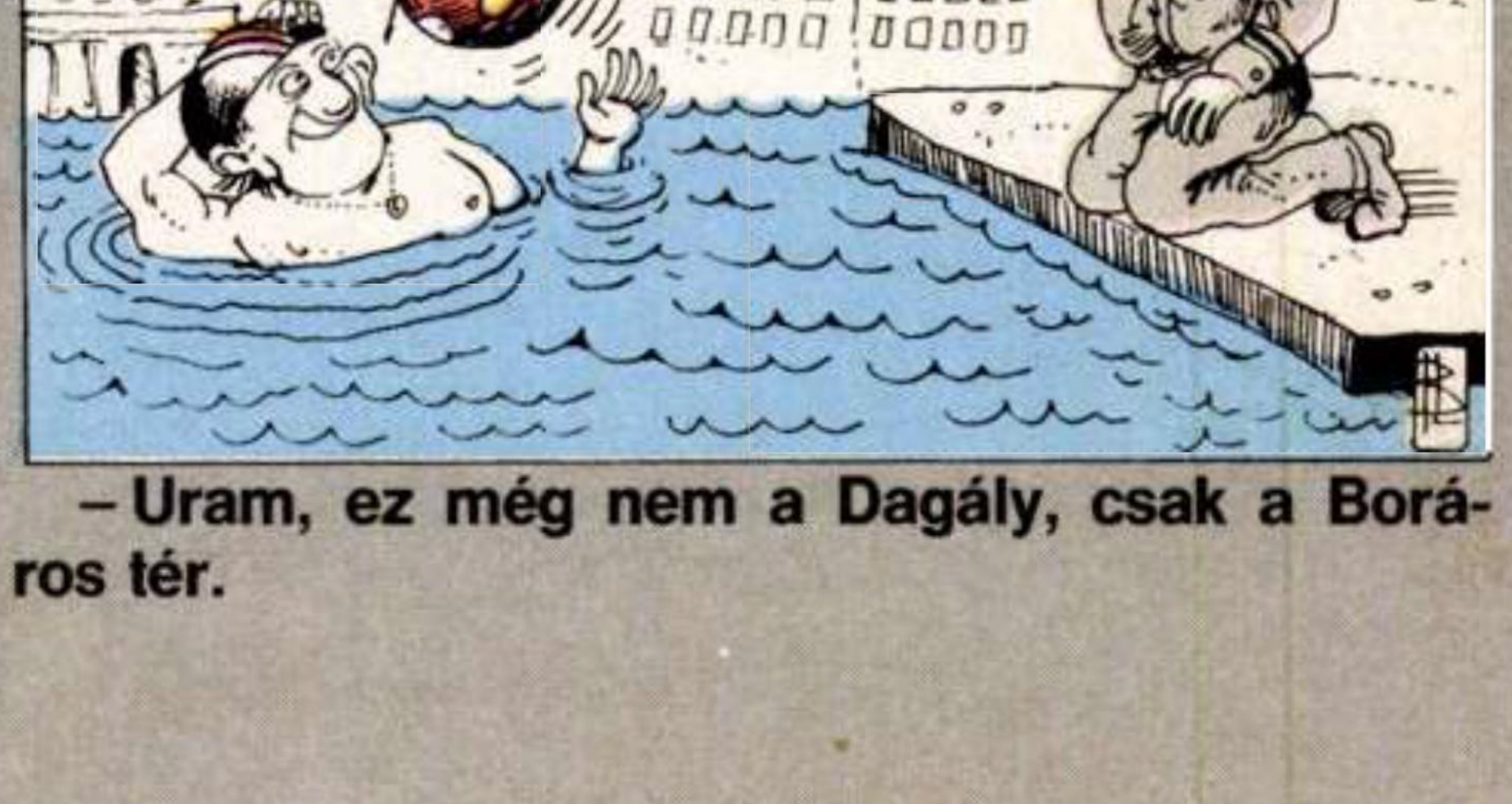

– Uram, ez még nem a Dagály, csak a Boráros tér.

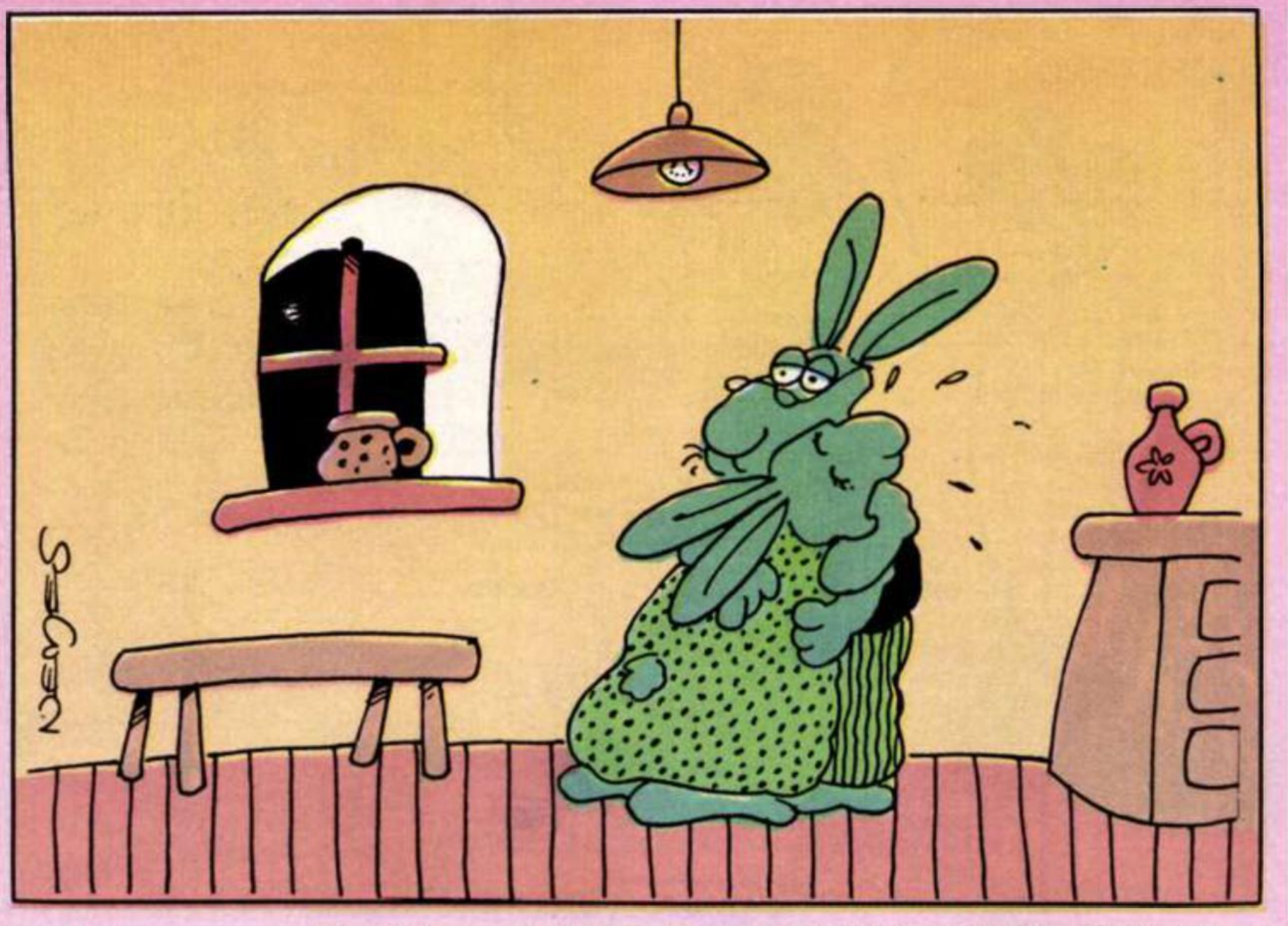

– Istenem, most kellett megtudnom, hogy a mi lányunkról mintázták a Play Boy-emblémát.

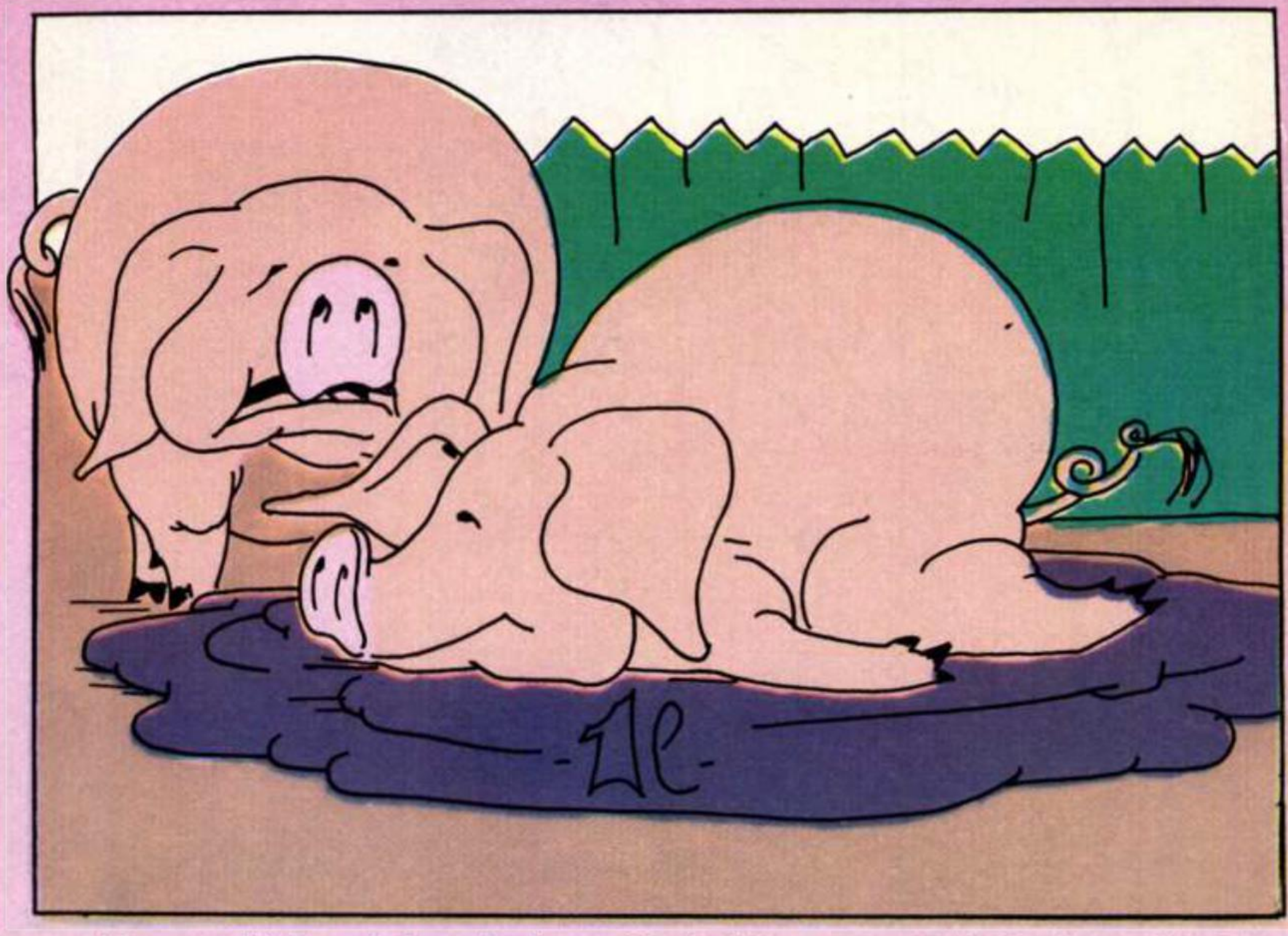

– Nagyon biztonságban érzi magát, kolléga, nem hallotta, hogy feloldották a húsembargót?

●

IGÉNY ÉS VALÓSÁG

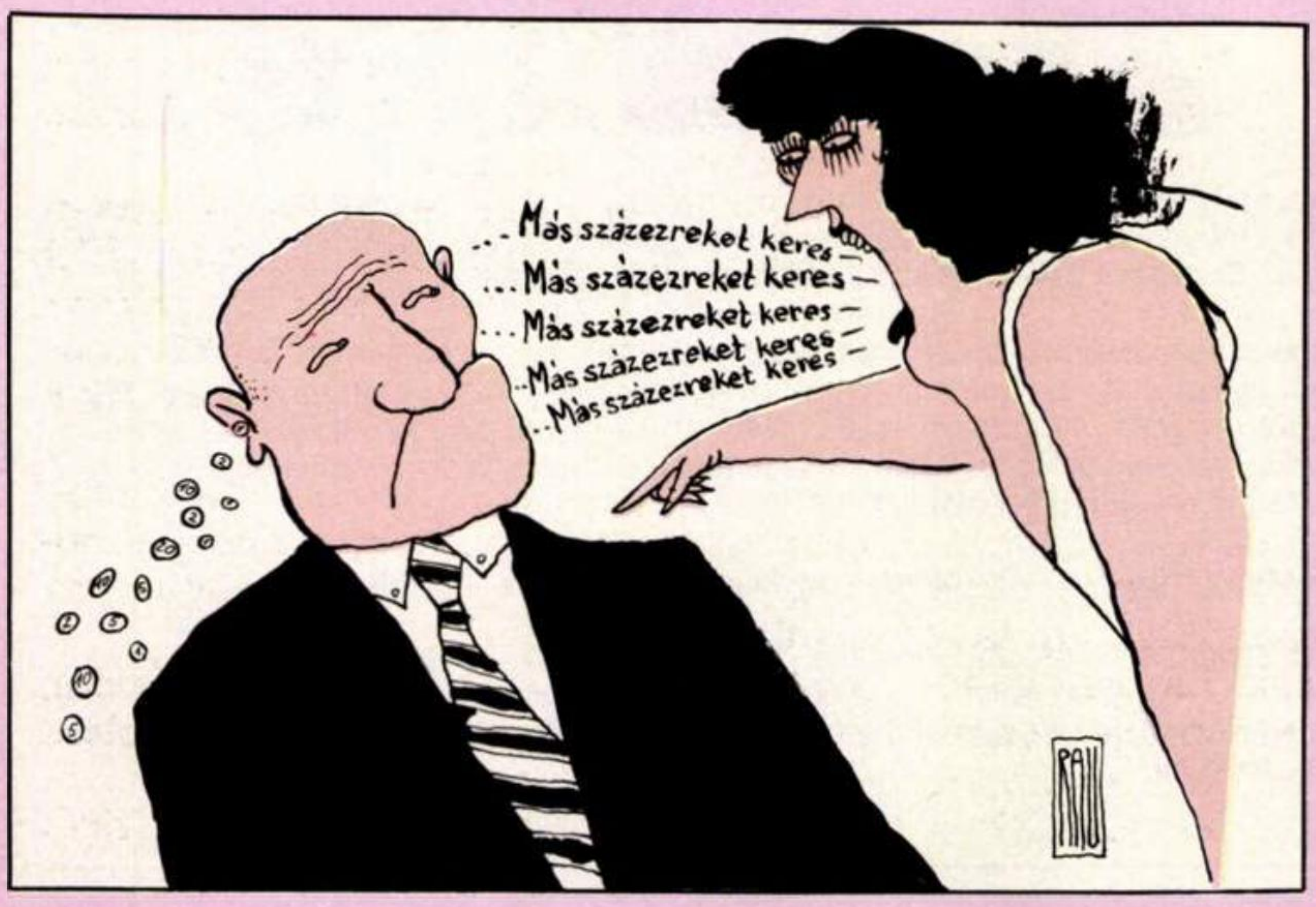
...Más százezreket keres –
...Más százezreket keres –
...Más százezreket keres –
..Más százezreket keres –
..Más százezreket keres –

●

EGÉSZSÉGES KÍVÁNCSISÁG

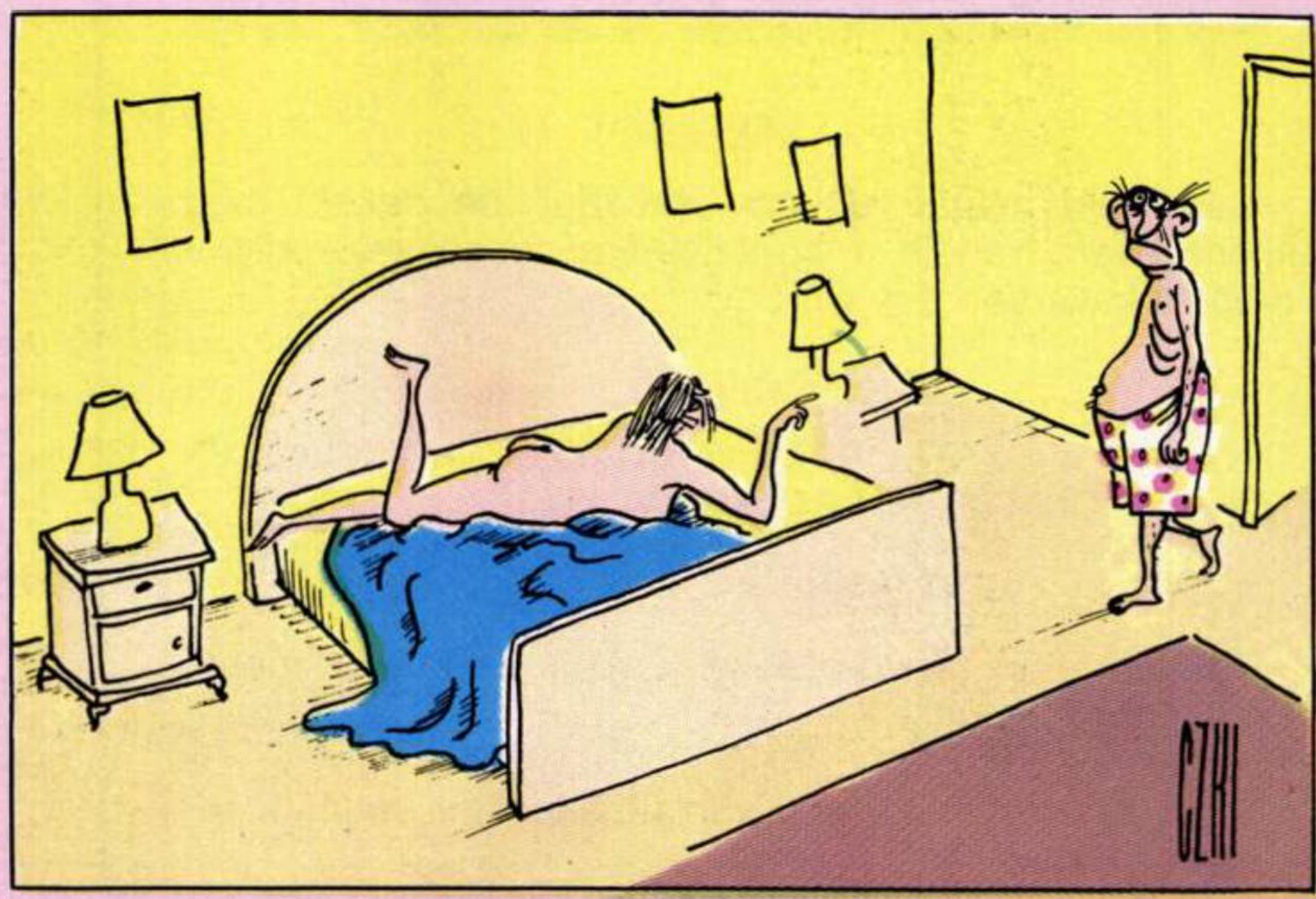

– Nem azért, de ha maga a párt erős embere, Ferike, akkor milyenek lehetnek a többiek?

PECH:

– Képzeld, a feleségem azt álmodta az éjjel, hogy férjhez ment egy valódi milliomoshoz!
– Sajna az én nejem fényes nappal is azt képzeli…

PROFILVÁLTÁS

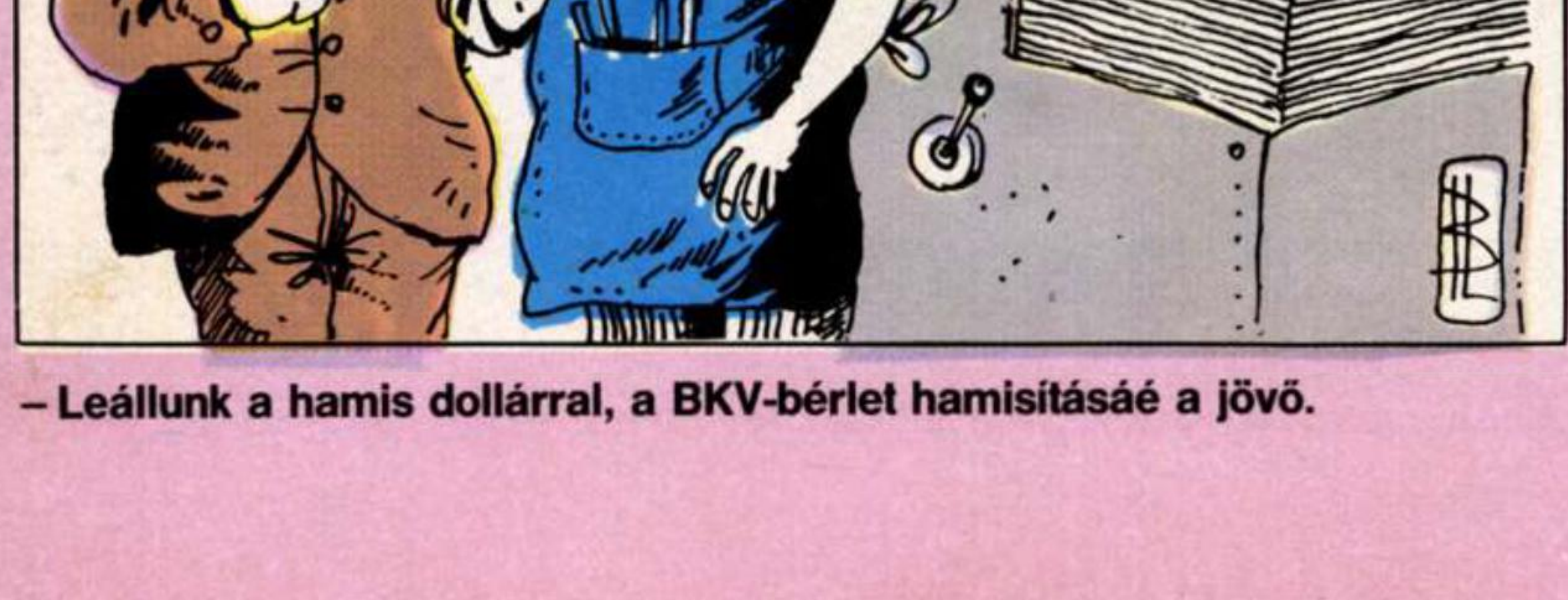

– Leállunk a hamis dollárral, a BKV-bérlet hamisításáé a jövő.

BÓLYA PÉTER:

MORFOND-ÍR

Mennék, sietnék dolgom után a pesti utcán – nem sikerül. Támolyogva, botladozva kerülgetem az árusok és vásárlók tömkelegét, csukafejessel ugrok át egy csecsemőt, akit anyja a talpam alá tol, mert a feje fölé lógatott bundákat bámulja, síró öregasszonyt segítek fel a földről, aki inkább a csonttörést vállalta, mintsem elengedte volna összevásárlott bóvlikkal terhes csomagját…

Vajon én, B. P., mire gondolnék eme bazári világ (és majmai) láttán, ha önmagam volnék?

Hát… Elsőbb arra, hogy: Szép a világ, fényes és pénzes, fogy az áru s ellenértéke, a zsozsó (egyik ide, másik oda, és holnap megfordítva mindez), ünnep közelít, *ok,* nem ugyan a szeretetre s áhítatra, mint egykor, hanem a vásárlásra!…

Majd a töprengés venné kezdetét: Hogy' is van ez? Az a vénasszony ott, aki 6000-ért vesz lengyel moslékkeverő gépet, szeptemberben még két forintért veszekedett a közértesnővel; az a férfi, aki amott azt a műanyag, de csipogó lézerágyút veszi meg (egy olyan „minél-kisebb-annál-drágább" árut, 600-ért), a múlt héten még hajléktalanként nyilatkozott meg a tévében; az a bácsi amott, aki most épp pornókazettára alkusz, minden szombaton a T. téri félig-ingyen piacon jelenik meg, krumpliért állván sorba és hagymáért…

S mikor végre kiérnék a szigetre, ahova elindultam, mert ott nincs vásár és mindig áll az ünnep, ha ember nélkül is, az jutna az eszembe, közgazdasági nonszensz: Lehet, hogy csak ezen *ország* szegény, lakosai gazdagok?! Mert évtizedeken át lefejték így vagy úgy Állam bácsit, és a „tejet" érembe, aranyba, festményekbe vagy éppen a szalmazsákba fektették, és ha kell, előveszik?!

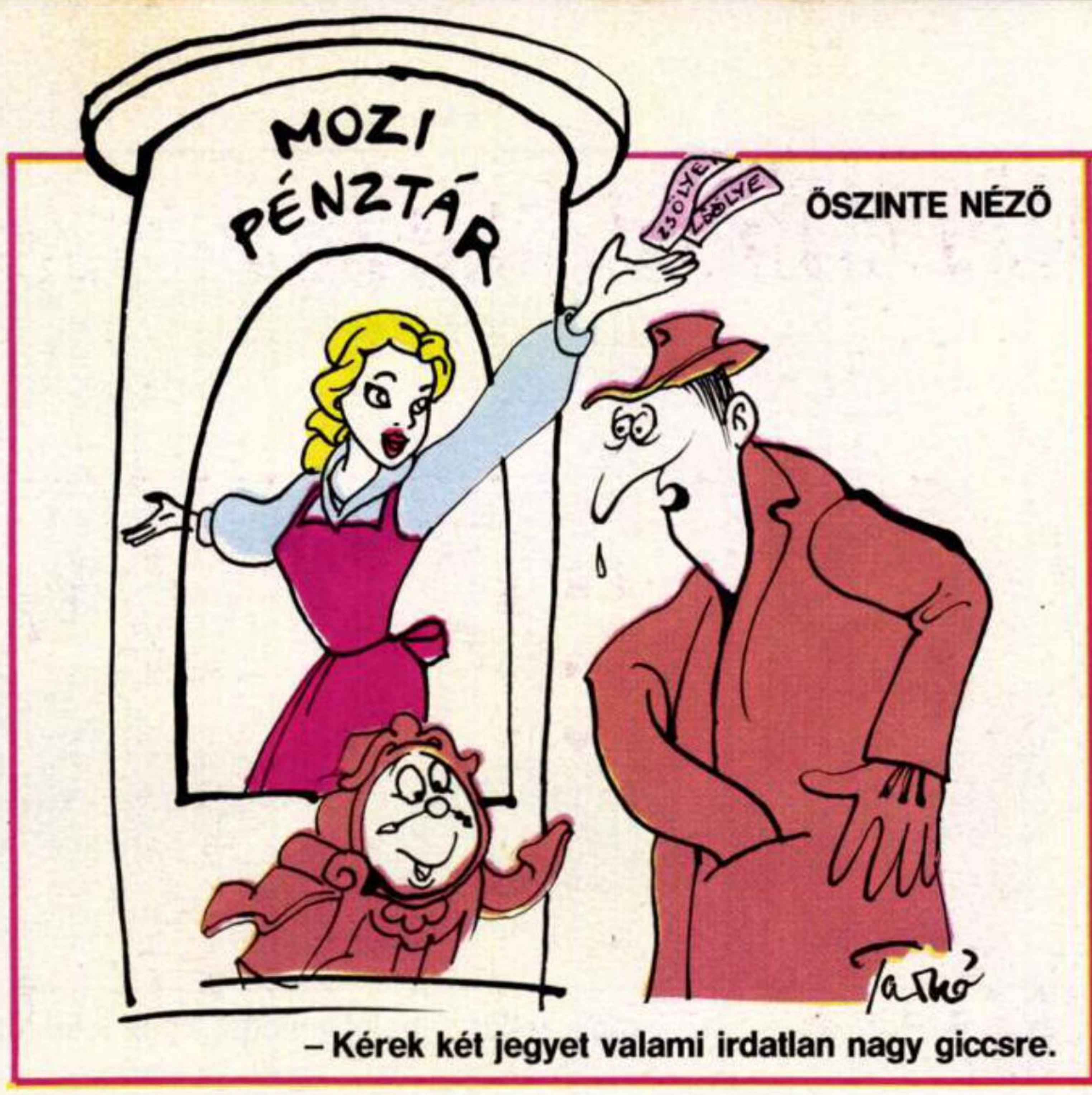

ŐSZINTE NÉZŐ

– Kérek két jegyet valami irdatlan nagy giccsre.

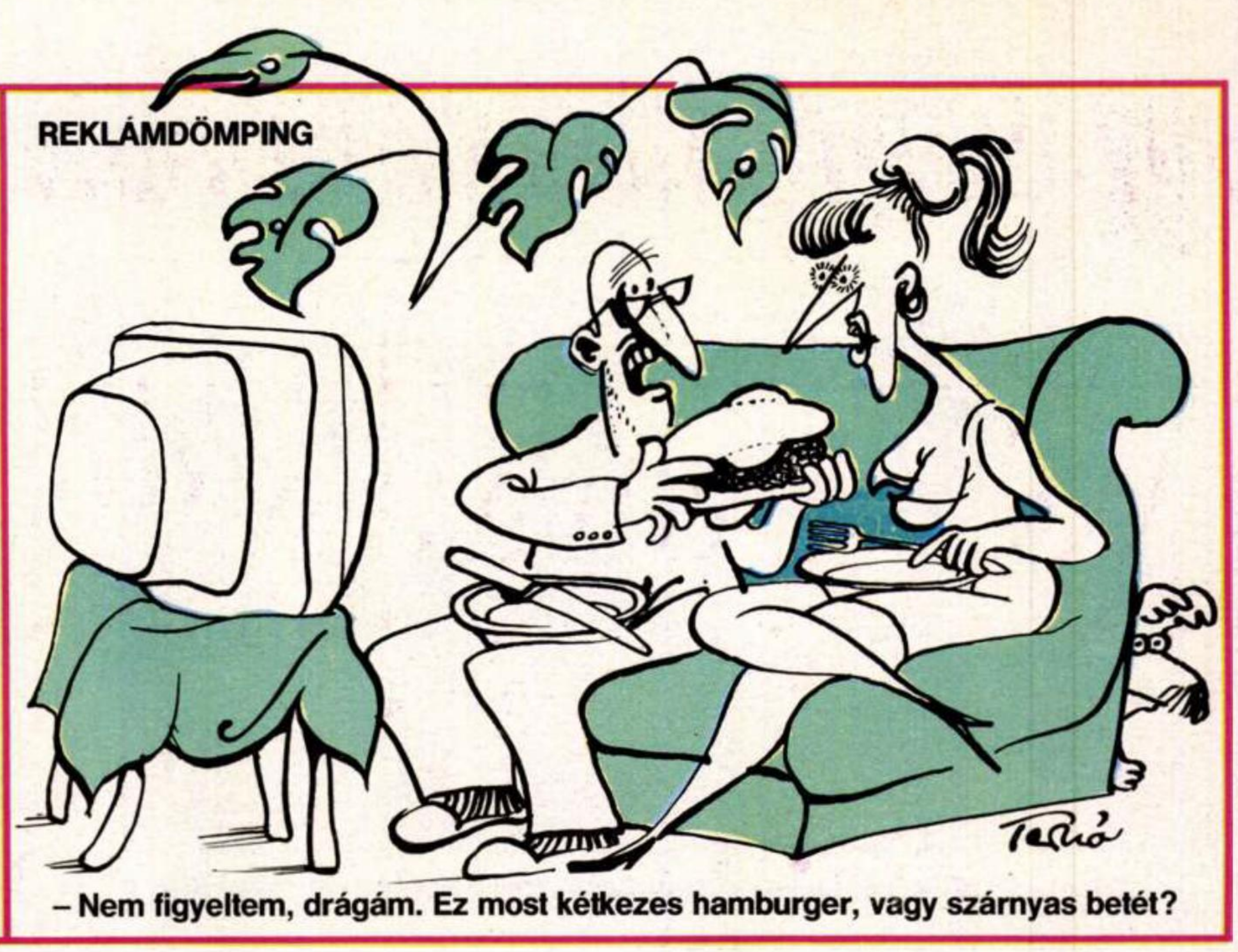

REKLÁMDÖMPING

– Nem figyeltem, drágám. Ez most kétkezes hamburger, vagy szárnyas betét?

SZILÁNKOK

RABSÁG

– Irigylem magát. Holnap szabadul. De nekem még kilenc évem van itt a börtönben a nyugdíjazásomig – mondta keserűen a fegyőr.

HIRDETÉS

KARÓRÁT, ZSEBÓRÁT, VEKKERT, MINDENT JAVÍTOK! ELRONTOTT PÁSZTORÓRÁT IS!

ANYAKÖNYVVEZETŐ ELŐTT

– Kíván-e ön, Szedrecsényi Eulália feleségül menni Krankenheit Ernőhöz?

– Nem.

– Ön, Krankenheit Ernő kívánja-e feleségül venni Szedrecsényi Euláliát?

– Nem.

– Gratulálok. Eggyel kevesebb válóperre számíthatunk.

FIZETÉS

– Azelőtt ha délben megkaptam a havi fizetésem, legalább délután félnégyig elég volt. Ma már félháromkor nincs egy vasam sem.

NAPI HÍR

Új önkiszolgáló boltot nyitottak – álkulccsal rendelkező betörők.

SZEXŐRÜLT

– Irigylem magát, szép kisasszony. Bármikor ruha nélkül láthatja magát.

ABSZURD

– Sofőr úr, a lakásom előtt álljunk meg.

– Hol a lakása?

– Nem tudom. Tegnap adtam be a lakásigénylést.

SZÁLLODÁBAN

– Kisasszony, reggel ötkor ébresszen, de ha egy csepp szíve van, legalább kilencig aludni hagy.

DERÉK FIÚ

– Szégyelld magad! Nem törődsz a szüleiddel! Én legalább tíz évenként meglátogatom őket.

EMBERGYŰLÖLŐ

– Egy társasutazáson szeretnék részt venni, ahol rajtam kívül más nem utazik.

GALAMBOS SZILVESZTER

BOLHAPIAC

Keresnek: kisautót, kisvonatot, elektromos mákdarálót, LEGO-t, paplant, plédet, ágyneműt, faliszőnyeget, a Ludas Matyi példányait (1970–1980-ig), a „Pesti Izé", a „Szabad Száj", a „Borsszem Jankó" bekötött illetve egyes példányait.

Kínálnak: összecsukható sportkocsit, szépirodalmi és egyéb könyveket, cserép villanykályhát, olajkályhát, hősugárzót, golyós számológépet (70 × 125 cm), nagyméretű Mária képet aranykerettel, 12 szárnyú ablakot (190 × 210 cm), női ruhaneműt közepes termetre, téli-nyári gyermekholmit, emeletes víkendágyat, a Ludas Matyi évfolyamait (40 év), a Ludas Matyi bekötött példányait (1960–1986-ig), régi plakátokat.

Cserélnek: törésbiztos hajókoffert, magyar nyelvű irodalmi könyvekre.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon (szerda kivételével), 9–12 óra között, a 118-8411-es telefonszámon, a 98-as melléken, vagy levélben, a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

Hogyan javíthatsz a kapcsolatodon

Ha meg akarod tudni, miképpen javíthatsz a szerelmi viszonyodon

☎ Tárcsázz (00 611) 41 26

és utána a kivánt téma melletti kétjegyű számot

01 *A nemi élet javítása a házasságban: férfiaknak*
02 *A nemi élet javítása a házasságban: nőknek*
03 *A férfi szexuális reakciója*
04 *A nő szexuális reakciója*
05 *Milyen gyakran ajánlatos közösülni*
06 *Idő előtti ejakuláció*
07 *Impotencia*
08 *Hol van a „G-pont"?*
09 *Onánia*
10 *Az orális nemi aktus*
11 *Terméketlenség*
15 *Az orgazmus elérése*

Ez a szolgálat névtelen, és 24 órán keresztül müködik

A telefonhívás ára félpercenként: 180 Ft. Legion, PO Box 1841, London NW1 OAP. GB.

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztők:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ
RAU TIBOR

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztők:
DUKAY BARNA
GÁSPÁR IMRE

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta, árusításban megvásárolható az alábbi terjesztők hírlapárusainál: Magyar Posta, Bikádi Kereskedelmi és Szolgáltató Bt, Enyedi Könyv- és Lapterjesztő Bt, Extra Hír Kft., Futár Bt, Passz GMK, RH+Bt, R. Pressz Hírlap- és Könyvterjesztő Kft.

Előfizetési díj negyedévre 327 Ft, fél évre 654 Ft, egy évre 1308 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
93.2308/20-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

Lapunk előfizethető a KULTÚRA Külkereskedelmi Vállalatnál (H-1389 Bp., P.O.B. 149.), vagy a Magyar Hitelbanknál (H-1133 Bp.) vezetett 202-10995 számú számláján vagy külföldi partnereinél:

Ausztrália: G. Menczer, P.O.Box 219. Wantima South 3152 Vic. **Belgium:** „Du Monde Entier" S.A., 162 Rue du Midi, B–1000 Bruxelles. **Brazilia:** Livraria D. Landy Ltda. Rua 7 de Abril 252 01000 São Paulo. **Dánia:** Munksgaard, 35 Norre Sogade, 1016 Copenhagen. **Egyesült Államok:** Center of Hungarian Literature, 4418. 16th Avenue, Brooklyn, N.Y. 11204; EBSCO, Industries Inc. P.O.Box 1943, Birmingham, Ala. 35201 Framo Publishing, 561 West Diversey Parkway Room 19, Chicago, 111.6014; Püski-Corvin, 251 E. 82 Street, New York N.Y. 10028. **Finnország:** Akateeminen Kirjakauppa, Keskuskatu 1, SF 00100 Helsinki 10. **Franciaország:** Societé Balaton, 5015 Paris. Bld. Pasteur. **Hollandia:** Fason Europe B.V. Pstbus 1967, 1000 AD Amsterdam. **Izrael:** Hadash, P.O.B. 26116, 62160 Tel-Aviv; Gondos Sándor P.O.B. 44513, 31333 Haifa, Lepac, 15. Ramban Str. Tel-Aviv Breuer Line Ltd. Hungarian Cultural and Business Center Tel-Aviv; Hungarian Culture and Business Center, Allenby St. 38., P.O.B. 26439; Tel-Aviv, 652116. **Japán:** Nauka Ltd. 2-30-19 Minami-Ikebukuro, Toshimaku, Tokyo 171. **Jugoszlávia:** Forum, Vojvode Misica broj 1., 21000 Novi Sad. **Kanada:** Pannonia Books, P.O.B. 1017, Postal Station „B" 6, Toronto Ont. M5T 2T8; Hungarian Ikka and Travel Service, 1208 Granville Street Vancouver, B.C. V6Z 1M4; Culture Hongroise, Mme Vera Cencze, 6958 Wilderton Ave, Montreal Que. H3S 2M5. **Nagy-Britannia:** Hungarian Book Agency, Mrs. Klara Adams, 87 Sewardstone Road, London E2 9HN; Collet s Holdings Ltd., Denington Estate, Wellingborough, Northants, NN8 2QT. **Németország:** Kubo und Sagner, Postfach 340108, 8000 München 34; H. und S. Katko Musica Hungarica Rümannstrasse 4. 8000 München 40; Zeitungsvertrieb Gebrüder Petermann GMBH und Co Kg, Kurfürstenstr. 111. D 1000 Berlin 30; Translibris Zeitshriften und Buchvertrieb GMBH Moltkestr. 80. D–5000 Köln 1. **Norvégia:** Narversen Info-Center, P.O.B. 6125 Etterstadt, 0602 Oslo 6. **Svájc:** Magda Szerday, Teichweg 16. 4142 Münchenstein. **Svédország:** Esselte Tidskriftscentralen, P.O.B. 638. S–10128 Stockholm, Wennergren Williams AB, Box 30004, S–10425 Stockholm; BTJ Bibliotekstjanst AB. Box 200, S–221 CO Lund. **Venezuela:** Weiss y Asociados, AV. Urdaneta, Ibarras a Veroes, Edif, Torre Alfa 7 piso Caracas.

Csortos egy kávéházban így rendelt:

– Hozzon nekem egy kávét a szemközti kávéházból, mert a maguké pocsék!

A pincér sértetten így válaszolt:

– Elnézést kérek, de ha a mi kávénk nem ízlik, miért nem tetszik…

Mire Csortos:

– …(A pontozással helyettesített szövegrészeket a rejtvényábrába rejtettük.)

A helyes megfejtők közül tízen a Lakitelek Alapítvány könyvjutalmát kapják: magyar írók dedikált műveit kb. 400-500 Ft értékben. A kisorsolt szerencsések a könyveket postán kapják meg.

Címünk: Ludas Matyi, Budapest 1977

Beküldési határidő: május 25.

								...FRANCE ... PARI (NÉVÉRTÉKEN)	A	L	RAKTÁR MINT VENDÉG (RÖV.)	AZ ORANJE MELLÉKFOLYÓJA	B	KABÁTANYAG
								CSORTOS GYULA VÁLASZA MADÁR	N	E	M	V	A	G
								K	A	R	V	A	L	Y
								TANTÁL SZESZTARTALOMMÉRŐK	T	A	... MARS! ... ÁSTRA	A	L	O
								F	O	K	O	L	O	K
								SAJTÓTERMÉK BELFÖLDI	L	A	P	NÉVUTÓ (RÖV.) PONYVAFÉLE	N	V
LIECHTENSTEIN FŐV.-A	A PINCÉR SZAVAINAK BEF. RÉSZE	DIB-... (APRÓCSEPRŐ)	RING ŐSI SUMÉR VÁROS	S	OLIMPIAI BAJNOK ÖTTUSÁZÓ (ANDRÁS)	B	BÜNTETŐ DOBÁS (SPORT) ELFED	H	E	T	E	S	GRAMM KÖZSÉG MEZŐCSÁTNÁL	G
	A	D		Z	MUSZTAG ... (A PAMÍR CSÚCSA)	A	T	A	... MEDIAS RES	...SZÁRÚ NÖVÉNY TUD. DIÁKKÖR	L	Á	G	Y
FEUDÁLIS MÉLTÓSÁG	B	Á	R	O	KICSIT KIENGED OSZTER SÁNDOR	L	A	Z	I	T	ÉN, ... GYORS ÍR NÉPI TÁNC	T	E	Ö
BRIGITTE BARDOT PL. A TÖLGY	B	B	KEDVELT TÁNC MINDENT LEDÖNT	R	O	C	K	A	N	D	R	O	L	L
F	A	... HALÁSZ ... MOORE (SZÍNÉSZ)	T	I	S	Z	A	I	KÉPRÁMA ...VÁR (VÁROS)	K	E	R	E	T
GABONAFÖLDEKEN DOLGOZIK	A	R	A	T	SORVÉG! EGYIK IRÁNYBAN SE	O	R	SZÉLEIN SÍKOS!	S	...A JEGES (DRÁMA) NYÚJTVA EJT	L			Ö
IDŐS FOGGAL MORZSOLÓ	K	O	R	O	S	SAKKOZÓ TESZI A TÁBLÁN	HALCSONT KERT KÖZEPE!	S	Z	Á	L	A	TAVASZ VÉGE ! ... ET CORPORE	Z
R	Á	G	O	FÖLDRE ZUHAN ...-ÁZSIA	E	L	E	S	I	K	PRAZEODÍMIUM ÉS VANÁDIUM	P	R	V
KÖZSÉG GÖDÖRHÁZA MELLETT	V	E	L	E	M	É	R	IRATKAPOCS-MÁRKA ANYUKA	G	E	M	..., DOKI? (FILMC.) GALGA-P. KÖZSÉG	E	E
K	É	R	ELBORÍT A VÍZ FRISSÍTŐ ITAL	L	E	P	FORRÁSBÓL ÁTVESZ ... DOG	M	E	R	I	T	AZONOS BETŰK LATYAK	!
KÍVÁN, ÓHAJT MAGYAR AUTÓJEL	H	SZÚRÓFEGYVER A FONT JELE	T	Ö	R	RÉSZESHAT. ESET ... GROS	D	A	T	I	V	U	S	FÉL LÍRA!
	A		E	SZEMÉLYEMRE MILLI-	R	E	Á	M	MAGTISZTÍTÓ GÉP	T	A	R	Á	R
SZLOVÁKIAI ÜDÜLŐHELY	Z	B	A	M	E	N	N	I	?	JAPÁN EGYIK RÉGI FŐV.-A	N	A	R	A

A 17. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:

„Hogy lehet valakinek ilyen hülye neve, hogy Tudom?"

Dedikált könyvet nyertek:

Sándor Mihály,
5900 Orosháza
Patakiné,
Nagy Pál Katalin,
3400 Mezőkövesd
Kovács István,
4025 Debrecen
Hajdú Sándorné,
4181 Nádudvar
Bödör Anita,
9027 Győr
Dunai Józsefné,
2500 Esztergom
Lendvay Andrea,
9444 Fertőszentmiklós
Orgyán Mihály,
7827 Beremend
Kovács Ferenc,
1204 Budapest
Lukács Andrea,
8900 Zalaegerszeg

A nyereményeket a Lakitelek Alapítvány küldi el címükre!

Hirdetni szeretne?

Napi ajánlatunk:

EXPRESSZ KERES-KÍNÁL

Hírét visszük!

AZ EGYETLEN, AMIT SEMMI SEM PÓTOLHAT!

Irodák:

Pesten, az Expressz Udvar *(Bp. VIII., József krt. 9.)*
Nyitva: hétköznap 8–22 óráig, szombaton és vasárnap 9–13 óráig.

Budán az Expressz Iroda *(Bp. XI., Bartók B. út 32.)*
Nyitva: hétköznap 8–20 óráig, szombaton és vasárnap 9–13 óráig.

Levélcím: 1446 Budapest 8. Pf.: 411.

Telefon: 1-175-433 *(éjjel-nappal)* – 1-414-320 *(8–20 óráig)* • **Telefax:** 1-187-444

BUSINESS PAGE
ÜZLETI OLDALUNK

AUTOMATÁK

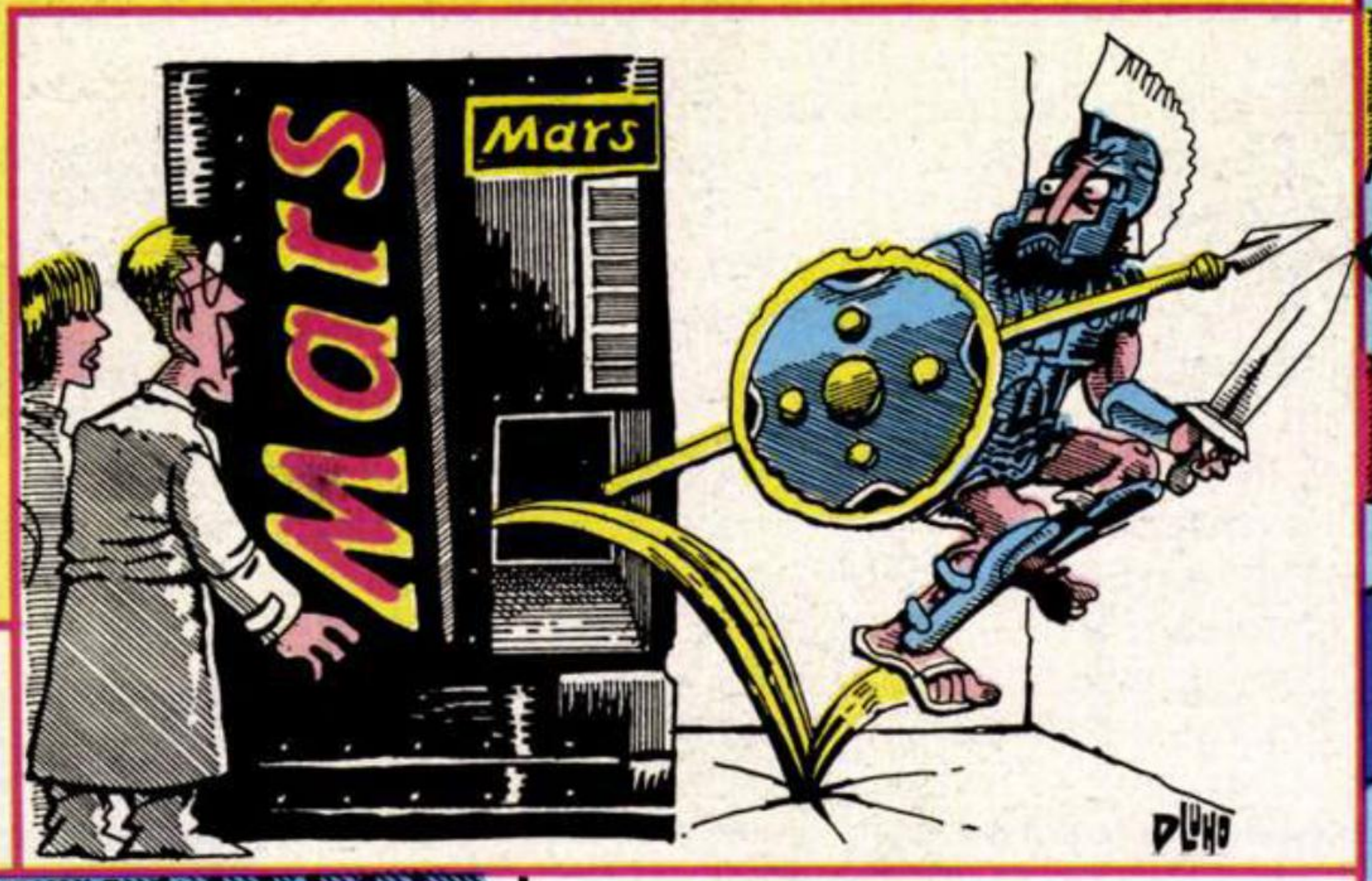
Mars
Mars
DLUHO

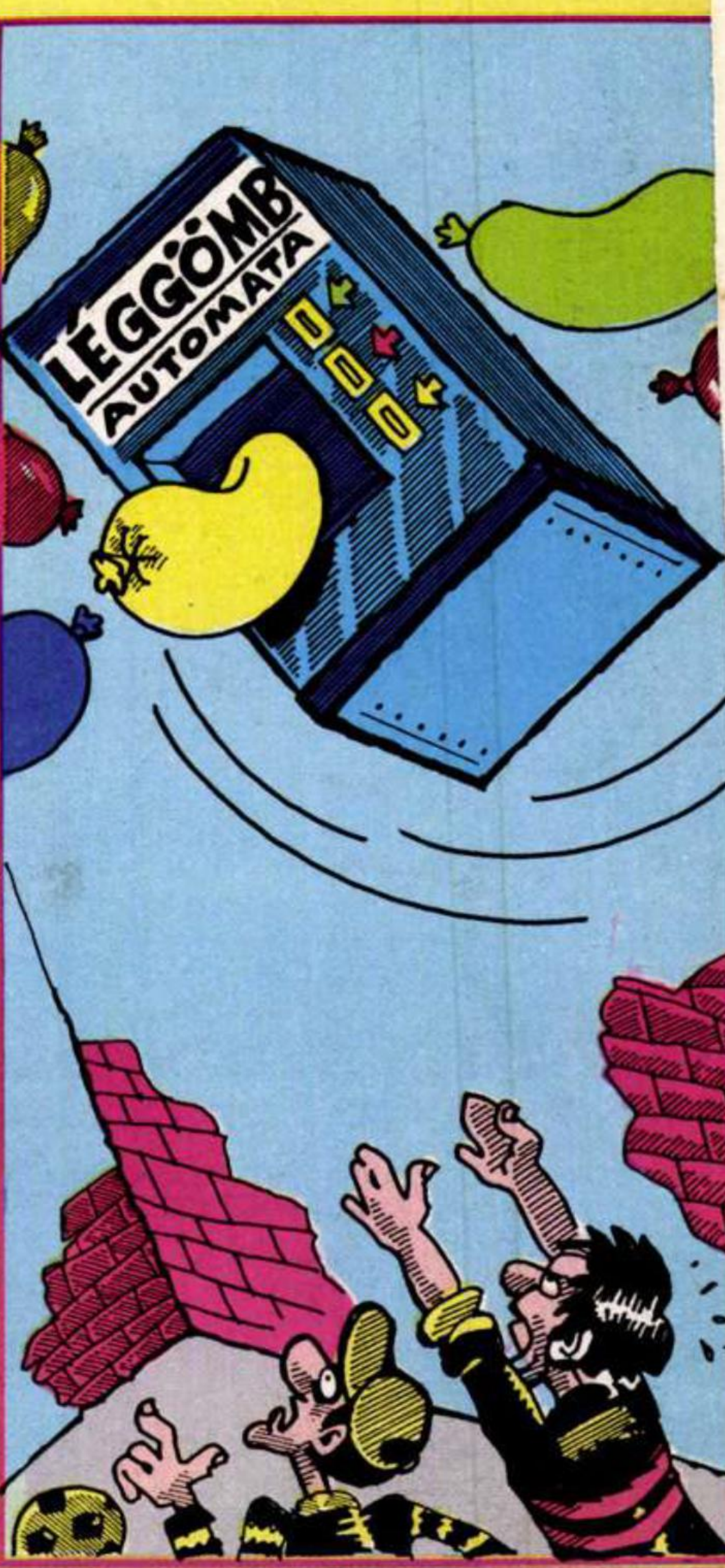
LÉGGÖMB
AUTOMATA

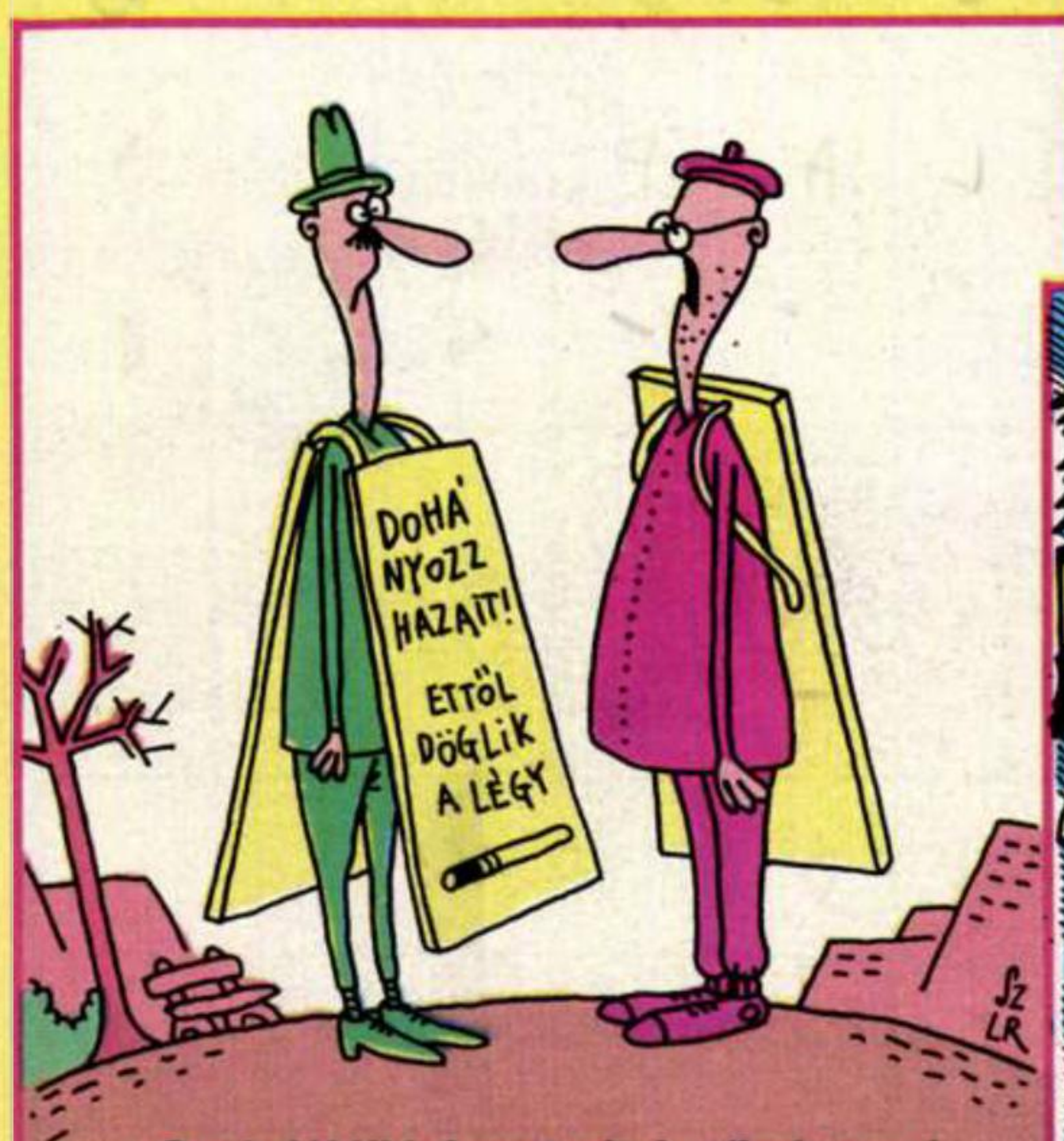
DOHÁNYOZZ HAZAIT!
ETTÖL DÖGLIK A LÉGY
SZ LR

– Csak félállásban tudtak alkalmazni.

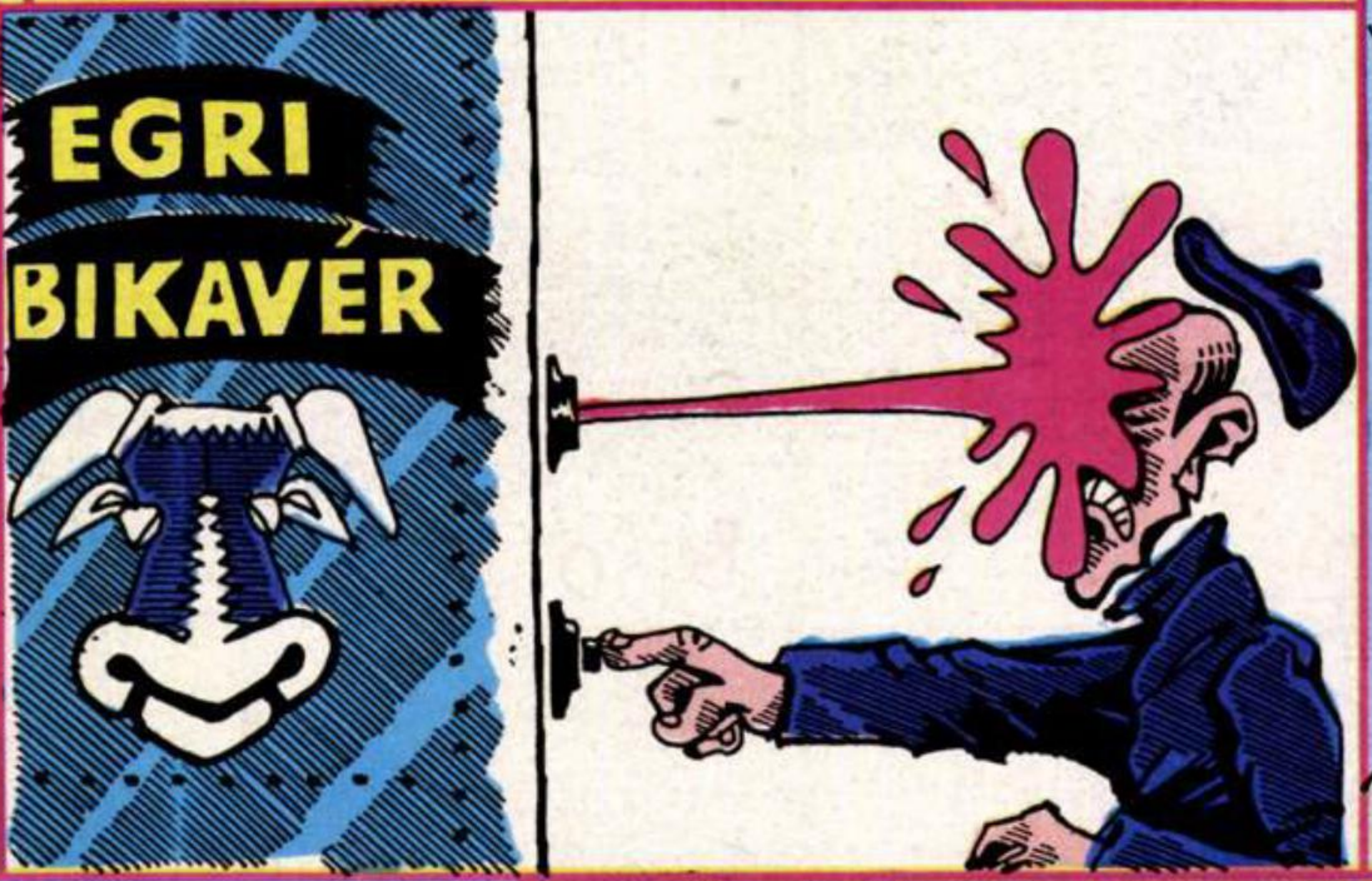
EGRI
BIKAVÉR

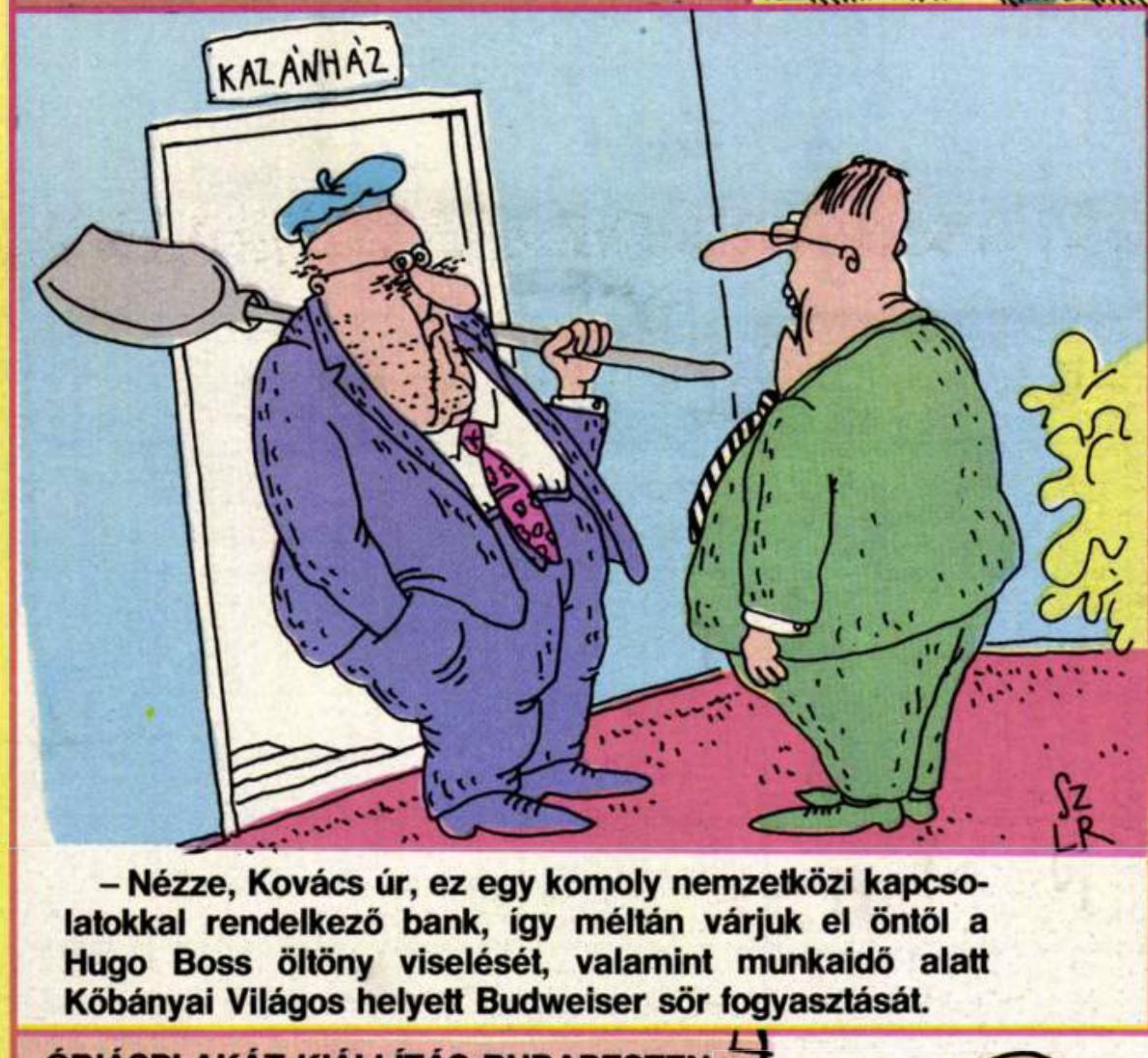
KAZÁNHÁZ
SZ LR

– Nézze, Kovács úr, ez egy komoly nemzetközi kapcsolatokkal rendelkező bank, így méltán várjuk el öntől a Hugo Boss öltöny viselését, valamint munkaidő alatt Kőbányai Világos helyett Budweiser sör fogyasztását.

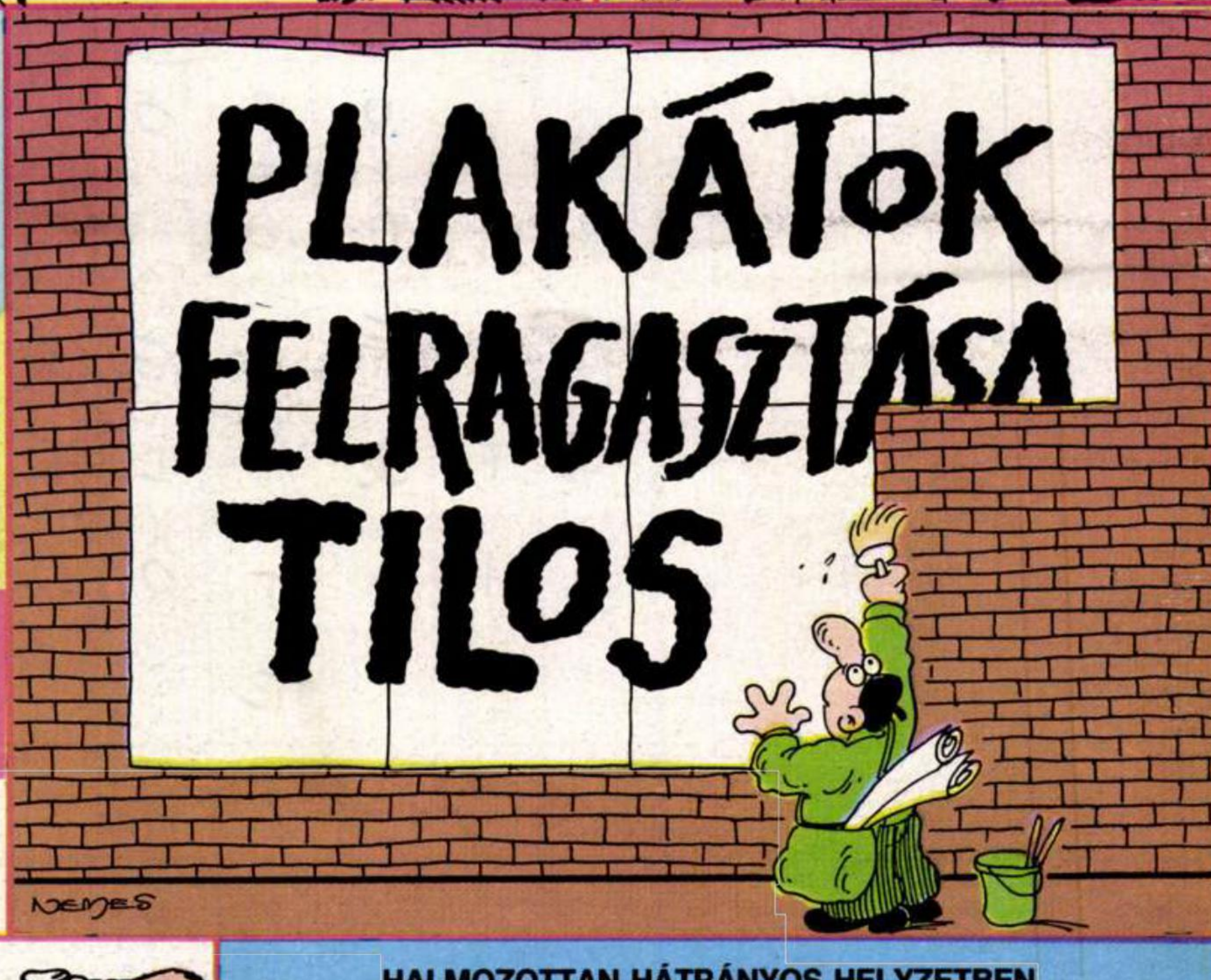
PLAKÁTOK
FELRAGASZTÁSA
TILOS
NEMES

ÓRIÁSPLAKÁT KIÁLLÍTÁS BUDAPESTEN

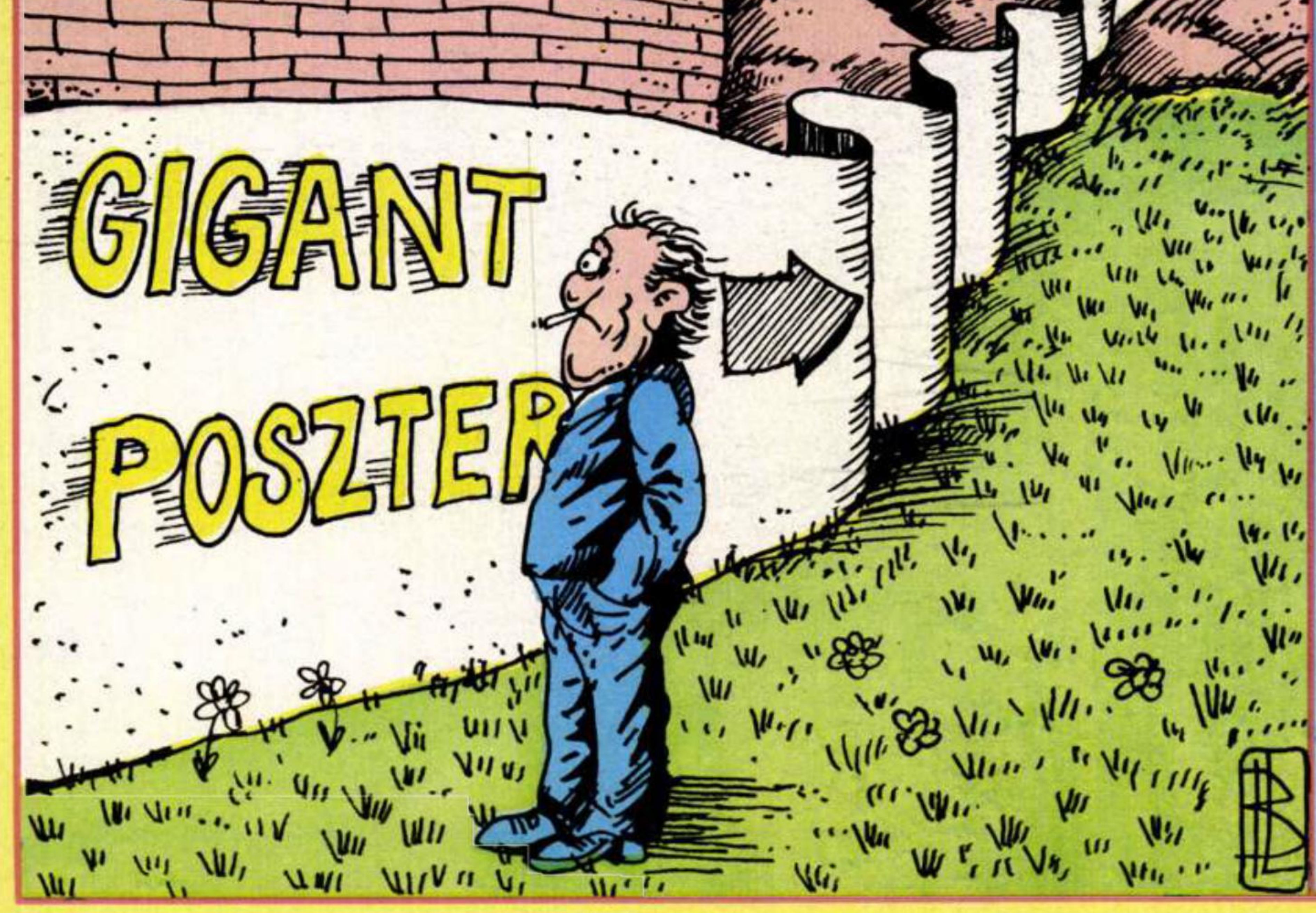
GIGANT
POSZTER

HALMOZOTTAN HÁTRÁNYOS HELYZETBEN

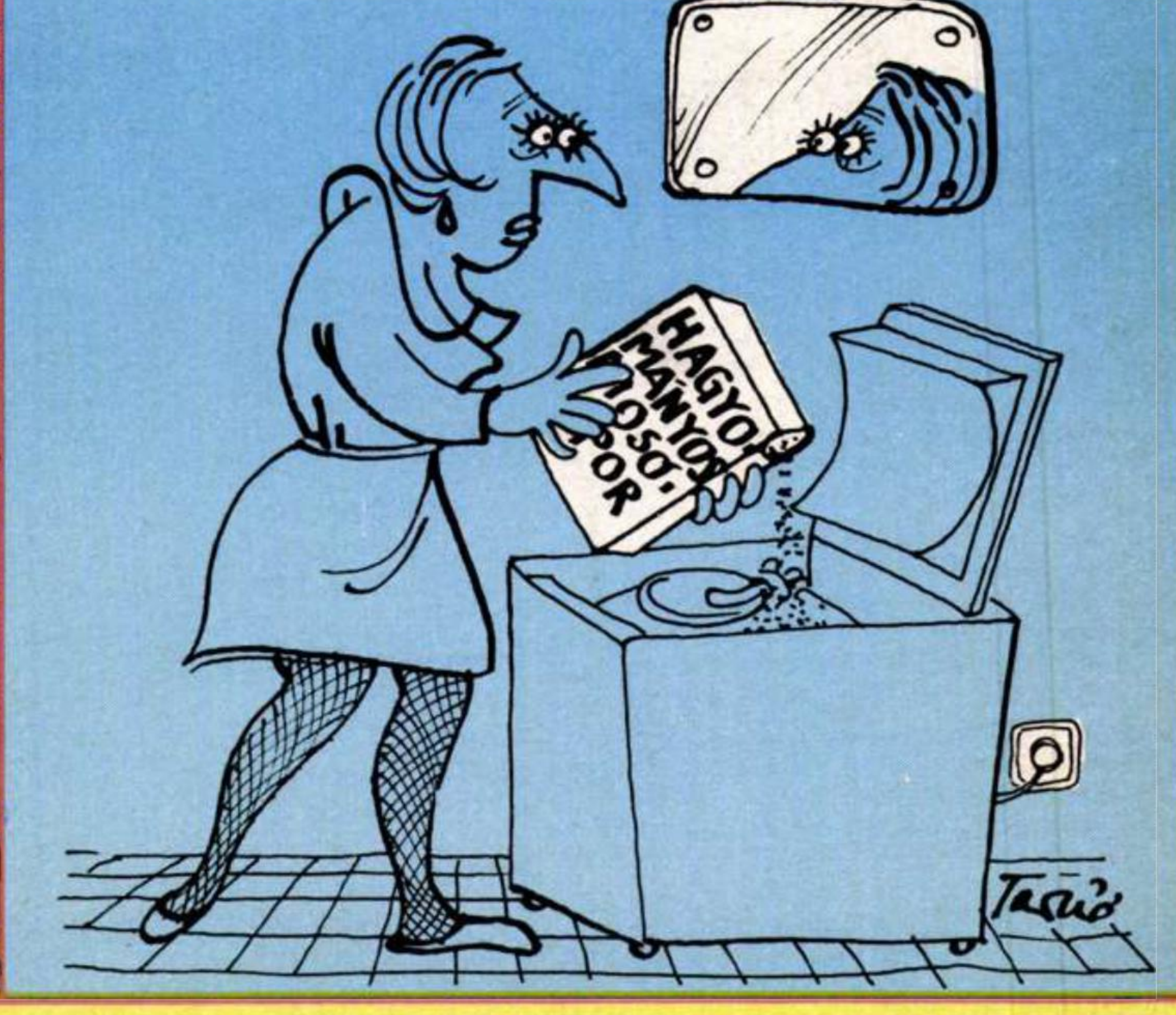
HAGYOMÁNYOS MOSÓPOR